

การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

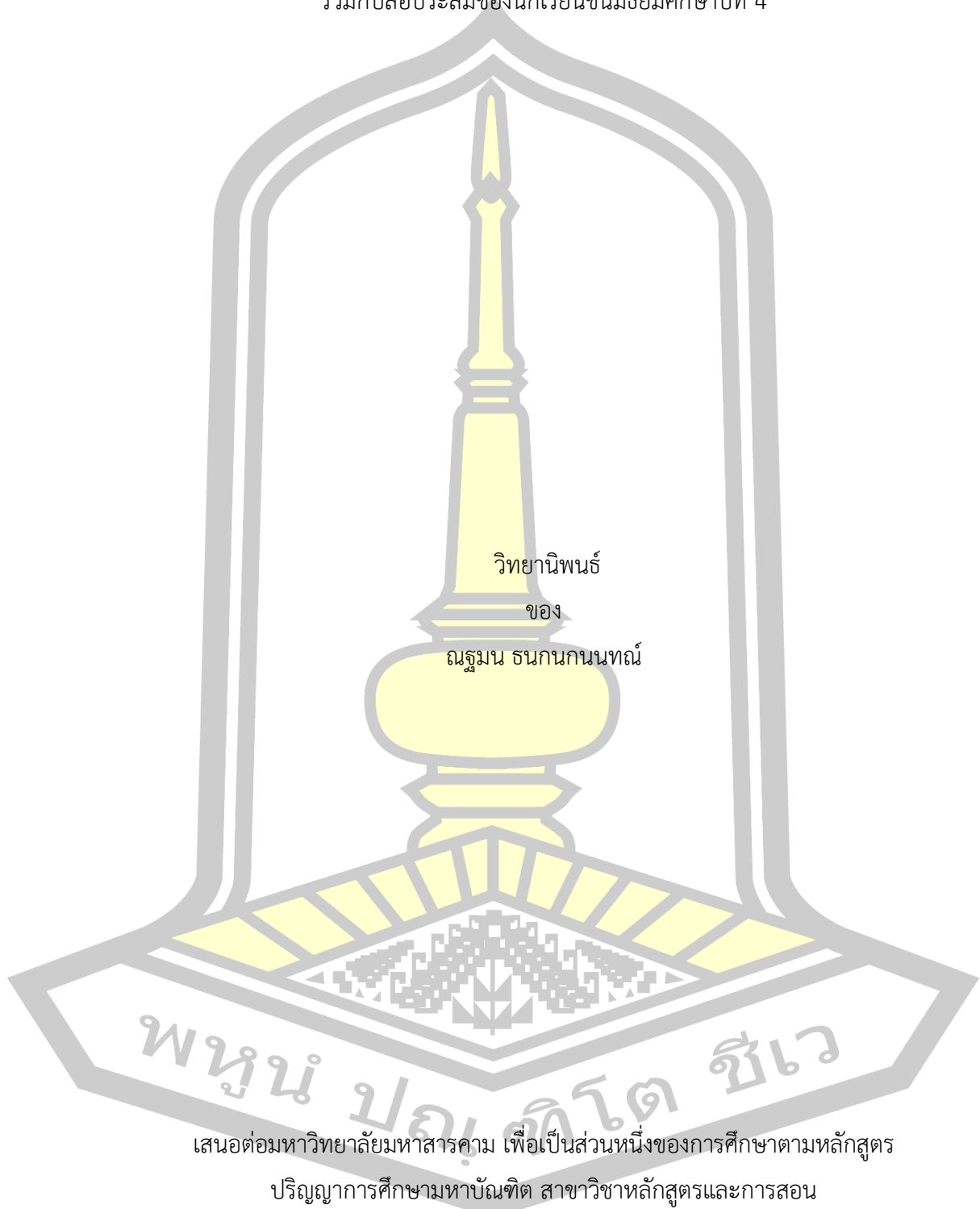
วิทยานิพนธ์
ของ
ณัฐมน ธนกนกนทณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

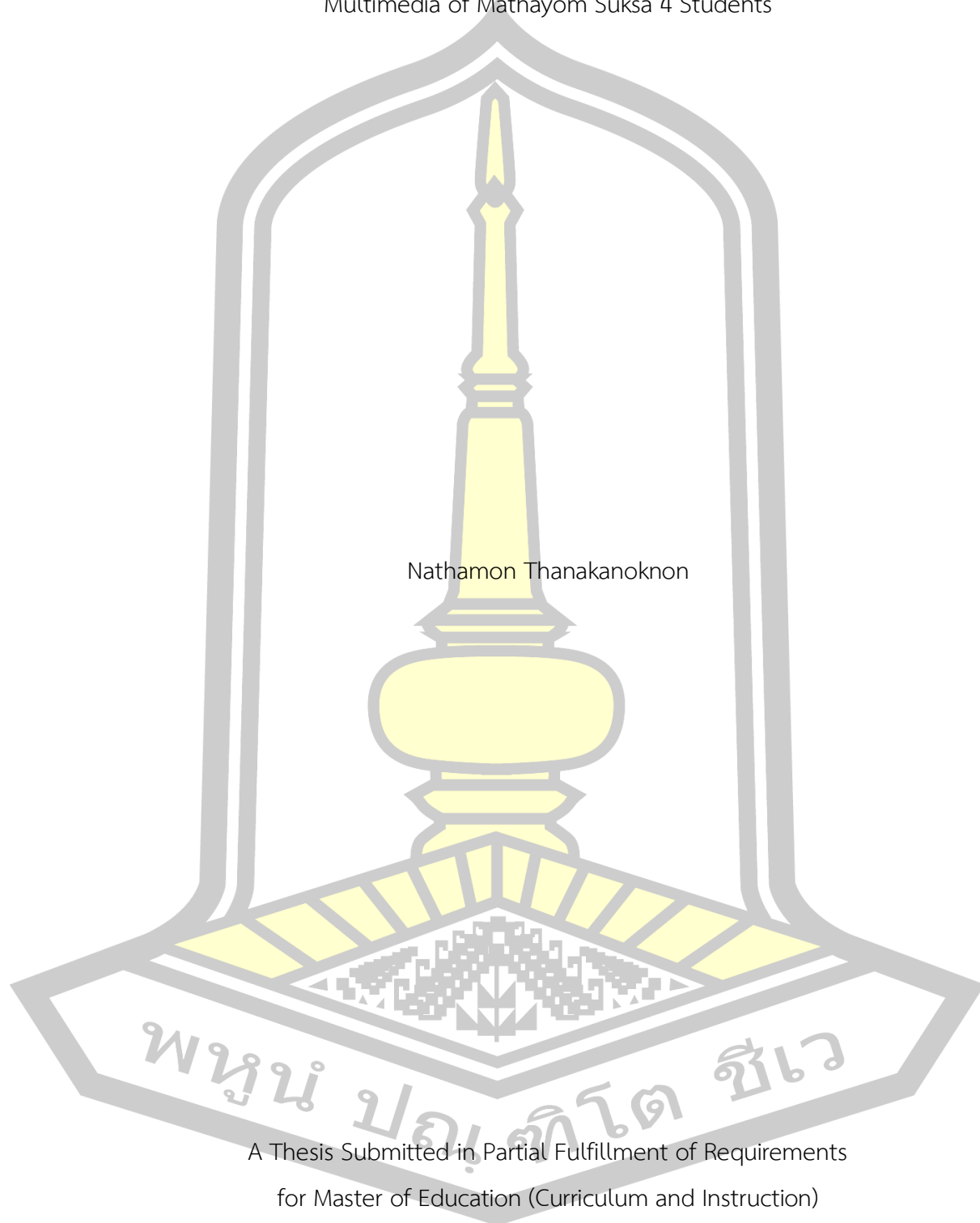

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Spanish Listening-Speaking Abilities by Using B-SLIM MODEL with
Multimedia of Mathayom Suksa 4 Students

Nathamon Thanakanoknon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

July 2020

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวณัฐมน ธนกันคนนทณ์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อ. ดร. กันยารัตน์ สอนสุภาพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กฤษน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4		
ผู้วิจัย	ณัฐมน ธนกนกนทณ์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชา ป31201 ภาษาสเปน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 5 แผน รวมเป็น 18 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาสเปน แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาสเปน แบบการสังเกตและแบบสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และนักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนที่ดี สามารถฟัง พูดใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ มีความคล่องแคล่วในการฟัง การพูดภาษาสเปนมากยิ่งขึ้น สามารถสื่อสารภาษาสเปนเบื้องต้นได้อย่างชัดเจน

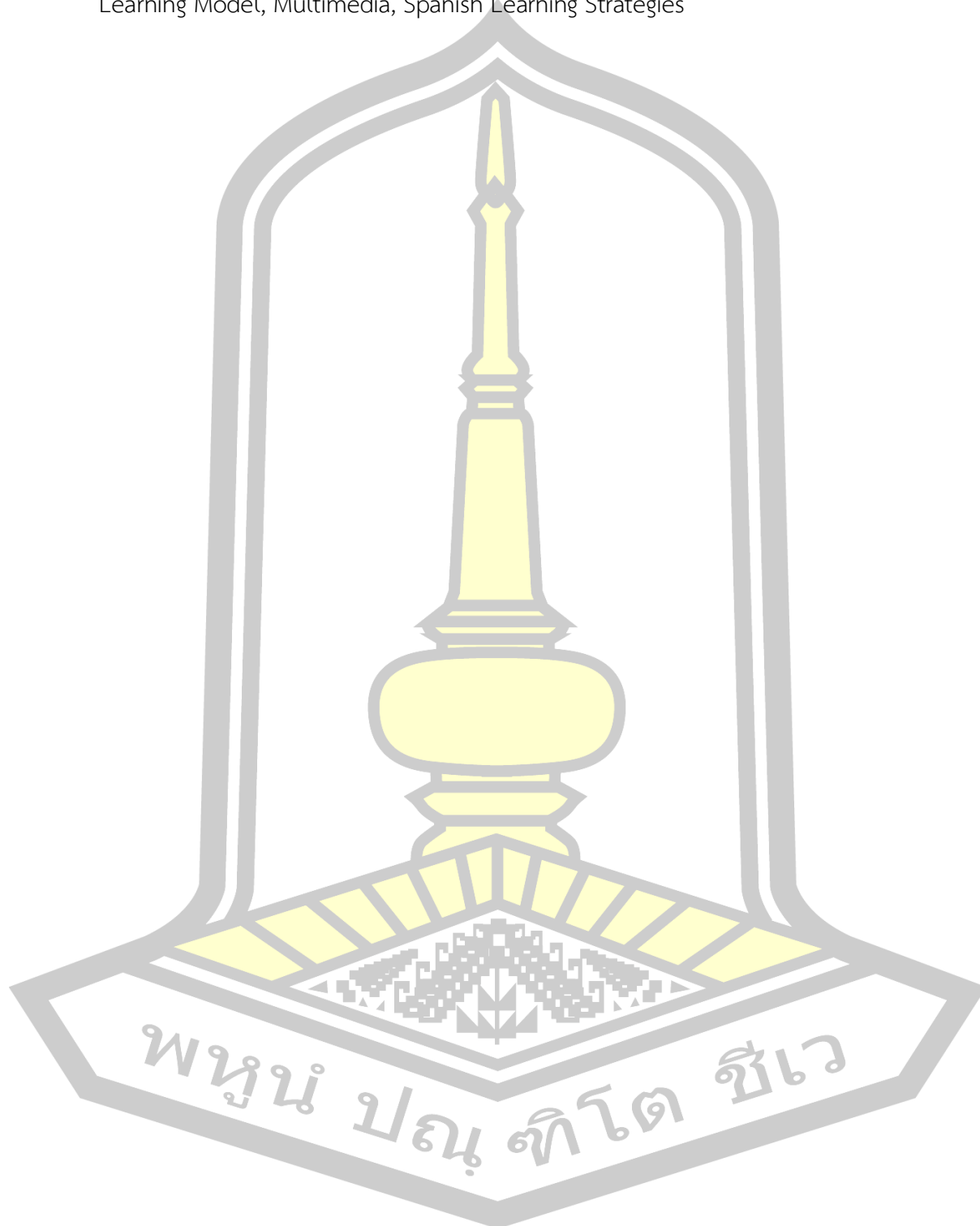
คำสำคัญ : ความสามารถด้านการฟัง, ความสามารถด้านการพูด, ภาษาสเปน, รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM, สื่อประสม, กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน

TITLE	The Development of Spanish Listening-Speaking Abilities by Using B-SLIM MODEL with Multimedia of Mathayom Suksa 4 Students		
AUTHOR	Nathamon Thanakanoknon		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2020

ABSTRACT

This study aimed to 1) develop Spanish listening ability of Mathayomsuksa 4 students by using the B-SLIM learning model together with multimedia in order to help them at level 75% by number to pass 75% of classroom, 2) develop Spanish speaking ability of Mathayomsuksa 4 students by using the B-SLIM learning model together with multimedia in order to help them at level 75% by number to pass 75% of classroom. The target group were 27 students who studying Spanish SP31201 subject from Mathayomsuksa 4 students. Research tools consisted of the learning management B-SLIM with multimedia plans, the Spanish listening ability test, the Spanish speaking ability test, the student's Spanish learning strategies observation form, and the student interview form. Statistics were used for the data analysis consisted of percentage, mean, and standard deviation scores. The study outcomes showed that 23 participants developed their Spanish listening ability passed 75% of the total score. 26 participants developed their Spanish speaking ability passed 75% of the total score, accounting for 81.82% of them developed more for their Spanish listening-speaking ability. Accordingly, the most participant's have improved listening and speaking ability, can listening-speaking the important points needed to communicate. Fluency in listening-speaking Spanish, even more can communicate basic Spanish clearly.

Keyword : Listening Ability, Speaking Ability, Spanish Language, B-SLIM B-SLIM
Learning Model, Multimedia, Spanish Learning Strategies

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ กรรมการสอบ อาจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่ง จึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย โดยให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์อันมีค่ายิ่งต่อผู้วิจัยที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ นัฏฐชัยฐ์ ธนกนกนทณ์ คุณแม่เปรมฤติ ดีเสมอและคุณย่าเจียว เจียบ กิ่ง ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา คอยช่วยเหลือและสนับสนุนการวิจัยเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา คุณย่า บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรม สั่งสอน ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

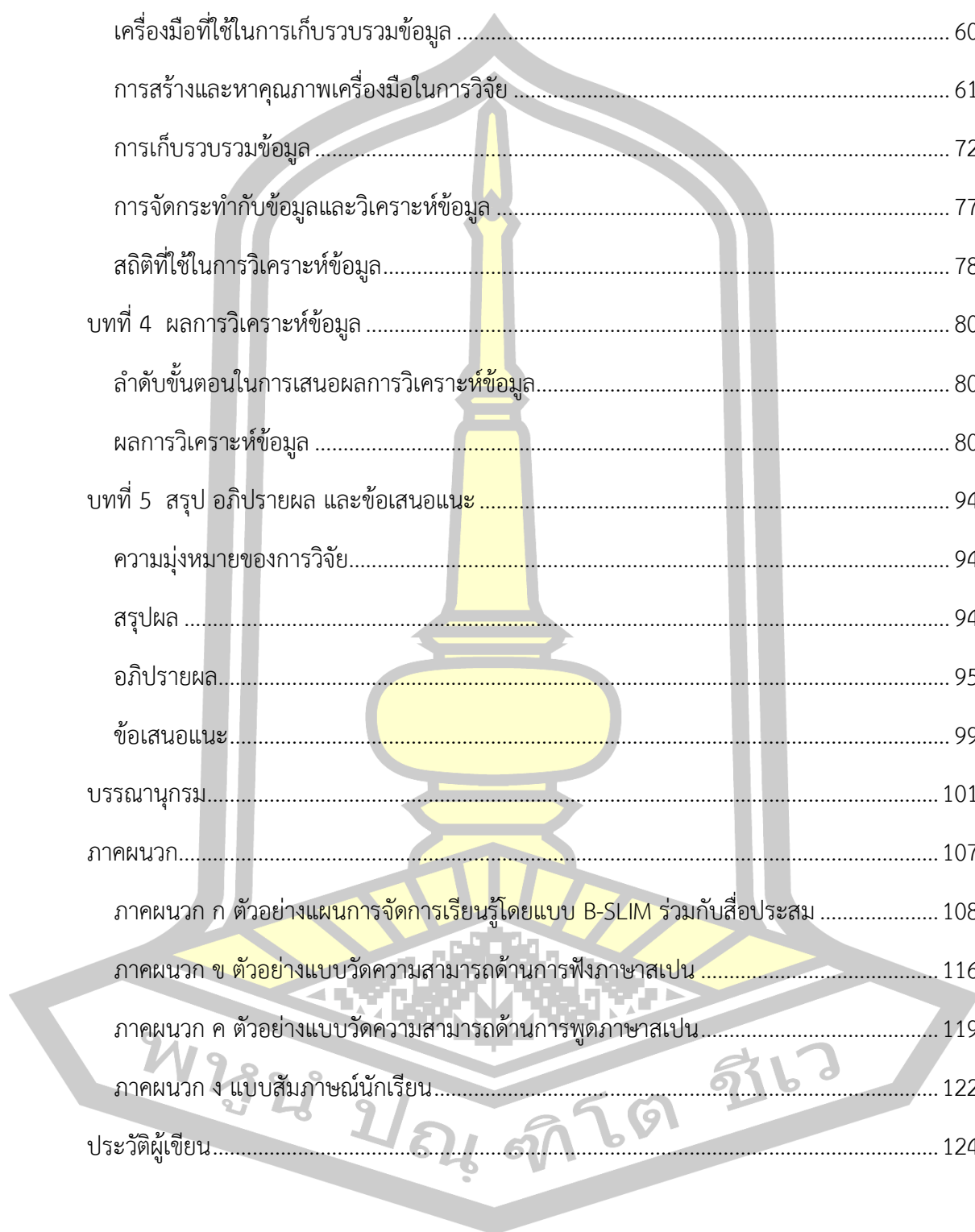
ณัฐมน ธนกนกนทณ์

พหุณฺ ปรณฺ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
คำถามสำคัญของวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรภาษาสเปน.....	9
ความสามารถด้านการฟัง.....	11
ความสามารถด้านการพูด.....	22
การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM.....	38
สื่อประสม.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
งานวิจัยในประเทศ.....	53
งานวิจัยต่างประเทศ.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59

กลุ่มเป้าหมาย.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	94
สรุปผล.....	94
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม.....	108
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน.....	116
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน.....	119
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์นักเรียน.....	122
ประวัติผู้เขียน.....	124

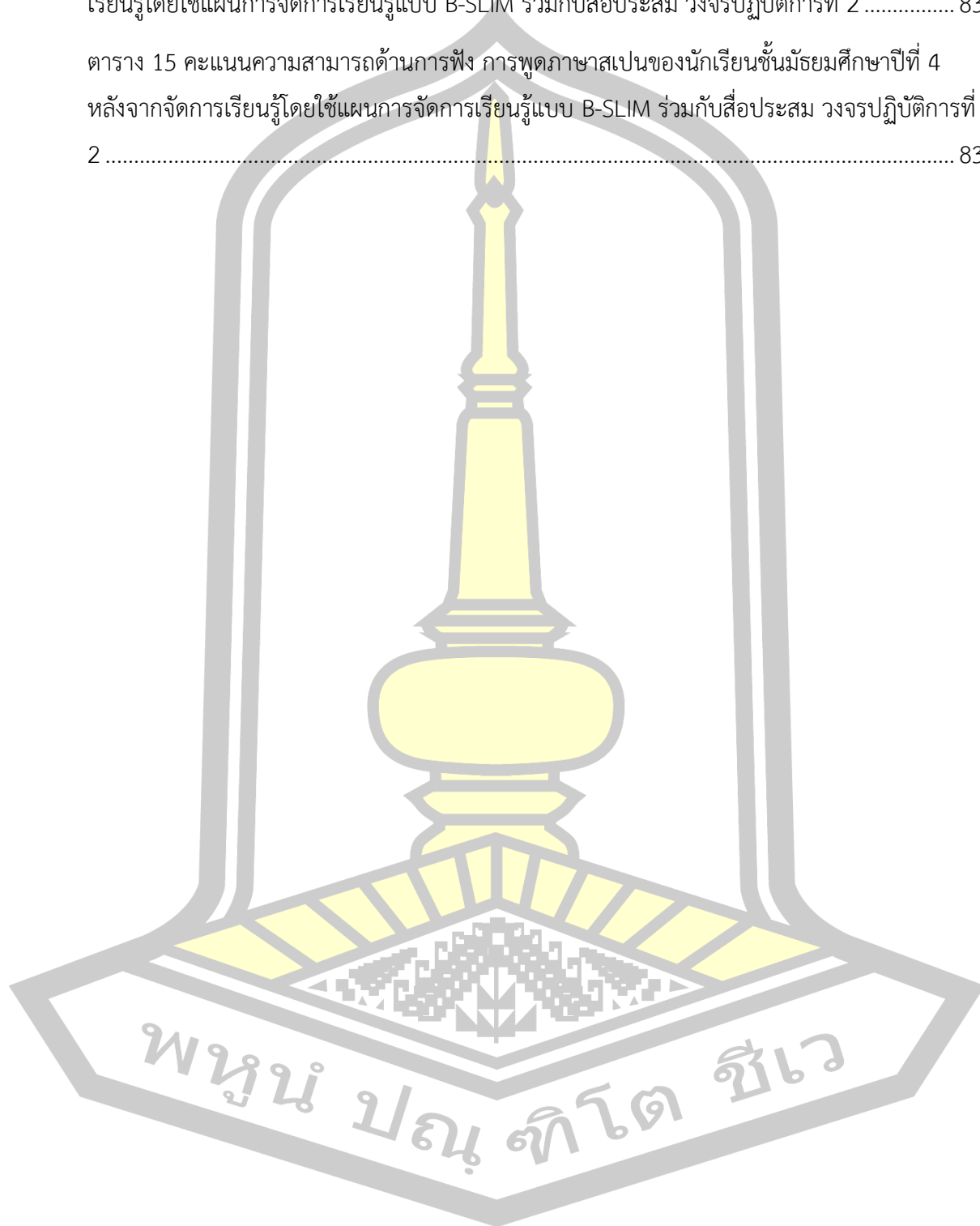

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวแปรที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย.....	5
ตาราง 2 ความสามารถด้านการฟัง ความสามารถด้านการพูด.....	59
ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บข้อมูลแต่ละวงจรปฏิบัติการ	60
ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง สารระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ความสามารถด้านการฟัง และเวลาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้.....	62
ตาราง 5 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการฟัง ที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1	66
ตาราง 6 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการฟัง ที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2	66
ตาราง 7 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด แบบ Rubric scor	68
ตาราง 8 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการพูดที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหา และ จุดประสงค์การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1	69
ตาราง 9 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการพูดที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหา และ จุดประสงค์การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2	69
ตาราง 10 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1	76
ตาราง 11 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2	77
ตาราง 12 ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจาก จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1.....	81
ตาราง 13 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1	81

ตาราง 14 ความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2 83

ตาราง 15 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2 83

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โลกยิ่งเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศชัดเจนมากขึ้น ๆ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญของโลกาภิวัตน์สำหรับเข้าถึงองค์ความรู้ของโลก นอกจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลจะมีบทบาทสำคัญแล้ว ภาษาสเปนก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารเช่นกัน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นต้องเรียนภาษาอังกฤษและให้เลือกรเรียนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ตามความพร้อมของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ปัจจุบันภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่เปิดสอนในโรงเรียนตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน อันเป็นกลยุทธ์หนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และความสามารถภาษาสเปนในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเป็นไปตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 สาระ ได้แก่ 1) สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) 2) สาระภาษาและวัฒนธรรม (Culture) 3) สาระภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connection) และ 4) สาระภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) ภาษาสเปนเป็นวิชาเลือกที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นส่วนใหญ่ สภาพจริงของการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่องเหมือนเช่นภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนและสถานศึกษาจึงประสบความยุ่งยากในการกำหนดขอบข่ายและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน ครูจึงต้องการแนวทางที่ชัดเจนว่าขอบข่ายการเรียนรู้ภาษาสเปนในแต่ละระดับชั้นควรมีมากหรือน้อยเพียงใด เพื่อให้สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาสเปนในปัจจุบันของโรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า คุณภาพของนักเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรมีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ซึ่งนักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนต่ำกว่าเกณฑ์ และไม่สามารถใช้ความสามารถในการฟัง การพูดภาษาสเปนในการสื่อสารได้ ซึ่งเกิดจากการขาด

ความสามารถในด้านการฟัง การพูด สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนขาดการส่งเสริม กระบวนการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูด นอกจากนั้นยังพบว่าการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ครูอธิบายและสาธิตหน้าชั้นเรียนมากกว่าให้นักเรียนศึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มุ่งเน้นกระบวนการในการทำแบบฝึกหัด การอ่านและการเขียนเพื่อให้ทำแบบทดสอบได้ ดังนั้น ส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการฟังและการพูด ดังจะเห็นได้จากคะแนนรายจุดประสงค์ ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยดูจากคะแนนรายจุดประสงค์ของนักเรียนโรงเรียน ผดุงนารี พบว่า ปีการศึกษา 2560 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 34.15 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 26.83 และนักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 51.22 ได้จากคะแนนรายจุดประสงค์ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียน กำหนดไว้คือ ร้อยละ 75 (โรงเรียนผดุงนารี, 2559) การที่นักเรียนมีคะแนนรายจุดประสงค์ในการฟัง การพูดภาษาสเปนในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนว่ายังไม่บรรลุ จุดประสงค์ในการเรียนภาษาตามที่หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนทางภาษา ทั้ง 4 ความสามารถ โดยใช้กระบวนการในการพัฒนาความสามารถให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทุกขั้นตอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอนและเทคนิค การสอนที่หลากหลาย (ทิตานา แคมมณี, 2551) มีการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลายด้วย ตัวเอง ซึ่งกิจกรรมต้องมีเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียนเพื่อที่ว่า การเรียนภาษาจะต้องสามารถ สื่อสารได้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าความสามารถในการฟัง การพูดเป็นความสามารถคู่แรกที่ต้องใช้ และเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม ที่ต้องใช้ความสามารถในการฟังและการพูดใน การสื่อสารเป็นอันดับแรกซึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นนอนและตลอดทั้งวันที่เราต้องออกไปทำ กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาสเปนจึง ไม่ใช่เพียงการเรียนรู้เพื่อรู้ในเนื้อหาภาษาสเปนเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดเพื่อที่ผู้เรียนจะได้มีความมั่นใจในการพูด มีกระบวนการในการสื่อสารที่ชัดเจนและ แม่นยำ สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองและทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องที่ง่าย ใกล้เคียง แต่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความสามารถด้านฟังเป็นการรับสารที่สำคัญและใช้กันมากเป็นความสามารถพื้นฐานในการ เรียนรู้ความสามารถอื่น ๆ จึงเป็นความสามารถแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ (สมิตรา อังวัฒน์กุล, 2540) ซึ่งตรงกับ โบเวน, แมตสัน และฮิลเฟอติ (Bowen, Madsen and Hilferty, 1985) ที่กล่าวว่า ความเหมาะสมในการจัดอันดับ การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรกความสามารถการฟัง อันดับที่สอง

ความสามารถการพูด และมอร์เลย์ (Morley, 2001) ก็ได้กล่าวถึงการใช้ความสามารถฟังของ คนเราว่ามีมากกว่าความสามารถการพูด กล่าวคือในชีวิตประจำวัน คนเราใช้การฟังเป็น 2 เท่าของ การพูด (วาทีนี ศรีแปะบัว, 2538) ได้กล่าวถึง การสอนความสามารถฟังและความสามารถการพูด ว่าเป็นความสามารถที่ควรฝึกควบคู่กันไป ผู้สอนมักจะพบปัญหาการขาดความสามารถทางด้านการ ฟัง-พูด เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาสเปนเท่าที่ควร ด้วยพื้นฐาน ความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาสเปนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่แตกต่างกันเนื่องจาก ผู้เรียนมาจากต่างโรงเรียนและในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟัง-พูดภาษาสเปนครูผู้สอน เลือฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านการฟัง-พูด จากปัญหาการขาดความสามารถทาง ด้านการฟัง-พูดภาษาสเปน ผู้สอนภาษาสเปนควรให้ความสำคัญแก่ความสามารถการฟัง-พูดให้มาก ขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสเปนในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมตามที่ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนซึ่งเป็นวิธีที่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อความหมาย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM (Bilash's Second Language Instructional Model) (Bilash, 2002) เป็นรูปแบบการสอนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน ทำให้ผู้เรียน สามารถเน้นการสื่อความหมายด้านการฟัง พูด ได้กำหนดขั้นตอนกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับ กระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน ซึ่งเริ่มจากความสามารถการฟัง การพูด โดยเน้นการให้ปัจจัย ตัวป้อนที่มีความหมายเข้าใจได้และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะประสบผลสำเร็จดังที่ คาดหมายได้ หากครูเข้าใจวิธีการจัดปัจจัยตัวป้อน (Input) เตรียมสื่ออุปกรณ์ และจัดกิจกรรมให้ นักเรียนเข้าใจและจำบทเรียน โดยการให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ในการฝึกกิจกรรมนักเรียนได้ฝึกความสามารถทางภาษา คือ การฟัง การพูด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียน (ฐปทอง กว้างสวาสดี, 2549) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียนโดยใช้รูปแบบ B-SLIM มีประโยชน์ ช่วยให้นักเรียน เข้าใจและจดจำบทเรียน ตลอดจนใช้ความฉลาดด้านการฟังและการพูดในการปฏิบัติซึ่งเป็นการ ทบทวนบทเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในชั้นเรียนทำให้ความเครียดในการเรียนของนักเรียน ผ่อนคลายลงและประการสำคัญของกิจกรรมการเรียนตามรูปแบบดังกล่าว ยังช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดี ในการเรียนเพราะนักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติมากขึ้น การใช้ภาษาในกิจกรรมดังกล่าว จะมีลักษณะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้จริง ให้สอดคล้องกับ สภาพชีวิตจริงของตนเอง

สื่อประสม Multi-media เป็นการนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน เป็นตัวกลางในการนำเสนอข้อมูล เนื้อหาความรู้ โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากวัตถุที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างแนวความคิดด้วยตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น สามารถจดจำได้นาน ให้ประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และนำประสบการณ์นอกห้องเรียนมาให้นักเรียนศึกษาในห้องเรียนได้

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนอยู่ และเป็นการแก้ปัญหาด้านตัวครู ตัวผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม มาเป็นวิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและค้นหาคำตอบสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

คำถามสำคัญของวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ของครูผู้สอนและผู้สนใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายและนักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียน
2. เป็นข้อเสนอแนะเพื่อช่วยพัฒนาและศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านกันพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาสเปน ของครูผู้สอนและผู้สนใจ

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชา ป31201 ภาษาสเปน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ตัวแปรที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มเป้าหมายจำนวน(คน)
ความสามารถด้านการฟัง	27
ความสามารถด้านการพูด	30
ความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูด	20**

** 20 คน มีปัญหาความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูด 7 คนมีปัญหาเฉพาะ ความสามารถด้านการฟัง, 10 คน มีปัญหาเฉพาะความสามารถด้านการพูด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความสามารถด้านการฟัง ความสามารถ ด้านการพูดภาษาสเปน

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

เนื้อหาวิชาภาษาสเปน หน่วยที่ 1 : Besos วัฒนธรรมการทักทาย, ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับการทักทาย และหน่วยที่ 2 : La Fiesta ประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศสเปน จำนวน 5 แผน รวมเป็น 18 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ B-SLIM MODEL เพื่อเครื่องมือและเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยนำสื่อประสมมาใช้ร่วมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา สามารถสื่อสารภาษาสเปน โดยมี 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหา จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมในการสอนก่อนการสอนไป และเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาและกระตุ้นอยากรู้อยากเห็นโดยใช้สื่อประสม คือ รูปภาพ วีดิโอแบบย่อ

ชั้นที่ 2 ชั้นผู้สอนป้อนข้อมูล (Comprehensible Input) ผู้สอนอธิบายเนื้อหาภาษาสเปนที่ได้เตรียมมาโดยใช้สื่อประสม คือ ใบความรู้ รูปภาพ วีดิโอและคลิปเสียง ผู้สอนต้องการขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำ ๆ ชัดเจน และเปิดโอกาสให้ฝึกฟัง พูดออกเสียงตาม รวมไปถึงให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

ชั้นที่ 3 ชั้นฝึกและทำกิจกรรม (Intake Activity) ผู้เรียนทำกิจกรรมเรียนรู้ เล่นเกมส์ ใ้คำศัพท์ ฝึกฟังและฝึกพูดสนทนาเป็นคู่ ใช้สื่อประสม คือ บัตรคำ วีดิโอและคลิปเสียง โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรม

ชั้นที่ 4 ชั้นนำเสนอ (Output) ผู้เรียนนำเสนอผลงานของผู้เรียนใช้ภาษาสเปนโดยนำเสนอผลงานกลุ่มหรือคู่โดยใช้การพูด นำเสนอข้อมูลตามที่ครูผู้สอนกำหนด ชั้นนี้ครูผู้สอนวัดผลความสามารถด้านการพูดจากการนำเสนอผลงาน

ชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล (Evaluation) ผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้และผู้สอนรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อทราบปัญหาและแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไปและครูผู้สอนวัดผลความสามารถด้านการฟังจากการทำข้อสอบด้านการฟังจากสื่อประสม คือ คลิปเสียง

2 สื่อประสมภาษาสเปน หมายถึง ใบความรู้ รูปภาพ บัตรคำ วีดิโอหรือวีดิทัศน์ และคลิปเสียง โดยเป็นสื่อที่ได้รับการยอมรับจากสถาบันการสอนภาษาสเปนในฐานะภาษาต่างประเทศ (DELE) ที่นำมาใช้ในขั้นตอนการสอนตามการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม โดยการนำมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้

3. ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลด้วยการได้ยินเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคแล้วสามารถจับประเด็นหรือใจความหลักของภาษาสเปนจากสิ่งที่ฟังได้

ผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญของภาษาสเปนจากสิ่งที่ได้ฟัง รับรู้ถึงอารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดได้ ปฏิบัติตามคำสั่งที่ฟังได้ โดยการใช้เครื่องมือ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังแบบ เลือกรับตอบ จำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

4. ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการส่งออกข้อมูลด้วยการพูดออกเสียง โดยมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ เนื้อหาและความถูกต้องในการออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้างประโยค, ความคล่องแคล่วในการพูด พูดได้ต่อเนื่องหรือตะกุกตะกักมากน้อยเพียงใดและน้ำเสียง/ กิริยาท่าทางประกอบการพูด มีการใช้น้ำเสียงและมีกิริยาท่าทางเหมาะสม การพูดภาษาสเปนอาจจะไม่ต้องถูกต้องทั้งหมด แต่สามารถพูดในสาระสำคัญของภาษาสเปนที่ต้องการจะสื่อสารในเรื่องนั้นๆได้ โดยการใช้เครื่องมือ คือ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดแบบ Rubric Score จำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ดังนี้

1. หลักสูตรภาษาสเปน
2. ความสามารถด้านการฟัง
 - 2.1 ความหมายของความสามารถด้านการฟัง
 - 2.2 ความสำคัญของความสามารถด้านการฟัง
 - 2.3 องค์ประกอบของการฟัง
 - 2.4 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการฟัง
 - 2.5 การวัดและประเมินผลการฟัง
3. ความสามารถด้านการพูด
 - 3.1 ความหมายของความสามารถด้านการพูด
 - 3.2 ความสำคัญของความสามารถด้านการพูด
 - 3.3 องค์ประกอบของการพูด
 - 3.4 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการฟัง
 - 3.5 การวัดผลและประเมินผลการพูด
4. การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
 - 4.1 ความหมายและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
 - 4.2 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
 - 4.3 การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
 - 4.4 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
5. สื่อประสม
 - 5.1 ความหมายของสื่อประสม
 - 5.2 รูปแบบของสื่อประสม
 - 5.3 องค์ประกอบของสื่อประสม
 - 5.4 ประโยชน์ของสื่อประสม
 - 5.5 ประสิทธิภาพของสื่อ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรภาษาสเปน

ในสังคมโลกการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาสเปน ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ภาษาสเปนโรงเรียนผดุงนารี

ภาษาสเปนเป็นภาษาที่มีการใช้แพร่หลายโดยประชากรกว่า 500 ล้านคนในกว่า 20 ประเทศทั่วโลก และเป็นภาษาที่ผู้คนส่วนใหญ่ใช้สื่อสารรองจากภาษาอังกฤษและจีน อีกทั้งภาษาสเปนเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ไม่ยาก เพราะมีไวยากรณ์ที่เข้าใจง่าย และมีวิธีการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกับคำในภาษาอังกฤษ ผู้ที่ฝึกฝนอย่างจริงจังจึงสามารถหัดพูดภาษาสเปนได้ในระยะเวลาไม่นาน หลักสูตรภาษาสเปนนี้จึงเหมาะสำหรับนักเรียนที่ต้องการเร่งพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อใช้ในการต่อยอดสู่มหาวิทยาลัย สำหรับปี 2560 ซึ่งเป็นการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้มีการแข่งขันระหว่างการแข่งขันแรงงานกันมากขึ้น ภาษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการประกอบอาชีพ ประชากรในประเทศไทยเสียเปรียบในเรื่องของภาษาอยู่มากเมื่อเทียบกับเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ หรือฟิลิปปินส์ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมด้านภาษาจึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญ และภาษาต่างประเทศที่สองนั้นก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ การที่นักเรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศที่สองเพิ่มเติมจากภาษาอังกฤษ ถือเป็นการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพให้กับอนาคตของชาติ และถือเป็นการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อีกทางหนึ่ง

คำอธิบายรายวิชาภาษาสเปน

ป31201 ภาษาสเปน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

ศึกษาหลักการฟังและการพูดออกเสียง คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับการทักทาย อาชีพ สัญชาติ การแนะนำตัว เทศกาลปามะเชื้อเทศ เทศกาลวิ่งวัวกระทิงและเทศกาลเผาหุ่น

โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้ง 4 ความสามารถ คือการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยใช้คำศัพท์ วลีและโครงสร้างประโยคพื้นฐาน เน้นการสื่อสารในการฟังและการพูดโต้ตอบใน

ชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างเหมาะสม ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่
กล่าวคำทักทายและแนะนำตัว พูดกิจวัตรประจำวันเป็นภาษาสเปน โดยใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐาน
สื่อสารในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในภาษาสเปน เกิดความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาสเปนขั้นพื้นฐานและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีเจตคติที่ดีในการ
เรียนภาษาสเปนและสามารถนำไปต่อยอดได้

ความสามารถด้านการฟัง

1. ความหมายความสามารถด้านการฟัง

ซูเกียรติ จาร์ตัน (2535) ได้ให้ความหมายของความสามารถการฟังว่า การฟัง หมายถึง
กระบวนการรับรู้การให้ความสนใจและการตีความสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่มากระทบโสตสัมผัส เป็นการรับ
สิ่งเร้าโดยไม่ตั้งใจ และเมื่อรับแล้วนำสิ่งเร้ามาวิเคราะห์ถึงเนื้อหาสาระ ตลอดจนแหล่งที่มาของสิ่งเร้า
พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์ของเราช่วยทำความเข้าใจสิ่งเร้า นั้น ๆ การฟังจะมีความแตกต่างจากการได้
ยินตรงที่ว่า การฟังเป็นการรับสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบโสตสัมผัสโดยตั้งใจ แต่การได้ยินนั้นเป็น
กระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีผู้ให้คำนิยามความสามารถด้านการฟังไว้ว่า เราไม่
สามารถเรียนการพูดได้ หากเราไม่ได้เรียนรู้การฟังเสียก่อนแล้วเราจะไม่สามารถรับข้อมูลหรือรับสาร
ได้หากเราไม่สามารถเข้าใจว่าผู้ส่งสารหรือผู้พูดพูดได้อย่างไร

Rivers (1980) ได้ให้ความหมายของความสามารถด้านการฟังว่า เป็นความสามารถด้าน
การฟัง เป็นความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์
สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ผู้พูดได้พูดออกมาอย่างมีความหมาย แล้วนำมาสร้าง ความหมายขึ้น
ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้อาจจะไม่ตรงกับความหมายที่ผู้พูดพูดออกมาก็ได้ ด้วยเหตุนี้เอง
ในบางครั้งจึงเกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรม
ของผู้พูดก็จะยังไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

บัญชา อึ้งสกุล (2545) ได้ให้ความหมายความสามารถด้านการฟังว่า เป็นการฟังคำพูด
หรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟัง ฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจในความหมาย
ในสิ่งที่ผู้พูดพูด ทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) กล่าวถึง ความสามารถด้านการฟังว่า เป็นความสามารถ
แรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรม
เพื่อเสริมความสามารถในการฟัง สิ่งสำคัญที่ครูจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ

1. การสอนการฟัง ควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) ดังนั้น เนื้อหา (Text) ที่ครูเลือกควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ครูควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนจึงลงมือปฏิบัติ
3. ครูควรออกแบบกิจกรรม ฝึกความสามารถด้านการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ครูให้นักเรียนฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง นักเรียนดูวิดีโอ แล้วช่วยกันสรุปหรือเล่าเรื่อง เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสามารถด้านการฟัง เป็นความสามารถแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่อง ก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ความสามารถด้านการฟังเป็นความสามารถการรับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย เป็นต้น

2. ความสำคัญของความสามารถด้านการฟัง

Doff (1991) กล่าวถึง ความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร เมื่อเข้าใจก็จะตระหนักว่าควรจะพูดตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกความสามารถการฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

McDonell (1992) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟังว่า เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และมีความสำคัญมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

Husen และ Postlethwaite (1994) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการฟังในอัตราสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถอื่น ๆ ความสามารถในการฟังประกอบด้วยความสามารถย่อย ๆ จำนวนมาก ซึ่งผู้สอนสามารถสอนความสามารถย่อย ๆ เหล่านั้นได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟังและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ความสามารถอื่น ๆ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ให้ความสำคัญกับความสามารถการฟังไว้ว่า การฟังนับเป็นความสามารถการรับสารที่สำคัญความสามารถหนึ่ง เป็นความสามารถที่ใช้กันมาก และเป็นความสามารถแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ ความสามารถการฟังจึงเป็นความสามารถพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ความสามารถอื่น ๆ ต่อไป

กุกยา แสงเดช (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการสอนความสามารถด้านการฟังว่าเป็นความสามารถที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ความสามารถต่อ ๆ ไป ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังแยกออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกต และจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร และระดับที่สองเป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกความสามารถการฟังจึงประกอบไปด้วย การฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องแล้วเข้าใจได้

3. องค์ประกอบด้านการฟัง

Paulston และ Bruder (1976) ได้เสนอแนะขั้นตอนการฝึกความสามารถด้านการฟังไว้ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของการฝึกความสามารถการฟัง ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายเฉพาะหรืองานที่จะทำหลังจากฟังแล้ว เช่น ผู้เรียนจะต้องทำแผนภูมิเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เป็นต้น
2. ให้ผู้เรียนฟังเรื่องราวหรือข้อความที่เตรียมไว้ ข้อความที่ฟังควรเป็นข้อความที่ใช้อัตราเร็วปกติ และควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ฟังซ้ำ ซึ่งจะฟังซ้ำก็ครั้งนั้นขึ้นอยู่กับความยาวและความยากง่ายของเรื่องที่ฟัง ลักษณะงานที่ให้ทำและความสามารถของผู้เรียน
3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรืองานที่มอบหมายให้หลังการฟัง
4. ผู้สอนให้คำติชมในงานของนักเรียน เช่น เฉลยคำตอบหรือการให้ผู้เรียนได้แก้ไขคำตอบที่ผิดด้วยตนเอง

Finocchiaro และ Brumfit (1983) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนความสามารถการฟังสรุปได้ ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางให้ปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครหรือการสนทนา
4. ให้ฟังคำบรรยายจากบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง
5. ให้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษหรือจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุม ชมรมภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ
8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

Rost (1991) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังต้องประกอบด้วย 3 ความสามารถ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละความสามารถมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ความสามารถในการรับรู้ (Perception Ability) คือความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และความสามารถจดจำที่ฟังได้
2. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Analysis Ability) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้
3. ความสามารถในการสังเคราะห์ (Synthesis Ability) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

Nunan (1997) กล่าวถึง ความสามารถในการฟังว่า เป็นความสามารถแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมความสามารถการฟัง สิ่งสำคัญที่ครูจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ

1. การสอนความสามารถการฟังควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) ดังนั้น เนื้อหา (Text) ที่ครูเลือกควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมครูควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. ครูควรออกแบบกิจกรรมฝึกความสามารถการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ครูให้นักเรียนฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง เป็นต้น
4. ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการฟัง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้แนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการฟังไว้ว่า ควรปฏิบัติไปตามลำดับจากง่ายไปหายาก ดังต่อไปนี้

1. การฟังคำเดี่ยว ฟังวลี และประโยค ซึ่งอาจทำได้โดยให้แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม บอกทิศทางตามแผนที่ ทั้งนี้อาจให้สังเกตการเน้นเสียงหนักเบาในคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เป็นต้น
2. การฟังโดยพยายามเชื่อมโยงคำต่าง ๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มที่มีความหมาย เพื่อให้จำง่าย เช่น พยายามสร้างจินตนาการจากคำเป็นภาพ ซึ่งจะเป็นภาพที่สวยงามหรือเป็นภาพตลกก็ได้เพื่อให้จำสิ่งที่ฟังได้นานขึ้นและเกิดความสนใจที่จะฟังต่อไป
3. การฟังเนื้อเรื่องสั้น ๆ ซึ่งอาจมีคำศัพท์และโครงสร้างที่รู้จักแล้ว โดยที่ผู้สอนให้สรุปเหตุการณ์ว่า ใครทำอะไร ทำแล้วหรือยังไม่ได้ทำ หรือกำลังจะทำอยู่ หรือสรุปได้ว่าบุคคลในเรื่องมีอาชีพอะไร เป็นต้น

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่าง ๆ ควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่อยู่ในชีวิตประจำวันและเป็นธรรมชาติ คือ มีความเร็วปกติ ผู้พูดมีเพศ วัย อาชีพ สถานภาพทางสังคม และสำเนียงต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้อยู่จริง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนความสามารถด้านการฟังไว้ดังนี้

1. การใช้รูปภาพ (Pictures) ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจับคู่แล้วดูรูปภาพ อภิปรายเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือหาคำตอบบางอย่างก่อนฟังแถบบันทึกเสียง
2. การเขียนรายการคำศัพท์ (Lists) ผู้สอนอาจจะได้เคยเสนอคำศัพท์ประจำบทเรียนในคาบก่อน ๆ และก่อนที่จะให้ผู้เรียนฟังแถบบันทึกเสียง ผู้สอนอาจจะต้องการทบทวนคำศัพท์เหล่านั้นอีก โดยการจัดทำรายการคำศัพท์หรือวลี ซึ่งผู้เรียนจะได้ฟังจากแถบบันทึกเสียงอีกครั้ง ขณะที่ผู้สอนเปิดเครื่องบันทึกเสียง ผู้เรียนอาจจะขีดเส้นใต้หรือเขียนวงกลมคำหรือวลีที่ได้ยินเป็นต้น
3. อ่านก่อนฟัง (Reading Before Listening) ในบางโอกาสผู้สอนอาจจะขอให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้ก่อนจะฟังเรื่องราว วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางพอประมาณว่าพวกเขาจะได้ฟังอะไร และจะถูกถามเกี่ยวกับอะไร และบางครั้งผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนอ่านย่อหน้าสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังก่อน วิธีนี้บางครั้งก็ไม่ค่อยจะเหมาะสมนัก เพราะผู้เรียนบางคนจะติดอยู่กับข้อมูลหรือภาษาเขียนมากเกินไป จะไม่สนใจสิ่งที่จะฟัง เช่น สถานการณ์เป็นเรื่องการไปพักผ่อน ผู้สอนอาจจะเตรียมรายการคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขาไม่เคยได้ยิน เช่น hotel books bathing suit magazines balloon etc.
4. ทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมโดยการเติมคำเพื่อแสดงส่วนต่าง ๆ ของสิ่งที่ถูกกล่าวถึง (Labeling)

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้เสนอกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นในการทดสอบความสามารถด้านการฟัง ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ตัวกระตุ้นเป็นบทสนทนา ซึ่งอาจเป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน เรื่องกิจกรรม เรื่องการศึกษา เรื่องการเมือง ฯลฯ ในการสอบ ตัวกระตุ้นนี้มักจะบันทึกเทปไว้แทนการพูดปากเปล่าจริง ๆ ยกเว้น การสอบสัมภาษณ์จะสนทนากับผู้เข้าสอบ เพื่อวัดความเข้าใจสารพร้อมกับความสามารถด้านการพูดของผู้เข้าสอบ ซึ่งการวัดความสามารถทางการรับสารพร้อม ๆ กับส่งสารนี้ เป็นการวัดแบบความสามารถด้านสัมพันธ
2. ตัวกระตุ้นเป็นข้อความสั้น ๆ ในระดับประโยคหรือ 2-3 ประโยคที่บันทึกเทปไว้ให้ผู้เข้าสอบฟังแล้วตอบคำถามวัดความรู้ศัพท์ ความเข้าใจเนื้อความ ซึ่งวัดโดยการให้เรียงเรียง

สารใหม่ให้ได้ใจความเดิม โดยการตอบคำถามด้านเนื้อหา ด้านวิธีการใช้ภาษาและด้านการเสนอความคิดเห็นว่าเป็นเหตุเป็นผลกันหรือแย้งกัน

3. ตัวกระตุ้นเป็นวีดิทัศน์ที่บันทึกภาพและเสียงของการแสดง การรายงานสารคดี การอภิปราย การสัมภาษณ์ รายการบันเทิง และรายการที่ให้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นการวิเคราะห์ข่าว ฯลฯ และถามความเข้าใจทางด้านเนื้อหา ด้านสุนทรียศาสตร์ รูปแบบการใช้ภาษาและถามแบบตีความ วิพากษ์วิจารณ์ หรือถามให้ผู้เข้าสอบต้องใช้จินตนาการ ตัวกระตุ้นนี้ส่วนใหญ่บันทึกการโทรทัศน์ไว้เป็นการถ่ายทำใหม่ หรือตัดต่อจากภาพยนตร์ที่ใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อ

4. ตัวกระตุ้นที่เป็นบทฟังที่มีความยาวต่อเนื่องกัน เช่น การบรรยาย สุนทรพจน์ เพลง เรื่องเล่า สารคดี รายงาน สรุปรายประจักษ์สด วิเคราะห์ข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ บทวิจารณ์ประกาศ ซึ่งส่วนใหญ่บันทึกจากวิทยุไว้ หรืออาจบันทึกเฉพาะเสียงจากรายการทางโทรทัศน์ไว้ นอกจากนี้อาจเป็นสไลด์ประกอบเสียง

5. ตัวกระตุ้นที่เป็นบทอ่านประกอบกับบทฟังผสมกัน เช่น ก่อนการฟังข่าว ผู้เข้าสอบได้อ่านรายงานข่าวที่เกี่ยวข้อง บทวิจารณ์ทางหนังสือพิมพ์เป็นการปูพื้นก่อนการฟัง แล้วจึงตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง หรือมีการใช้ตาราง แผนภูมิ กราฟ ภาพเดี่ยวหรือภาพชุดที่ใช้ประกอบการฟัง เทคนิควิธีนี้เป็นการใช้ตัวกระตุ้นแบบความสามารถสัมพันธ์กิจกรรมที่ใช้ในการทดสอบความสามารถการฟัง ประกอบด้วย การฟังข้อความสั้น ๆ ที่บันทึกไว้ ข้อความที่มีความยาวต่อเนื่องกัน บทสนทนาในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเรื่องส่วนตัวและกิจธุระ การบันเทิง เหตุการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ บทฟังประกอบด้วยบทอ่านที่เกี่ยวข้อง การชมวีดิทัศน์ สไลด์ประกอบการบรรยาย ตัวกระตุ้นที่ใช้ในการทดสอบเป็นความสามารถเดี่ยว หรือความสามารถสัมพันธ์ระหว่างทางเสียงและทางภาพ หรือตัวอักษร การทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น การใช้เสียงเน้น การใช้เสียงสูงต่ำ การใช้จังหวะจะโคน หรือวัดความเข้าใจด้านศัพท์ สำนวน โครงสร้าง การใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความคิดโต้แย้ง คล้อยตาม การทดสอบความสามารถเรียงเรียงภาษาใหม่ เพื่อสื่อความเดิม การใช้คำสรรพนาม ความเข้าใจด้านใจความสำคัญ ประเด็น รายละเอียดหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถในการฟัง เพื่อตีความ วิเคราะห์ ประเมิน วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับตัวสารและผู้ส่งสาร จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นความสามารถสำคัญของการสื่อสาร ถ้าฟังคำศัพท์ วลี และประโยคเข้าใจแล้วจะสามารถถ่ายทอดจากสิ่งที่ฟังได้ นอกจากนี้ยังเป็นความสามารถพื้นฐานในการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถอื่น เช่น ความสามารถในการพูด การอ่าน และ การเขียนอีกทั้งยังเป็นความสามารถพื้นฐานที่ช่วยในการเก็บรวบรวมความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจและแสดงพฤติกรรมได้ถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2540) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการสอนความสามารถการฟังสรุปได้ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การถามคำตอบ และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกทิศทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
2. ให้ฟังเพื่อน คนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง และเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครและการสนทนา
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถาต่าง ๆ
5. ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจากโปรแกรมภาษาอังกฤษหาโทรทัศน์
6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย ประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

กุกุยา แสงเดช (2548) ได้เสนอกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถการฟังทั้งการฟังทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening) ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำสู่การฟัง การฟังสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและตรงกับสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อผู้ฟังจะต้องมีความรู้พื้นฐาน ภูมิหลัง และความคาดหวังล่วงหน้าก่อนแล้วในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนฟังนั้น ครูผู้สอนมีความจำเป็นจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา สิ่งคาดหวัง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ได้ชัดเจน สามารถคาดการณ์ได้ก่อนที่จะฟัง การฟังของผู้สอนให้พร้อม เสนอคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว โดยการจัดทำรายการคำศัพท์หรือวลี ให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการฟังเรื่องราว
2. กิจกรรมระหว่างการสอนความสามารถด้านการฟัง การจัดกิจกรรมการสอนฟังมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังกิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้น ๆ เป็นการฝึกความสามารถของผู้เรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนแต่อย่างใด การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนฟังนั้น สิ่งที่สำคัญคืออย่าให้ผู้เรียนต้องเขียนมากนัก แม้แต่การให้ผู้เรียนฟังเพื่อตอบคำถาม “True/False” หรือตอบคำถามแบบเลือกตอบก็ตาม เพราะจะทำให้การฟังของผู้เรียนขาดความ

เข้าใจที่สมบูรณ์ ผู้เรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่น ๆ กิจกรรมที่น่าจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่างการสอนความสามารถด้านการฟัง ได้แก่

2.1 Checking things in a picture ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ภาพ และจะดูภาพของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนกำลังอ่านข้อความอยู่นั้น แล้วกาเครื่องหมาย X ลงบนบริเวณภาพที่กำหนด

2.2 Putting pictures in order ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ชุด ผู้สอนอ่านข้อความผู้เรียนเรียงภาพที่กล่าวถึงโดยเขียนหมายเลขกำกับกับภาพ

2.3 Choosing a picture การเลือกรูปภาพที่ตรงกับคำบรรยายที่ผู้สอนกำลังกล่าวถึง อาจทำเครื่องหมายใต้ภาพหรือเขียนชื่อให้ตรงกับภาพ เป็นต้น

2.4 Completing Grids and Charts ให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ เช่น การเติมชื่อคน ชื่อสัตว์ สิ่งของ ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา แต่ต้องระวังการล้อเลียนชื่อพ่อแม่กัน การยกตัวอย่างควรจะสมมติชื่อของบุคคลอื่น ๆ ไม่ใช่ชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในห้องเรียน

2.5 Guessing and Predicting (การเดาและคาดการณ์) ขณะที่ผู้เรียนกำลังฟังเรื่องราวจากครูอยู่นั้น ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานและเดาเรื่องราวอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมที่สามารถช่วยในการเดารายการ

2.6 Correcting mistake (การแก้ไขคำผิด) วิธีการนี้อาจใช้เรื่องจริง โดยผู้สอนให้ข้อมูลที่เป็นจริง เช่น ตัวเลข ผู้สอนอ่านเรื่องและผู้เรียนแก้สิ่งที่ต่างกับความเป็นจริง

2.7 Completing the picture (การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์) ให้ผู้เรียนเลือกรูปภาพและอธิบายภาพของตนเอง โดยไม่ให้คนอื่นเห็น ผู้เรียนคนอื่น ๆ เขียนภาพตามที่ได้ฟังอธิบาย โดยสามารถสอบถามเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

2.8 Following a route (การเขียนเส้นทาง/ทิศทาง) กิจกรรมนี้สามารถดำเนินการได้โดยให้ผู้เรียนฟังเกี่ยวกับการบอกทิศทาง แล้วลากเส้นบนแผนที่

2.9 Total Physical Response (TPR) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนอง (แสดงท่าทาง) เมื่อได้ยินได้ฟังภาษาหรือผู้สอนเป็นผู้พูด แล้วให้ผู้เรียนแสดงท่าทาง ประกอบกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะให้ กิจกรรมขณะสอนฟังที่ผู้สอนสามารถจัดเพิ่มเติม ได้แก่

2.9.1 Listen and Repeat

2.9.2 Listen and Follow Instructions

2.9.3 Listen and Compare

2.9.4 Listen and Fill in Gaps

2.9.5 Listen and find Mistakes

2.9.6 Listen and Tick

2.9.7 Listen and Draw

2.9.8 Listen and Match

2.9.9 Listen and Find Difference

2.9.10 Listen and Act out

3. กิจกรรมภายหลังการฟัง เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังที่จะทำอะไรบางอย่างภายหลังการฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์ของการทำกิจกรรมเหล่านี้ก็เพื่อการฝึกการใช้ภาษานั้นเอง กิจกรรมที่นิยมปฏิบัติภายหลังการฟัง ได้แก่ การตอบคำถามอาจจะเป็นปลายเปิด หรือแบบตัวเลือก กิจกรรมหลังการฟัง ได้แก่

3.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่ได้ฟังหรือสร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3.2 กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ ผู้เรียนอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่ฟัง แก้ปัญหาที่กำหนดให้

3.3 Jigsaw เป็นการนำข้อมูลจากการฟังของหลาย ๆ กลุ่มมาใช้ตัดสินใจร่วมกัน ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนเคยทำกิจกรรมนี้ในลักษณะอื่น ๆ มาก่อนจึงจะได้ผล

3.4 การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด (Discussing Mood and Attitude of Speakers) หากผู้สอนได้จัดให้มีกิจกรรมนี้ในช่วงระหว่างกิจกรรมการฟัง (While listen Activities) ไปบ้างแล้วบางส่วน จะเป็นการดีขึ้น หากผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายเพิ่มเติมในแง่อื่นเกี่ยวกับคำถาม เช่น How do you think the speakers in this dialogue are feeling? Why? What gives you clues to this? How do you know? คำตอบอาจจะเป็นคำหรือประโยคสั้น ๆ เช่น afraid alone hungry happy sad etc.

3.5 Dictation (การเขียนตามคำบอก) กิจกรรมนี้หากผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองโดยตลอด จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในทางตรงกันข้ามหากกิจกรรมส่วนใหญ่ผู้เรียนมีส่วนในการดำเนินการ ไม่ว่าจะโดยกลุ่มหรือเดี่ยว จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานและท้าทาย เช่น ผู้เรียนเป็นผู้อ่านเรื่อง ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมความเร็ว/ช้า ผู้เรียนเป็นผู้ผลิตเองผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบ/แก้ไขเรื่องที่เพื่อนผลิตขึ้น เป็นต้น

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟัง ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง กิจกรรมก่อนการฟังมีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน สำหรับผู้สอน กิจกรรมก่อนการฟังทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ฟัง รวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษา นอกจากนั้นยังสามารถให้ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการฟัง

แก่ผู้เรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟัง เป็นต้น สำหรับผู้เรียนกิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้น กิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังและให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1 การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ สอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการฟัง จุดประสงค์ของการสอนศัพท์ในการฟังนี้ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ความหมายเพื่อฟังได้เข้าใจ

1.2 ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมต่อไปนี้เป็นวิธีการทบทวนความรู้เดิม

1.2.1 ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นแบบถูก-ผิด (True-false) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้น ๆ (Short Answer) เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบถูก-ผิด ดังนี้ Instant noodles are junk food. Oranges contain a lot of vitamin A.

1.2.2 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะถามว่า What is your favorite food? Can you make it? Do you know what junk food is? นอกจากนั้นผู้สอนอาจให้ผู้เรียนดูภาพ เช่น ถ้าจะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับกีฬา อาจให้ดูภาพเกี่ยวกับนักกีฬา หรือภาพการแข่งขันกีฬา พูดถึงกีฬาที่ผู้เรียนชอบ เป็นต้น

1.2.3 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้น ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านแล้วตอบคำถามและอภิปราย

1.2.4 ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับคำศัพท์ ประสบการณ์ ความเข้าใจ การทำผังความคิด เป็นต้น

1.3 ให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้เรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับอาหารหลัก 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายระดมสมอง

2. ชั้นระหว่างฟัง กิจกรรมระหว่างฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟังหรือทันทีที่ฟังจบในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 เที้ยว เที้ยวแรกฟังเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถามควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟังเพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2.2 แบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3 ถ้าข้อความที่ผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาวควรแบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4 ถ้านักเรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟังหรือเมื่อฟังจบ ครูต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟัง และต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5 แบบฝึกหัดที่ให้ทำ ควรมีงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6 ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7 ให้ผลป้อนกลับทันที

3. ขั้นหลังฟัง กิจกรรมหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิกริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟัง และการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิกริยาตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟังนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ทำผังความรู้เขียนสรุป ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษาครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นาคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

5. การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟัง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้สรุปว่า การวัดผลประเมินผลความสามารถการฟัง อาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อดูความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียน และในตอนปลายภาคด้วย ตัวอย่างการวัดและประเมินผลความสามารถการฟัง มีดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ให้ผู้สอนถามคำถามหรือให้ฟังจากเทปแล้วให้ตอบคำถาม หรือใช้คำถามแบบถูกผิด หรือมีตัวเลือกให้ตอบ

2. ให้ฟังแล้วลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดในงานเลี้ยงที่บ้านเพื่อน เพื่อลำดับการสนทนาที่เกิดขึ้น

3. ให้ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า แล้วตอบคำถาม

4. ใช้แบบทดสอบโคลซ แบบเขียนหรือแบบปากเปล่า โดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องจากผู้สอนหรือเทป แล้วเติมคำที่ขาดหายไปจากบทสนทนา ข้อความหรือเรื่องเล่า

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังว่า ตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ความสามารถในการฟังและความสามารถในการพูดเป็นความสามารถที่ใช้คู่กัน ฉะนั้นการแยกแบบทดสอบความสามารถในการฟังออกจากความสามารถในการพูดจึงดูเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ความสามารถในการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟัง

วิทย์ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากความสามารถในการฟังเป็นความสามารถรับสารเช่นเดียวกับความสามารถในการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของสองความสามารถนี้จึงมีความคล้ายคลึงกัน การสร้างแบบทดสอบความสามารถการฟังอาจสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ระดับความสามารถหลัก (Macro-Ability) เช่น การฟังเพื่อจับรายละเอียดที่เป็นข้อมูลเฉพาะ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การปฏิบัติตามคำสั่ง และการปฏิบัติตามคำแนะนำ

2. จุดประสงค์ระดับความสามารถย่อย (Micro-Ability) เช่น การบอกอารมณ์ของผู้พูดจากสำเนียง การฟังแล้วบอกหน้าที่ของภาษา เช่น บอกได้ว่ารูปประโยคคำถาม เช่น Could you Pass the Salt? เป็นการขอร้องไม่ใช่คำถามประเภทของแบบทดสอบความสามารถในการฟัง ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice, True/False) การตอบปัญหาแบบสั้น (Short Answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์มการลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น การจดบันทึกข้อความ (Note-Taking) การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or Cloze Dictation)

สรุปได้ว่า ความสามารถด้านการฟัง คือ ความสามารถในการสื่อสารอันดับแรก การฟังเป็นความสามารถในการรับสาร ประสิทธิภาพของการฟังนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง เพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้พูดได้อย่างชัดเจน การฟังยังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา มีความหมายอย่างไรโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

ความสามารถด้านการพูด

1. ความหมายของความสามารถด้านการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้
ความสามารถด้านพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสาร เพราะการพูดเป็นการแสดงออกเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความคิดความเข้าใจของผู้พูด ส่วนความหมายของการพูดนั้นมีผู้ให้ความหมาย เช่น ความสามารถด้านการพูดมิได้เป็นการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ในด้านหน้าที่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้นยังมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา การพูดสื่อสารที่ดีมีลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญพอ ๆ กับการรู้เกี่ยวกับภาษา

Harris (1974) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบต่าง ๆ มาใช้ในกระบวนการพูด เช่น เสียงไวยากรณ์ คำศัพท์ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ซึ่งบางส่วนคล้ายกับคำกล่าวของ Bartz (1979) ว่าความสามารถในการพูด ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่อง ตลอดจนความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
3. ปริมาณข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
4. คุณภาพในการสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาของข้อความที่พูด
5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูด โดยใช้คำพูดหรือท่าทางเพื่อสื่อสาร

Valette (1977) ความสามารถด้านการพูดมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น ผู้พูดต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วยคือ ต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้น ๆ ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกริยาอาการถูกต้องตามจรรยาบรรณประเพณีของสังคม เพื่อถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและเกิดการตอบสนอง

Scott (1981) ความสามารถการพูดจึงเป็นความสามารถที่สำคัญในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะผู้พูดได้ยอมฟังผู้อื่นได้เข้าใจ อย่างไรก็ตามความสามารถการพูดเป็นความสามารถทางภาษาที่ซับซ้อนและต้องเกิดจากการฝึกฝน

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ได้ให้ความหมายของการพูดว่า ความสามารถด้านการพูดเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกเพื่อแสดงปฏิกริยาตอบโต้ผู้อื่น หรือสถานการณ์อื่น หรือใช้ถ้อยคำเพื่อนำผู้อื่นให้คล้อยตามตนเอง การพูดเป็นเครื่องมือของคนในการใช้ภาษาดังนั้นครูจึงต้องมีหน้าที่ที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพูด โดยการหาแบบฝึกหัดที่เหมาะสมมาให้นักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงออก

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ให้นิยามว่า ความสามารถในการพูดนั้นผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษา หรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำ ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายด้วยแล้ว ผู้พูดยังแสดงถึงวัฒนธรรมและสถานภาพของผู้พูดด้วย คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ตนต้องการจะพูดอะไร พูดกับใคร พูดที่ไหน และพูดอย่างไร

เสาวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนุรักษ์ศิริวงษ์ (2535) ความสามารถด้านการพูดเป็นการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพราะการพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่

2 คนขึ้นไป ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใดและมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ผู้เรียนที่ฉลาดต้องเริ่มใช้ภาษาที่เรียนให้ได้ตั้งแต่เริ่มแรกด้วยความตั้งใจและให้เป็นธรรมชาติ และตั้งความหวังที่จะมีความสามารถในการพูดภาษานั้นให้ได้ เป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงที่จะพูดภาษานั้นแต่ปัญหาก็คือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมากคิดว่า ตนเองควรรอให้ถึงเวลาที่เหมาะสมเสียก่อน ซึ่งก็คือเวลาที่ตนเองรู้หลักไวยากรณ์ หรือคำศัพท์เป็นอย่างดีแล้วทำให้ผู้เรียนลืมทุกสิ่งทีตนเรียนรู้มาเนื่องจากไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาดังกล่าว ผู้เรียนควรพยายามพูดแม้ว่าจะพูดผิด ๆ ก็ตาม ขบวนการที่เกิดขึ้นทำให้มีโอกาสปรับปรุงการสื่อสารให้คล่องและถูกต้อง การพูดเป็นการแสดงออกซึ่งความเข้าใจในการรับสารและแสดงออกอย่างถูกต้องในทางภาษากิริยา ท่าทาง วัฒนธรรมของสังคมนั้น การพูดนั้นต้องฝึกฝนจึงจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสม ทั้งภาษาของตนและภาษาต่างประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้ให้ความหมายว่า ความสามารถในการพูดเป็นความสามารถทางสังคม (Social Skill) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้องค์ประกอบทางภาษา และความตระหนักถึงลีลาภาษา ตลอดจนการสื่อความหมายโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา (Non-verbal Medium) ภาษาพูดมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะภาษาต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียน คือ การรวมคำให้สั้น (Contractions) บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) คำถาม (Questions) คำที่เป็นรูปธรรม (Concrete words) คำที่มีพยางค์สั้น ๆ (Fewer syllables) การทวนคำ ทวนความ (Restatement) การซ้ำคำ ซ้ำความ (Repetition) การออกอุทาน (Interjection) นอกจากนี้ โครงสร้างทางภาษามักไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาพูด เพราะมีการกล่าวด้วยความล่งเล การพูดกลับไปกลับมา การเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ

บัญชา อิงสกุล (2545) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศ คือ ความสามารถที่จะแสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดเอง ในสภาพที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด นอกจากนี้ยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังหรือสิ่งที่อ่านมาให้เป็นคำพูดของตนเอง ทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่วด้วย เมื่อสามารถพูดภาษาได้ก็ย่อมต้องสามารถฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และช่วยให้ง่ายขึ้นต่อการอ่านและเขียน

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550) ได้ให้ความหมายว่าความสามารถด้านการพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของความสามารถในการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิดไวยากรณ์ผิดใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สรุปได้ว่า ความสามารถการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้อื่นได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด เป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออก เพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ผู้อื่นโดยใช้เสียงหรือกิริยาท่าทางและใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้รับสารด้วยเข้าใจตรงประเด็นที่ต้องการสื่อสาร

2. ความสำคัญของความสามารถด้านการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า ในระยะที่ผ่านมาเน้นการฝึกการออกเสียง (Pronunciation) โดยการฝึกการออกเสียงหนักเบาในคำ (Stress) ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค (Intonation) ตลอดจนการฝึกโครงสร้างประโยคหลาย ๆ แบบ (Pattern drills) โดยเน้นความถูกต้อง (Accuracy) ตามหลักภาษาศาสตร์จนละเอียดที่จะฝึกยุทธวิธีที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและสามารถโต้ตอบในความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้มาใช้ โดยเฉพาะในด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse analysis) ซึ่งเชื่อว่าภาษาไม่ได้เกิดโดดเดี่ยว แต่ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคม (Social context) Eckard และ Kearny (1981) เนื่องจากการพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม จึงมีการเปลี่ยนแปลงให้ฝึกความสามารถการพูดในระดับข้อความ ซึ่งเน้นการเลือกประโยคมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม (Use) แทนการนำบทสนทนาในลักษณะที่เน้นโครงสร้างมาใช้ (Structural dialog) การสอนความสามารถพูด เพื่อการสื่อสารนี้ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน ทั้งนี้เพราะนอกจากใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ตนรู้จักแล้วยังต้องใช้ความสามารถตีความเดาความหมาย ทำนายเรื่องที่คุณพูดจะกล่าวถึงต่อไป ตลอดจนเข้าใจความหมายแฝงในคำพูดได้ถึงแม้ว่าผู้พูดจะไม่ได้พูดออกมาโดยตรงก็ตาม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสามารถการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาตามวิธีสอนแบบพูดมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิด ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ลอกเลียนแบบและปฏิบัติตามผู้สอนวิธีสอนแบบพูดเน้นภาษาที่พูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้สอนต้องจัดระดับความซับซ้อนของภาษาผู้เรียนที่เพิ่มเรียนใหม่ จะเรียนรู้อุปแบบง่าย ๆ ก่อน โดยจะนำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมาให้ฝึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พูดซ้ำ ๆ ถามตอบ ซึ่งความสามารถที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุดคือ ความสามารถในการพูดการฝึกออกเสียง ตั้งแต่เริ่มแรกการเรียนการสอนในห้องเรียนควรใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียนการวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศที่เรียนจะทำให้

ผู้สอนคาดหวังว่าจุดไหนที่นักเรียนประสบความสำเร็จมากที่สุด การป้องกันไม่ให้ผู้เรียนทำผิดนั้นสำคัญ เพราะความผิดพลาดจะก่อนิสัยที่ไม่ดี ฉะนั้นเมื่อผู้เรียนทำผิดผู้สอนต้องรีบแก้ไขทันที วิธีสอนแบบนี้ ต้องใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจรวดเร็วถูกต้องทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

กรมวิชาการ (2545) ได้สรุปความสำคัญของความสามารถด้านการพูดว่า ความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น เพราะมีส่วนช่วยที่จะแสดงออกถึงความต้องการ และความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด โดยสามารถนำการพูดนั้นไปใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด อีกทั้งยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟัง หรือสิ่งที่อ่านมาให้เป็นคำพูดของตนเอง อีกทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อสามารถพูดได้ก็ย่อมสามารถฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และช่วยให้ง่ายต่อการอ่านและการเขียน

อิทธิพล เหล็กกล้า (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นความสามารถพื้นฐาน การสอนภาษาเพื่อให้ได้ผลดีต้องสอนความสามารถในการพูดก่อน เพราะการพูดเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออก เพื่อโต้ตอบกับผู้อื่นและสถานการณ์ต่าง ๆ การพูดเป็นเครื่องมือของคนในการใช้ภาษา ดังนั้นครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นให้นักเรียนพูด โดยการใช้กิจกรรมที่เหมาะสม ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจ การฝึกความสามารถในการพูด การพูดผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็น คำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำ ระดับเสียงสูงต่ำประโยค เพื่อสื่อความหมายด้วยแล้ว ผู้พูดยังแสดงถึงวัฒนธรรมและสถานภาพของผู้พูดด้วยคือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ตนต้องการจะพูดอะไร พูดกับใคร พูดที่ไหน และพูดอย่างไร เป็นต้น ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) แสดงออกทางความหมายให้เป็นอย่างตีความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) และไม่รีรอที่จะโต้ตอบ

สรุปได้ว่า ความสามารถด้านการพูดเป็นความสามารถในที่จำเป็นและสำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าความสามารถอื่น ๆ การพูดได้และพูดเป็นทำให้การใช้ความสามารถอื่น ๆ ง่ายขึ้น และการพูดนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกันด้วย

3. องค์ประกอบของความสามารถในการพูด

Oller (1979) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียง
2. ศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความคล่องแคล่ว

5. สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535) ความสามารถด้านการพูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ในการสื่อความหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. ผู้พูด คือ ผู้ที่กล่าวคำพูดออกไป ซึ่งในแต่ละครั้งต้องมีจุดประสงค์ในการสื่อสารสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ข้อเท็จจริง ทักษะคติ ตลอดจนความคิดเห็นของตนเองไปสู่ผู้ฟังโดยการใช้อย่างเสียง กริยาท่าทาง และบุคลิกภาพของตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดที่ดีนั้นต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่พูดถ่ายทอดสาระของเรื่องให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างชัดเจน ตลอดจนสามารถตอบหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังมีจรรยาบรรณและคุณธรรมในการพูดมีเจตนาดีต่อผู้ฟัง เช่น สร้างบรรยากาศการพูดที่เป็นกันเองกับผู้ฟัง หรือมีเรื่องพูดเป็นธรรมชาติคล้ายการคุยกัน มีการเสนอเรื่องราวหรือแนวความคิดที่มีเหตุผลอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1.1 ข้อเท็จจริงหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและกระบวนการในการพิจารณาหาเหตุความหมายได้กระจ่าง รวมทั้งจัดเนื้อเรื่องให้ตรงกับความคาดหวังหรือความต้องการของผู้ฟัง

1.2 สารหรือเนื้อเรื่องที่จะพูด เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ในการพูดทุกครั้งผู้พูดที่มีความสามารถจะต้องเลือกพูดในสิ่งที่ตนถนัด เพราะมีความรู้ในเรื่องนั้นจริง ๆ และก่อนพูดจะต้องมีการเตรียมเรื่องให้พร้อม มีคำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจดีขึ้น สารที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ มีการใช้ภาษาที่มีความหมายตรงกัน ไม่ใช้ถ้อยคำที่มีหลายความหมาย มีความถูกต้องตามข้อเท็จจริง มีตัวอย่างหรือหลักฐานสนับสนุนอย่างเหมาะสม ชัดเจนตลอดเรื่อง ไม่สับสน กำกวม วกวนออกนอกเรื่อง มีการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเวลา โอกาส สถานที่ และกลุ่มผู้ฟังมีลักษณะสร้างสรรค์ ให้แนวคิดแปลกใหม่ที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์มีความสัมพันธ์กันประดุจลูกโซ่ในแต่ละตอน และมีความสั้นยาวพอเหมาะกับเวลาและจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 สื่อหรือเครื่องมือที่ใช้พูด หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟังเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ได้แก่ น้ำเสียง การแสดงสีหน้า แววตา กริยา และท่าทางของผู้พูด รวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพของจริงหรือเครื่องเสียง สื่อ เครื่องมือที่ใช้พูด อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สื่อธรรมชาติ ได้แก่ อากาศ คลื่นเสียง และแสงสว่าง สื่อที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ โทรศัพท์ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น สื่อหรือเครื่องมือที่ใช้พูดที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ อยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำสารไปสู่ผู้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเสมอ ไม่มีสิ่งต่าง ๆ รบกวน เช่น เสียงจากบริเวณใกล้เคียง

2. ผู้ฟัง หมายถึง ผู้ได้ยิน หรือได้ฟังสารจากผู้พูดแล้ว มีการแสดงออกตอบโต้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังพูดอยู่ ผู้พูดจะประสบผลสำเร็จได้ดีถ้ารู้จักผู้ฟังว่า เป็นใคร อายุ เพศ การศึกษา และสถานการณ์ทางสังคมเป็นอย่างไร เพราะสิ่งเหล่านี้เมื่อต่างกันจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจและต้องการในสิ่งต่าง ๆ กันอีกด้วย ผู้ฟังที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ มีประสาทหูไวสามารถรับฟัง

ถ้อยคำต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และรู้เรื่อง มีสมาธิมั่นคง ทนต่อเสียงรบกวนได้ มีความรู้ในเรื่องที่กำลังฟังอยู่บ้าง ช่วยให้สามารถติดตามเรื่องและเข้าใจเรื่องได้ดี มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำมากพอสมควร ทำให้เข้าใจเรื่องที่กำลังฟังอยู่ดีขึ้น ยอมรับฟังความคิดเห็นในแนวทางที่ตนไม่เห็นด้วย มีความสนใจเรื่องที่กำลังฟัง หาประโยชน์และพิจารณาคุณค่าของความคิดที่แปลกใหม่ ฟังอย่างมีไหวพริบ มีความสนใจ ผู้พูดเต็มใจที่จะรับความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ด้วย ถ้ามีโอกาสสามารถจับใจความสำคัญที่ผู้พูดได้ ควรจดบันทึกไว้เพื่อทบทวนและสามารถนำไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง สามารถตั้งคำถามเพื่อเสริมความเข้าใจให้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น

3. ผลการพูด หมายถึง การกระทำตอบโต้ของผู้ฟังที่แสดงให้ผู้พูดทราบระหว่างพูดหรือเมื่อพูดจบแล้วว่า ผลการพูดครั้งนั้นเป็นอย่างไร เป็นต้นว่า ไม่เข้าใจหรือน่าเบื่อหน่าย ผลการพูดที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ มีความตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ มีเจตนาไปในทางสร้างสรรค์ ไม่คิดทำลายกัน

4. ประสบการณ์ร่วม หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมาทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เช่น พื้นฐานด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติและค่านิยม เป็นต้น ถ้าผู้พูดหรือผู้ฟังมีประสบการณ์ร่วมที่คล้ายคลึงกัน หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน จะทำให้เข้าใจตรงกันและง่ายขึ้น ประสบการณ์ร่วมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพูดอย่างยิ่ง ช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของผู้พูดอย่างแท้จริง

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) ได้แยกองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสาร คือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยคตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการพูดนั้นจะต้องประกอบไปด้วย ผู้พูด สาร เครื่องมือผู้ฟัง ผลของการพูด ประสบการณ์ร่วม สิ่งต่าง ๆ แบบนี้จะต้องมีคุณภาพจึงจะทำให้การพูดนั้นสัมฤทธิ์ผล เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังผู้ฟัง สามารถตีความหรือนำไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องจากองค์ประกอบหลายด้านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ของออลเลอร์ (Oller, 1979) มาเป็นแนวทางในการแบ่งองค์ประกอบของการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจทั้งนี้การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นนอกจากต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว ผู้พูดควรพูดสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา

4. ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการพูด

Scott (1981) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและกิจกรรมไว้ ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหาการเสนอ เนื้อหาควรที่จะอยู่ในบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบทว่า ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร
3. ขั้นการฝึกและถ่ายโอน กระทำทันทีหลังเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดเป็นคู่หรือพร้อมกันทั้งห้อง ควรให้ผู้ฟังได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงผู้เรียนควรได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Finocchiaro และ Brumfit (1983) เสนอกิจกรรมในการสอนพูด ดังนี้

1. ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ผู้เรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาทีอภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมุตินอกจากผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูด

จากแนวทางเหล่านี้แล้ว หากจะให้พัฒนาได้ดียิ่งขึ้นไปก็ต้องฝึกฝนอยู่บ่อยๆ จึงจะสามารถพูดได้ดี ดังนั้นผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจประโยคที่ได้ยินเกี่ยวข้องกับประโยคอื่น ๆ อย่างไร และทำหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ตนได้ยินทั้งหมด เพียงเลือกฟังในสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการฟังของตนเท่านั้น นอกจากนี้ยังจะต้องฝึกให้คุ้นเคยกับประโยคที่ไม่สมบูรณ์

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนความสามารถในการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นความสามารถในย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ในข้อ 1.1 คือให้รู้ความหมายศัพท์โครงสร้างหรือสำนวนใหม่และความรู้ทางสังคมภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้น คือเป็นการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ตัวอย่างที่จะเป็นลักษณะจุดประสงค์นำทางที่ต้องการในเรื่องศัพท์ คือ ให้สะกดคำบอกความหมายได้ถูกต้อง (Passive Vocabulary) หรือให้นำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Active Vocabulary) ในเรื่องโครงสร้างหรือสำนวนใหม่ก็เช่นกัน คือให้ตัวอย่าง สรุปกฎเกณฑ์และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สำหรับการทำความเข้าใจในบริบท อาจถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาในลักษณะต่อไปนี้คือ

1.2.1 ใครเป็นผู้พูดในบทสนทนานั้น

1.2.2 ผู้พูดมีลักษณะอย่างไร เช่น ถามเกี่ยวกับวัยและเพศ เป็นต้น

1.2.3 ลักษณะที่อาจมองเห็นได้เป็นอย่างไร เช่น บรรยากาศขณะสนทนา

1.2.4 กิริยาท่าทางที่ผู้พูดใช้เป็นอย่างไร เช่น นั่งหรือยืนอยู่ในลักษณะใด

1.2.5 ผู้พูดมีจุดประสงค์จะสื่อความหมายอะไร

1.2.6 ให้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ในชั้น

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เข้าช่วย มีการถามตอบ ชักชวนความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นกรให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกความสามารถด้านการพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึก

ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรม ตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนเลือกใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ในการฝึกความสามารถการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกความสามารถการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจทบทวนโดยการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกความสามารถการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

4.1.2 การให้ความรู้ทางด้านกรอออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกความสามารถการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าสู่บริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพ ระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น

4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

4.1.6 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาที่เหมาะสม

4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ๆ

4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถามถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4.3.1 ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกตอบคำถามจากที่กำหนดให้

4.3.2 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติโดยผู้สอนให้สถานการณ์เกี่ยวกับการโทรศัพท์ ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียมไว้

4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้คำถามเพื่อนอภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระโดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความ เหมาะสมแล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่าง เช่น

4.4.1 ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง

4.4.2 ให้ฟังการสนทาระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลาแล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างวันใด เวลาใด

4.4.3 ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การอภิปราย อย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การฝึกความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการสนทนา เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยการสร้างความสนใจบทสนทนา โดยการใช้สื่อการสอนต่างๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้คือ

1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่จะนำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายใน บทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกความสามารถการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

1.2 การให้ความรู้ทางด้านกรอออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึก ความสามารถในการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของกลุ่มสนทนา เป็นต้น

1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

1.5 การฟังวลีหรือประโยคในอัตราเร็วปกติอย่างเป็นธรรมชาติ

1.6 ให้ฟังบทสนทนาถามทิศทางไปสถานีรถเมล์ของชาวต่างประเทศ แล้วให้บอก ว่าชาวต่างประเทศกล่าวคำขอโทษหรือขอความช่วยเหลือให้บอกทิศทาง

1.7 การฟังบทสนทนา

1.8 การจับคู่บทสนทนา โดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

1.9 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาให้เหมาะสม

1.10 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

2. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้หมด โดยให้ผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ หลังการฝึกฟัง

3. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถามมาถามตอบในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4. สนทนาโดยเสรี คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปรายเป็นต้น

ดวงเดือน แสงชัย (2533) ได้กล่าวว่า การสอนความสามารถด้านการพูดควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จากนั้นจึงขยายเป็นเรื่องที่ห่างตัวออกไปเรื่อย ๆ การสอนพูดแก่เด็กควรมีการแสดงท่าทางประกอบด้วยเสมอ และต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของบทสนทนานั้นเสียก่อนว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร และฝึกช่วยกันเดาความหมายของการสนทนานั้น โดยเดาเอาจากท่าทางของครูก็ได้ หรือครูอาจนำเด็กเก่งไปฝึกเสียก่อนล่วงหน้าจนคล่อง แล้วจึงนำมาแสดงให้เพื่อน ๆ ดูเป็นตัวอย่าง จะทำให้เด็กสนใจมากขึ้น จากการกล่าวถึงการสอนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษควรเริ่มสอนจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนก่อน แล้วขยายเป็นเรื่องที่ห่างตัวออกไป ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือและแนะนำ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนความสามารถในการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถาม หรือตอบคำถามของเพื่อนนักเรียนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. หารายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ฝึกฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ

12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

จากแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรฝึกความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยที่นักเรียนใช้ภาษาในการสนทนาหรือตามสถานการณ์ตัวอย่าง จะทำให้นักเรียนพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนความสามารถในการพูดนั้นมีหลักการตรงที่ให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการพูดโดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนาครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่า ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่า ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม

5. การวัดผลและประเมินผลความสามารถในการพูด

ดวงเดือน แสงชัย (2533) ได้ให้แนวทางการวัดผลการพูดว่า การวัดผลการพูดอาจทำควบคู่ไปกับการวัดผลการฟังก็ได้ คือ รวมเป็น Oral Test แต่บางครั้งอาจวัดผลการพูดเพียงอย่างเดียว การวัดผลการพูดและการฟังนี้ ถ้าพยายามจัดให้ออกมาเป็นแบบ Communication ได้ก็จะเหมาะสมมาก เพราะเป็นความสามารถที่จำเป็นในการใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารเบื้องต้นสำหรับระดับประถมควรวัดผลในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น

1. สามารถพูดสนทนาทักทายกันได้
2. ตั้งคำถามและตอบคำถามง่าย ๆ ได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้องและออกคำสั่งได้
4. พูดประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้เช่นขออนุญาตเข้าห้องได้
5. ดูรูปภาพแล้วตั้งคำถามหรือบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษได้

ขณะสอบพูดควรสังเกตความถูกต้องในการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้อง และความคล่องแคล่วในการพูดด้วย การให้คะแนนเป็นระดับตามความถูกต้อง คล่องแคล่ว เช่น 3-2-1-0 เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2539) ได้ให้กำหนดแนวทางการวัดผลและประเมินผลความสามารถพูดว่า อาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อดูความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียนและในตอนปลายภาค ด้วยตัวอย่างการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดดังนี้

1. ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทป โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้ว ตลอดจนสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพในเรื่องเพศ วัยวุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า

ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกริยา และความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้องหรือคู่สนทนาในภาพที่สามารถจะเดาได้จากภาพหรือการฟังเทป

2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้ตัวอย่าง
3. ให้รายงานเพื่อน ๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อน ๆ ทำมากที่สุดในวันอาทิตย์
4. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มตัวอย่าง
5. ให้บรรยายโดยเล่าเรื่องราวโดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจาก

ประสบการณ์จริง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้สรุปรูปแบบการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำ การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นเทคนิคการสอบแบบตรง เพราะผู้สอบได้พูดโดยตรง
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครู หรือผู้ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้นหรือคำถามให้ผู้สอบได้แสดงความสามารถการพูด ผู้คุมสอบจะเป็นผู้ให้คะแนน ส่วนมากมักเริ่มที่การทักทายเพื่อลดความเครียดในการสอบมักเป็นการถามโดยทั่วไป เช่น ทิศทาง การสั่งอาหาร การจองตั๋วต่าง ๆ หรือพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น การวางแผนการศึกษาต่อ การทำงาน เป็นต้น
3. การอภิปรายหรือโต้วาที ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนเป็นรายบุคคล แต่การพูดแบบนี้มีตัวแปรในการพูดที่ผู้พูดจะต้องใช้ข้อมูลที่เตรียมมาและการคิดแก้ไขปัญหาแบบฉับพลัน และเป็นการรักษาปฏิสัมพันธ์ มารยาทในการพูด เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
 - 3.1 การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
 - 3.2 ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่
 - 3.3 ศัพท์ สำนวนที่เชื่อว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่
 - 3.4 โครงสร้างประโยคที่เชื่อว่าถูกต้องหรือไม่
 - 3.5 ใจความสำคัญของการพูด
 - 3.6 รายละเอียดสนับสนุน หรือโต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผล
 - 3.7 การสรุปประเด็น หรือการขมวดท้ายการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กำหนดเกณฑ์การให้ระดับคะแนนความสามารถในการพูดไว้ 7 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำเนียงพูดเป็นสำเนียงแบบไทยล้วน สามารถที่จะพูดบางข้อความ หรือบางคำได้ในวงจำกัด เช่น พูด Good morning, goodbye ได้โดยที่เจ้าของภาษาผู้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาของคนต่างชาติพอฟังเข้าใจได้บ้าง และการใช้ภาษาอังกฤษสั้น ๆ นี้จำเป็นต้องใช้ท่าทางมือไม้ประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับที่ 2 มีความสามารถอ่านออกเสียงได้ พอที่จะพูดภาษาอังกฤษได้ โดยอาศัยการท่องจำเพื่อบอกความต้องการของตน โดยแทบไม่มีการเปลี่ยนคำที่ท่องจำไว้ ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายหรือสร้างสรรค์ได้ มีการพูดติดตะกุกตะกัก มีที่ผิดไวยากรณ์ และการออกเสียงบ่อยครั้งต้องพูดไปแก้ไขไป และเมื่อมีผู้มาพูดด้วยจะมีการตอบที่ซ้ำมาก ผู้ที่พูดด้วยต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับที่ 3 สามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์สร้างประโยคง่าย ๆ เจ้าของภาษาพอฟังเข้าใจได้ ยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิด ๆ และเสียงที่ใช้ก็ยังไม่เป็ร่งอยู่ มีการพูดซ้ำ ๆ อย่างไม่แน่ใจและเมื่อตอบคำถามต้องใช้เวลาคิดก่อน เพื่อไม่ให้พูดผิด ๆ จนเกินไป ผู้ฟังมีความลำบากในการฟังให้เข้าใจได้

ระดับที่ 4 สามารถที่จะพูดสื่อความหมาย โดยให้ผู้ฟังเกิดความสับสนไม่เข้าใจ น้อยมาก สามารถเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เล่าประวัติคนได้ แต่ยังไม่สามารถพูดต่อเนื่องเพื่อการแสดงเหตุผลโต้แย้ง และมักนั่งเฉยไม่พูดขณะที่เจ้าของภาษาอภิปรายกัน ยกเว้นเมื่อมีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัว และมักขอใช้ภาษาไทยถ้าเป็นไปได้การพูดมีที่ผิดไวยากรณ์น้อยลง แต่ยังคงมีการใช้สำนวนและลีลาภาษาผิด ๆ สำเนียงพูดยังคงสำเนียงไทยอยู่มาก และเมื่อพูดยังมีที่ผิด เพราะนึกศัพท์ไม่ออก มีความคล่องในการพูดและการโต้ตอบที่จะทำให้ผู้ฟังไม่ลำบากที่จะสนทนาด้วย และยังต้องการให้ผู้สนทนาพูดด้วยช่วยเป็นตอน ๆ เมื่อพูดติดขัด

ระดับที่ 5 สามารถพูดสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ ถึงแม้จะขาดความคล่องเหมือนเจ้าของภาษา เมื่อพูดเรื่องซับซ้อนลึกซึ้งและยังต้องคิดก่อนพูด หรือหยุดที่พูดไว้เพื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้พูดได้ใจความดีกว่าเดิม มีการใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมาก ที่ผิดมักจะเป็นสำนวนหรือวิธีการพูดมากกว่า ผู้ที่สนทนาด้วยมักต้องซักถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความที่กระจ่างขึ้น

ระดับที่ 6 มีความสามารถที่จะพูดสื่อความหมายในทุกสถานการณ์ด้วยความคล่องแคล่ว ชัดเจน สามารถพูดโต้แย้ง พูดเน้น และพูดขยายความ ฯลฯ โดยเปลี่ยนเรื่องที่จะพูดได้ทุกขณะ ผู้ที่ฟังก็ฟังด้วยความเข้าใจและไม่ต้องช่วยผู้พูดในการใช้ภาษา ระดับนี้ผู้พูดมีที่ผิด

ไวยากรณ์ใช้ศัพท์ผิดหรือใช้น้ำเสียงแบบไทย ๆ และสำนวนที่ผิดเพราะอิทธิพลภาษาไทยน้อยมากจนแทบสังเกตไม่ได้

ระดับที่ 7 พูดคล่องและชัดเหมือนเจ้าของภาษา มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ และในสถานการณ์ต่าง ๆ เหมือนเจ้าของภาษาพูดทุกอย่าง ความสามารถระดับนี้มักจะเป็นของผู้ที่ได้เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานปี

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) ได้สรุปการวัดและประเมินผลความสามารถการพูดว่าองค์ประกอบที่สำคัญของความสามารถการพูดมี 5 ประการ คือ ความคล่องในการใช้ภาษาพูด (Fluency) ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (Comprehensibility) ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of Communication) คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อได้ (Quality of Communication) และความพยายามในการสื่อสาร (Effort of Communication) จากการวัดผลและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้แบ่งการทดสอบความสามารถด้านการพูดออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุมสามารถทดสอบได้โดย
 - 1.1 การให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยสัญลักษณ์เสียก่อน
 - 1.2 การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด อาจเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่เรียนในบางครั้งอาจเขียนก็ได้
 - 1.3 การสอนพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Close)
 - 1.4 การเล่าเรื่อง (Narrative task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง
 - 1.5 ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function)
2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น
 - 2.1 ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนโดยใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่
 - 2.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ
 - 2.3 ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ
 - 2.4 ให้บรรยายสิ่งของบุคคล ฯลฯ
 - 2.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง โต้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
 - 2.6 สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความ

คิดเห็น การปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

2.7 ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ

2.8 ให้สรุปจากเอกสาร

2.9 ให้พูดเชิงวิเคราะห์หน้าชั้น

3 เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

3.1 ความถูกต้อง

3.2 ความคล่องแคล่ว

3.3 การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินความสามารถการพูดต้องมีประเด็นการวัดในด้าน ความถูกต้องของการใช้ภาษา การออกเสียงการแสดงท่าทางประกอบ ความคล่องแคล่วในการพูด และที่สำคัญที่สุดคือ พูดแล้วสามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ ถูกต้อง ตรงตามประเด็นที่ต้องการ พูด ถึงแม้จะมีสำเนียงจากภาษาแม่อยู่บ้าง

การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM

1. ความหมายและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM

รูปทอง กว่างสวาสดี (2549) การเรียนรู้แบบ B-SLIM เป็นการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารมีกิจกรรมที่หลากหลาย แต่กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจคือ การสอนภาษาที่สองของบิลาช (Bilash's Second Language Instructional Model หรือ B-SLIM Model) ประกอบไปด้วย 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้ครูจะเลือก กิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความสนใจของผู้เรียน จัดเตรียมสื่อ และอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้องน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อสภาพจริง ขั้นนี้ใช้เวลาพอสมควร ซึ่งผู้สอนส่วนมากจะมองข้ามความสำคัญของการเตรียมก่อนการสอนไป ผู้สอนส่วนมากไม่เตรียมการสอน เพราะถือว่าการสอนไม่ใช่เรื่องยุ่งยากที่ ต้องเตรียมเพราะเป็นหน้าที่ประจำอยู่แล้ว

2. ขั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน (Comprehensible Input) ผู้สอนอธิบาย ความรู้ข้อมูลหรือสิ่งที่ป้อนเข้าไปใหม่ เรียกว่า Input โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ Input ง่ายต่อความเข้าใจผู้สอน ใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำ ๆ ชัดเจน ใช้รูปภาพ สาสิต และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

3. **ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity)** ช่วงเวลาที่ผู้เรียนเรียนรู้ Input ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจ Input ทั้งหมดที่ผู้สอนป้อนในชั้นแรก ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมในขั้นนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส

4. **ขั้นผล (Output)** กิจกรรมขั้นนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียน ทั้งความสามารถการฟัง พูด อ่านและเขียน ลักษณะกิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความสามารถทางภาษา ส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่น โครงงาน การเขียนไดอารี เรียงความ เขียนเรื่องสั้น หรือกิจกรรมกลุ่ม เช่น การทำหนังสือพิมพ์ ประจำห้อง เป็นต้น

5. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** ขั้นนี้ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการประเมินการสอนของตัวเอง เช่น การสังเกตหรือการซักถามผู้เรียน เพื่อต้องการทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ส่วนการประเมินการเรียนของผู้เรียนใช้การประเมินความสามารถตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินจากการทดสอบ สรุปได้ว่าการที่จะพัฒนาความสามารถการเขียนเพื่อการสื่อสารได้นั้น ครูต้องวางแผนและเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ทำความเข้าใจตัวป้อนที่ให้แก่ผู้เรียน มีการออกแบบกิจกรรม จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สอนจากสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วจึงสอนความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน โดยการยกตัวอย่าง การสาธิตให้ผู้เรียนได้ดู และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกับเนื้อหาความรู้ใหม่ที่ครูให้ แล้วลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การปฏิบัติซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดความสามารถความชำนาญมากขึ้น การจัดบรรยากาศในการเรียนต้องจัดให้มีความผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวลใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามเมื่อมีปัญหาให้เวลาในการทำงาน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปบูรณาการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

2. องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM

รูปทรงแท่ง กว้างสวาสต์ (2549) การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีหลากหลายองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในขั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน (Comprehensible Input) ผู้สอนอธิบายความรู้ข้อมูลหรือสิ่งที่ป้อนเข้าไปใหม่ เรียกว่า Input โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ Input ง่ายต่อความเข้าใจผู้สอน ใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ ชัดเจน ใช้รูปภาพสาธิต และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ซึ่ง Input มี 9 ชนิด ดังนี้

1. การรับรู้ภาษา (Language Awareness) การรับรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความสามารถภาษา
 - 1.2 ทักษะคติ
 - 1.3 การเรียนรู้และการใช้ภาษา

สิ่งเหล่านี้ผู้สอนต้องบูรณาการเข้าในกิจกรรมการเรียนการสอน สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน

2. การออกเสียง (Pronunciation) การออกเสียงเป็นส่วนสำคัญของการพูด และเป็นความสามารถที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้เป็นประโยคต้องออกเสียงคำได้ก่อน การฝึกออกเสียงควรเน้นความคล่องจังหวะ และเสียงสูงต่ำตามบริบทและสถานการณ์ ผู้สอนอาจใช้สื่อ เช่น ไดอะแกรมที่แสดงตำแหน่งของเสียง หรือให้ผู้เรียนส่องกระจกในขณะที่พูด เพื่อดูลักษณะของปาก ลิ้น ไร่น้ำ ในขณะเปล่งเสียง การฝึกอาจใช้บทสนทนาสั้นการพูดซ้ำ และการใช้เพลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ของผู้เรียน

3. ศัพท์ (Vocabulary) จำนวนคำศัพท์ที่ผู้สอนสอนแต่ละครั้งต้องไม่น้อยหรือมากเกินไป ผู้สอนอาจสอนคำศัพท์ที่นอกเหนือจากคำศัพท์ในตำราที่ผู้สอนและผู้เรียนใช้ ถ้าเห็นว่าคำศัพท์เหล่านั้นสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียน นอกจากนั้นในการสอนคำศัพท์ต้องเริ่มสอนจากการสอนคำศัพท์ที่ใกล้ตัว หรือคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน (Survival Vocabulary) เช่น ศัพท์เกี่ยวกับจำนวน สี สัตว์ คำแสดงคำถาม การทักทาย และเวลา

4. ไวยากรณ์ (Grammar) การสอนหลักไวยากรณ์ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะยึดหลักการสอนตามแนวสื่อสาร ซึ่งมี 2 วิธี คือ

4.1 การสอนแบบอุปนัย (Inductive Discovery of Rule) คือการสอนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาก่อน แล้วผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์

4.2 การสอนแบบนิรนัย (Deduction) คือการสอนที่เริ่มจากกฎเกณฑ์แล้วจึงฝึกการใช้กฎเกณฑ์โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ หรือทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ตอบสนองวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลาย ผู้สอนจึงต้องใช้ทั้งวิธีอุปนัยและนิรนัย และสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรตระหนักเสมอว่าในการสอนหลักไวยากรณ์ คือ ต้องให้ตัวอย่างเพียงพอและสาธิตการใช้จนกว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และผู้สอนต้องมีความรู้ดีเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5. สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation and Fluency) การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language-SL) และภาษาต่างประเทศ (Foreign Language-FL) หมายถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากผู้เรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างภาษาแล้ว ยังต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสถานการณ์อย่างคล่องแคล่วอีกด้วย

6. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมแยกเป็น 2 ส่วน คือ ซีใหญ่ (Capital หรือ Big “C”) หมายถึงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะและดนตรี ซีเล็ก (Little “c”) หมายถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะนิสัย การแต่งกาย อาหาร การใช้เวลาว่าง

ภาษาไม่แยกจากวัฒนธรรม การเรียนภาษาต่างประเทศ คือ การเรียนวัฒนธรรมต่างประเทศ การสอนวัฒนธรรมควรสอนในรูปของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Process) มากกว่าที่จะบอกความรู้หรือข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรม ผู้สอนต้องจัดกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

7. กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy) กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง เทคนิคเฉพาะในการเรียนภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ เช่น การหาผู้ช่วยในการฝึกสนทนาเพื่อพัฒนาความสามารถพูด ผู้เรียนจะใช้เทคนิคปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาของผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีกลวิธีในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาของผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีกลวิธีในการปรับปรุงวิธีเรียนแตกต่างกัน กลวิธีการเรียนรู้มีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือสำหรับการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์และมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ถ้าผู้เรียนมีกลวิธีหรือเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาดี จะเป็นผลทำให้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาดี จะเลือกกลวิธีหรือเทคนิคได้อย่างหลากหลาย ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาค่อนข้างต่ำ จะเลือกเทคนิคที่มีความคล้ายคลึงกัน เลือกซ้ำบ่อยครั้งและจะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจถึงกลวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้และช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้กลวิธีที่หลากหลายและประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

8. ทักษะ (Attitude) ผู้เรียนมีทัศนคติที่แตกต่างต่อภาษาเป้าหมาย (Target Language) ผู้พูดภาษาเป้าหมาย (Target Language Speaker) ค่านิยม สังคมทางการเรียนภาษาเป้าหมายและการใช้ประโยชน์จากภาษาเป้าหมาย ทัศนคติมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาเป้าหมาย การมีทัศนคติด้านบวกต่อภาษาเป้าหมาย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะทัศนคติด้านบวกย่อมเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนต้องการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับ Input เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกภาษาที่เป็นธรรมชาติจากเจ้าของภาษาเป็นประสบการณ์ตรง และเป็นการใช้ภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารจริง (Authentic Communication) นอกจากนั้นทัศนคติด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด อ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็ว ทัศนคติด้านบวกยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจำหลังการทำกิจกรรมในชั้นเรียนสิ้นสุดลงดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการเรียนภาษาที่สอง กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อต่าง ๆ ต้องตื่นตัวเร้าใจ น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาที่สองผู้สอนต้องคิดหาวิธีที่จะเปลี่ยนทัศนคติด้านลบให้เป็นด้านบวก และควรจำไว้เสมอว่าการแก้ไขทัศนคตินั้นไม่สามารถจะทำได้ในเวลาอันสั้น ต้องใช้เวลาและเทคนิคที่หลากหลาย

9. ความสามารถ (Ability) ความสามารถ หมายถึง ความสามารถ การฟัง พูด อ่าน และเขียน และยังรวมไปถึงความสามารถอื่น ๆ เช่น ความสามารถการแก้ปัญหา การค้นคว้าวิจัย การหาความรู้ด้วยตนเองและการเรียนร่วมกับผู้อื่น ในที่นี้จะกล่าวถึงความสามารถพื้นฐานทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

9.1 ความสามารถการฟัง (Listening) ความสามารถการฟังถือว่าเป็นความสามารถแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมความสามารถการฟัง สิ่งสำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ

9.1.1 การสอนความสามารถด้านการฟัง ควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท(Context) การเลือกเนื้อหา (Text) ต้องมีความหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

9.1.2 ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนจึงลงมือปฏิบัติ

9.1.3 ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรม ฝึกความสามารถการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง ผู้เรียนดูวิดีโอแล้วช่วยกันสรุปหรือเล่าเรื่อง

9.2 ความสามารถการพูด (Speaking) ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมความสามารถการพูดผู้สอนต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากกิจกรรมควบคุม (Control Practice) โดยผู้สอนให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน เช่น ก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกสนทนาต้องเตรียมบทสนทนาให้ผู้เรียนดูบทสนทนาในขณะที่พูด หลังจากนั้นจึงให้ทำกิจกรรมที่ยากขึ้นเป็นกิจกรรมการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) เช่น บทบาทสมมุติ การใช้สถานการณ์จำลองและการอภิปราย การออกแบบกิจกรรมจากง่ายไปยากเป็นการลดความกังวล (Anxiety) ของผู้เรียน

9.3 ความสามารถการเขียน (Writing) บิลาช (ฐปทอง กว้างสวาสดี (2549), Bilash, 2002) กล่าวว่า ความสามารถการเขียนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ ในการเรียนภาษาที่สองการเรียนรู้การเขียนไม่ใช่สิ่งที่เกิดได้โดยธรรมชาติเหมือนการพูด สิ่งที่พูดบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้ บิลาชได้ออกแบบเทคนิคการสอนเขียนเรียกว่าแบบ (Form) เป็นเทคนิคการเขียนที่เน้นกิจกรรมการเขียนจากง่ายไปหายาก เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจ (Affective Filter) ซึ่งได้แก่เจตคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวล เทคนิค Form ประกอบไปด้วย 4 ส่วน (Quadrant) ดังนี้

ส่วน เอ (Quadrant A) เรียกว่าส่วน “ศัพท์น้อยกฏน้อย” เริ่มจากการฝึกการเขียนในสิ่งที่ใช้คำศัพท์และกฏเกณฑ์น้อย เช่น คำขวัญ โปสเตอร์ เมนู คำพังเพย สุภาษิตข้อความ ปริศนาคำทาย การ์ด

ส่วน บี (Quadrant B) เรียกว่าส่วน “ศัพท์มากกฏน้อย” จำนวนคำศัพท์มาก แต่กฏเกณฑ์ไม่ซับซ้อน เช่น ไดอารี คำถาม เพลง ละครสั้น จดหมายส่วนตัวโปสเตอร์ แบบสอบถาม

ส่วน ซี (Quadrant C) เรียกว่าส่วน “กฏมากคำศัพท์น้อย” คือการเขียนที่ต้องใช้กฏเกณฑ์มาก แต่ใช้คำศัพท์น้อย เช่น การเขียนเกี่ยวกับชีวประวัติ ปกหนังสือปฏิทิน โฆษณา โปสเตอร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โฆษณาทางโทรทัศน์

ส่วน ดี (Quadrant D) เรียกว่าส่วน “คำศัพท์มากกฏเกณฑ์มาก” การเขียนในขั้นนี้ยากขึ้น เพราะสิ่งที่เขียนนั้นประกอบไปด้วยทั้งกฏเกณฑ์และคำศัพท์เป็นจำนวนมาก เช่น นิยายผจญภัย นิทานเปรียบเทียบ ตำนาน กติกาการเล่นเกมส์ บทกวี การอธิบาย หนังสือพิมพ์

3. การส่งเสริมการจัดเรียนรู้แบบ B-SLIM

รูปทรงแบบ กว่างสวาสตี้ (2549) การส่งเสริมจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ที่สำคัญมีอยู่ด้วยกัน 2 ขั้นตอนหลัก ๆ ที่สำคัญ คือ

1. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) ช่วงเวลาที่ผู้เรียนเรียนรู้ Input ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจ Input ทั้งหมดที่ผู้สอน ป้อนในขั้นแรก ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมในขั้นนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส ทำสองประการ ดังนี้

1.1 ประการแรก ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ Input เรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Intake-getting) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจนี้ใช้เวลาจนกว่าผู้สอนแน่ใจว่า ผู้เรียนเข้าใจ Input กิจกรรมที่ใช้ประมาณ 4-5 กิจกรรม แล้วแต่ความยากง่ายของ Input กิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการปฏิบัติตัวอย่าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความกังวล

1.2 ประการที่สอง หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจ Input แล้ว ผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึก เรียกว่า กิจกรรมฝึกใช้ภาษา (Intake-using It) กิจกรรมฝึกใช้ภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและเป็นธรรมชาติมากกว่ากิจกรรม Intake-getting It

2. ขั้นผล (Output) กิจกรรมขั้นนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งความสามารถการฟัง พูด อ่านและเขียน ลักษณะกิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วยความสามารถทางภาษา ส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่น โครงการ การเขียนไดอารีเรียงความ เขียนเรื่องสั้น หรือกิจกรรมกลุ่ม เช่น การทำหนังสือพิมพ์ ประจำห้อง เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผลการจัดเรียนรู้แบบ B-SLIM

รูปทอง กว้างสวาสตี้ (2549) การวัดและประเมินผลการจัดเรียนรู้แบบ B-SLIM มีขั้นตอนประเมินผล (Evaluation) อยู่ในขั้นสุดท้ายของกระบวนการเรียนการสอนโดยในขั้นนี้ ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการประเมินการสอนของตัวเอง เช่น การสังเกตหรือการซักถาม ผู้เรียนเพื่อต้องการทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ส่วนการประเมินการเรียน ของผู้เรียนใช้การประเมินความสามารถตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมิน จากการทดสอบ

สรุปได้ว่า การจัดเรียนรู้แบบ B-SLIM เป็นการพัฒนาความสามารถเพื่อการสื่อสาร ได้นั้น ครูต้องวางแผนและเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ทำความเข้าใจตัวป้อนที่ให้แก่ผู้เรียน มีการออกแบบกิจกรรม จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน สอนจากสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วจึงสอนความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียนโดยการยกตัวอย่าง การสาธิตให้ ผู้เรียนได้ดู และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกับเนื้อหาความรู้ ใหม่ที่ครูให้ แล้วลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การปฏิบัติซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดความสามารถความชำนาญ มากขึ้น การจัดบรรยากาศในการเรียนต้องจัดให้มีความผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวลใจ เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ซักถามเมื่อมีปัญหาให้เวลาในการทำงาน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่าง สร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปบูรณาการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

สื่อประสม

1. ความหมายของสื่อประสม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) กล่าวว่า “สื่อประสม” หมายถึง การนำเอาสื่อการสอน หลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน ซึ่งมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อ ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจความหมายผิด การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียน มีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสผสมผสานกันได้พบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง มากยิ่งขึ้น

ประหยัด จิระวรพงศ์ (2527) สื่อประสม หมายถึง การนำวัสดุอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ สไลด์ฟิล์มสตริป รูปภาพของตัวอย่างหุ่นจำลอง หนังสือ เป็นต้น ซึ่งมีเนื้อหา สาระสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วเลือกมาประกอบกันเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ในแต่ละครั้ง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537) สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่ออย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้รับมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

กิดานันท์ มลิทอง (2540) สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน การนำเสนอ โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา และในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แบบวีดิทัศน์และเสียง

ดังนั้น สื่อประสม จึงหมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน เป็นตัวกลางในการนำเสนอข้อมูล เนื้อหาความรู้ โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา และในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เป็นต้น ความหมายของสื่อประสมจะแตกต่างกันไปตามสมัย ซึ่งสมัยก่อนเมื่อก้าวถึงสื่อประสมจะหมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน เช่น รูปภาพ เครื่องฉายแผ่น โปร่งใส เทปบันทึกเสียง เป็นต้น เพื่อให้การเสนอผลงานหรือการเรียนการสอน สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากการบรรยายเพียงอย่างเดียว โดยที่ผู้ฟังหรือผู้เรียนมิได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสื่ออื่นโดยตรง

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยเลือกใช้ สื่อประสม ดังนี้ ใบความรู้ รูปภาพ บัตรคำ วีดิโอหรือวีดิทัศน์ และคลิปเสียง โดยเป็นสื่อที่ได้รับการยอมรับจากสถาบันการสอนภาษาสเปนในฐานะ ภาษาต่างประเทศ (DELE) โดยเน้นสื่อเทคโนโลยี วีดิโอ และคลิปเสียงเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นสื่อที่มีความทันสมัย มีความชัดเจนทั้งภาพและเสียง สามารถบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาที่นำมาใช้ในขั้นตอนการสอนตามการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม โดยการนำมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้

2. รูปแบบของสื่อประสม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537)

1. สื่อประสมที่ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Multimedia) การนำสื่อหลายชนิดมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดการ และควบคุมให้สื่อต่าง ๆ แสดงผลออกมาทางหน้าจอและลำโพงของคอมพิวเตอร์ โดยสื่อประสม I (Multimedia I) เป็นสื่อประสมที่ใช้โดยการนำสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน เช่น นำวีดิทัศน์มาสอนประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หรือสื่อประสมในชุดการเรียนหรือชุดการสอน การใช้สื่อประสม I นี้ ผู้เรียนและสื่อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกัน และจะมีลักษณะเป็น " สื่อหลายแบบ " ตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน

2. สื่อประสมที่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Interactivity Multimedia) กล่าวคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถจัดการกับข้อมูลภาพและเสียง ให้แสดงผลบนจอในลักษณะที่โต้ตอบกับผู้ใช้ได้ ไม่ใช้การแสดงผลรวดเดียวจบ (Run through) แบบวีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์และไม่ใช้การสื่อสารทางเดียว (One-way communication) คือ ผู้ชมเป็นผู้ดูฝ่ายเดียวอีกต่อไป โดยสื่อประสม II (Multimedia II) เป็นสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศ หรือการผลิตเพื่อเสนอข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียง ในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรง โดยการใช้คอมพิวเตอร์ ในสื่อประสม II ใช้ได้ในสองลักษณะ คือ

2.1 การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศโดยการควบคุมอุปกรณ์ร่วมต่าง ๆ ในการทำงาน เช่น ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ในสถานีสื่อประสม ควบคุมการเสนอภาพสไลด์มัลติวิชั่น และการเสนอในรูปแบบของแผ่นวีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive Video) การใช้ในลักษณะนี้คอมพิวเตอร์จะเป็นตัวกลางในการควบคุมการทำงานของเครื่องเล่นแผ่นวีดิทัศน์ และเครื่องเล่นซีดีรอม ให้เสนอภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวตามเนื้อหาบทเรียนที่เป็นตัวอักษรที่ปรากฏอยู่บนจอภาพคอมพิวเตอร์ รวมถึงควบคุมเครื่องพิมพ์ในการพิมพ์ข้อมูลต่าง ๆ ของบทเรียน และผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนด้วย

2.2 การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการผลิตแฟ้มสื่อประสมโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เช่น Tool Book และ Author ware และนำเสนอแฟ้มบทเรียนที่ผลิตแล้วแก่ผู้เรียน โปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านี้จะช่วยในการผลิตแฟ้มบทเรียน ผูกอบรวม หรือการเสนองานในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยในแต่ละบทเรียนจะมีเนื้อหาในลักษณะของตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์และเสียงรวมอยู่ในแฟ้มเดียวกัน บทเรียนที่ผลิตเหล่านี้เรียกว่า "บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน" หรือ "CAI" นั่นเอง ซึ่งการนำเสนอข้อมูลของสื่อประสม II นี้ จะเป็นไปได้ในลักษณะสื่อหลายมิติที่เน้นเชิงโต้ตอบ ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถดูข้อมูลบนจอภาพได้หลาย

ลักษณะ คือ ทั้งตัวอักษร ภาพ และเสียง และถ้าต้องการจะทราบข้อมูลมากกว่านี้ ผู้ใช้ก็เพียงแค่คลิกที่คำหรือสัญลักษณ์รูปที่ทำเป็นปุ่มในการเชื่อมโยงก็จะมีภาพ เสียง หรือข้อความอธิบายปรากฏขึ้นมา

3. องค์ประกอบของสื่อประสม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537) จากความหมายของสื่อประสมที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า สื่อประสมในปัจจุบันจะใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการเสนอสารสนเทศในรูปแบบรวมของข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว และภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ เพื่อรวมเป็นองค์ประกอบของสื่อประสมในลักษณะของ “สื่อหลายมิติ” โดยก่อนที่จะมีการประมวลเป็นสารสนเทศนั้น ข้อมูลเหล่านี้จะต้องได้รับการปรับรูปแบบโดยแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ภาพนิ่ง ก่อนที่ภาพถ่าย ภาพวาด หรือภาพต่าง ๆ ที่เป็นภาพนิ่งจะเสนอบนจอคอมพิวเตอร์ให้แลดูสวยงามได้นั้น ภาพเหล่านี้จะต้องถูกเปลี่ยนรูปแบบก่อนเพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถใช้และเสนอภาพเหล่านั้นได้ โดยมีรูปแบบที่นิยมใช้กันมาก 3 รูปแบบ คือ

1.1 ภาพบิตแมพ (Bitmap) เป็นภาพที่มีการเก็บข้อมูลแบบพิกเซล หรือจุดเล็กๆ ที่แสดงค่าสี ดังนั้นภาพหนึ่งๆ จึงเกิดจากจุดเล็กๆ หลายๆ จุดประกอบกัน

1.2 ภาพเวกเตอร์ (Vector) เป็นภาพที่สร้างด้วยส่วนประกอบของเส้นลักษณะต่าง ๆ และคุณสมบัติเกี่ยวกับสีของเส้นนั้น ๆ ซึ่งสร้างจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์

1.3 คลิปอาร์ต (Clipart) เป็นรูปแบบของการจัดเก็บภาพ จำนวนมาก ๆ ในลักษณะของตารางภาพ หรือห้องสมุดภาพ หรือคลังภาพ เพื่อให้เรียกใช้ สืบค้น ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว

2. ภาพเคลื่อนไหว ภาพเคลื่อนไหว ที่ใช้ในสื่อประสมจะหมายถึง ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว หรือที่เรียกกันว่าภาพ “แอนิเมชัน” (Animation) ซึ่งนำภาพกราฟิกที่วาดหรือถ่ายเป็นภาพนิ่งไว้มาสร้างให้แลดูเคลื่อนไหว ด้วยโปรแกรมสร้างภาพเคลื่อนไหว ภาพเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการจำลองสถานการณ์จริง

3. ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ การบรรจุภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ลงในคอมพิวเตอร์ จำเป็นต้องใช้โปรแกรมและอุปกรณ์เฉพาะในการจัดทำ ปกติแล้วแฟ้มภาพวีดิทัศน์จะมีขนาดเนื้อที่บรรจุใหญ่มาก

4. เสียง เสียงที่ใช้ในสื่อประสมจำเป็นต้องบันทึกและจัดรูปแบบเฉพาะเพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจและใช้ได้ รูปแบบเสียงที่นิยมใช้กันมากจะมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ Waveform (WAV) และ Musical Instrument Digital Interface (MIDI)

5. การเชื่อมโยงหลายมิติ ส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการใช้งานในรูปแบบสื่อประสมในลักษณะของสื่อหลายมิติ คือ ข้อมูลต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างรวดเร็วโดยใช้จุดเชื่อมโยงหลายมิติ (Hyperlink) การเชื่อมโยงนี้จะสร้างการเชื่อมต่อระหว่างข้อมูลตัวอักษรภาพ และเสียง

โดยการใช้สี ข้อความขีดเส้นใต้ หรือสัญลักษณ์รูป ที่ใช้แทนสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น รูปลำโพง รูปฟิล์ม ฯลฯ เพื่อให้ผู้ใช้คลิกที่จุดเชื่อมโยงเหล่านั้นไปยังข้อมูลที่ต้องการ

6. ข้อความ (Text) เป็นส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาของมัลติมีเดีย ใช้แสดงรายละเอียดหรือเนื้อหาของเรื่องที่น่าเสนอ ซึ่งปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ได้แก่

6.1 ข้อความที่ได้จากการพิมพ์ เป็นข้อความปกติที่พบได้ทั่วไป ได้จากการพิมพ์ด้วยโปรแกรมประมวลผลงาน (Word Processor)

6.2 ข้อความจากการสแกน เป็นข้อความในลักษณะภาพ หรือ Image ได้จากการนำเอกสารที่พิมพ์ไว้แล้ว (เอกสารต้นฉบับ) มาทำการสแกน ด้วยเครื่องสแกนเนอร์ (Scanner) ซึ่งจะได้ผลออกมาเป็นภาพ (Image) 1 ภาพ

6.3 ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อความที่พัฒนาให้อยู่ในรูปของสื่อที่ใช้ประมวลผลได้

6.4 ข้อความไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) เป็นรูปแบบของข้อความ ที่ได้รับความนิยมสูงมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะการเผยแพร่เอกสารในรูปของเอกสารเว็บ เนื่องจากสามารถใช้เทคนิค การลิงค์ หรือเชื่อมข้อความ ไปยังข้อความ หรือจุดอื่น ๆ ได้

4. ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537) การใช้สื่อประสมในการศึกษาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนได้อย่างมาก โดยใช้ในลักษณะของการสอนใช้คอมพิวเตอร์ (CAI) รูปแบบต่าง ๆ เช่น สถานการณ์จำลอง เกม การทบทวน ฯลฯ ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ผลิตบทเรียนลงแผ่นซีดีออกจำหน่ายมากมายหรือผู้สอนจะจัดทำบทเรียนเองได้โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ช่วยในการจัดทำ ตัวอย่างเช่น วงการแพทย์สามารถใช้สถานการณ์จำลองของการผ่าตัดโดยใช้สื่อประสม เพื่อให้ผู้เรียนทำการผ่าตัดกับคนไข้เสมือนจริง หรือด้านวิศวกรรมศาสตร์ ใช้สื่อประสมของการออกแบบวงจรไฟฟ้า เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการออกแบบ ทดสอบ และใช้งานจริงนั้นได้ หรือแม้แต่เด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสามารถใช้สื่อประสมในการเสนอเรียงความแก่ครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นได้เช่นกัน การใช้สื่อประสมในการศึกษาจะมีประโยชน์มากมายหลายด้าน อาทิ เช่น

1. ดึงดูดความสนใจ บทเรียนสื่อประสมในลักษณะสื่อหลายมิติที่ประกอบด้วย ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ และเสียง นอกเหนือไปจากเนื้อหาตัวอักษร จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วย

2. การสืบค้นเชื่อมโยงฉับไว ด้วยสมรรถนะของการเชื่อมโยงหลายมิติทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้กว้างขวางและหลากหลายได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องเรียนไปตามลำดับเนื้อหา

3. การโต้ตอบระหว่างสื่อและผู้เรียน บทเรียนสื่อประสมจะมีจุดเชื่อมโยงหลายมิติ เพื่อให้ผู้เรียนและสื่อมีปฏิสัมพันธ์กันได้ในลักษณะสื่อประสมเชิงโต้ตอบ

4. ให้สารสนเทศหลากหลาย ด้วยการใช้ซีดีและดีวีดีในการให้ข้อมูลและสารสนเทศ ในปริมาณที่มากมายและหลากหลายรูปแบบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอน

5. ทดสอบความเข้าใจ ผู้เรียนบางคนอาจจะไม่กล้าถามข้อสงสัยหรือตอบคำถามในห้องเรียน การใช้สื่อประสมจะช่วยแก้ปัญหาในสิ่งนี้ได้โดยการใช้ในลักษณะการศึกษารายบุคคล

6. สนับสนุนความคิดรวบยอด สื่อประสมสามารถแสดงสารสนเทศเพื่อสนับสนุนความคิดรวบยอดของผู้เรียน โดยการเสนอสิ่งที่ให้ตรวจสอบย้อนหลังและแก้ไขจุดอ่อนในการเรียน

5. ประสิทธิภาพของสื่อ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537) การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ

1. ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายามและค่าใช้จ่ายค้ำค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output) ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำสิ่งใด ๆ อย่างถูกวิธี (Doing the thing right) คำว่าประสิทธิภาพมักสับสนกับคำว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่คลุมเครือ ไม่เน้นปริมาณ และมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์และเน้นการกระทำสิ่งที่ถูกที่ควร (Doing the right thing) ดังนั้นสองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประสิทธิภาพการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน จึงหมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอนการทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอนคือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ

การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1.1 การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดลองประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

1.2 การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิ 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่ และผลิตออกมาเป็นจำนวนมากการทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอนจะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development-R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัยในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจทดสอบประสิทธิภาพซ้ำในขั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้ เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

2. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ

2.1 ความหมายของเกณฑ์ (Criterion) เกณฑ์เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่าสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบสนามตั้งไว้ 80/80 ถือว่า เป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง อนึ่งเนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมากการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_1 = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของ

กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

2.2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง(Transitional Behavior) คือประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2.2.2 ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1/E_2 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์}$ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิทย์พิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทย์พิสัย (เดิมเรียกว่า พุทธิพิสัย**) เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัยจะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลง นั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากระบบการสอนของไทยปัจจุบัน ได้กำหนดเกณฑ์ โดยไม่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ 0/50 นั่นคือให้ประสิทธิภาพกระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่มีเกณฑ์เวลาในการให้งานหรือแบบฝึกปฏิบัติแก่นักเรียน ส่วนคะแนนผลลัพธ์ที่ให้ผ่านคือ 50% ผลจึงปรากฏว่า คะแนนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนต่ำในทุกวิชา เช่น คะแนนภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยแต่ละปีเพียง 51% เท่านั้น

3. สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพสื่อ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ กระทำได้ 2 วิธี คือ โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา โดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้***

1. การคำนวณโดยโดยใช้สูตร

การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X_1$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน
 ของผู้เรียนทุกคน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X_2$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. การคำนวณโดยไม่ใช้สูตร

หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตรผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหาค่า E_1 และ E_2 ได้ ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา สำหรับ E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ สำหรับค่า E_2 คือ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อย เพื่อหาค่าร้อยละ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จิราวดี ทองประศรี (2559) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อผสม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อผสม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 20 คน จากจำนวนทั้งหมด 31 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลการทดลองพบว่า นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยการใช้สื่อผสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อผสมในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับ มาก

ทิรณัท ชันนาค และสุทัศน์ นาคจัน (2559) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ฯ ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ประกอบการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.20/85.40 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด 2) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยสูงที่สุดลงไป ได้แก่ ด้านภาพประกอบสวยงามและเหมาะสมกับเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาบทเรียนเหมาะสม น่าสนใจ และการเข้าถึงเนื้อหาที่สะดวกและรวดเร็ว ตามลำดับ

อัญรัตน์ นุ่นจิ้น (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จังหวัดพังงา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 32 คน รวม ทั้งสิ้น 64 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการเรียนภาคเรียนก่อนหน้าซึ่งปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีผลทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ผลจากการสุ่มอย่างง่าย เพื่อหากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลองการสอนโดยรูปแบบ B-SLIM Model และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 32 คน เป็นห้องที่ใช้รูปแบบการสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติและ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย รูปแบบ B-SLIM Model มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีค่าเท่ากับ 0.5459 หรือคิดเป็นร้อยละ 54.59 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 78.88 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29) 6) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30)

รุ่งพนอ รักอยู่ และสุชาดา รัตนวณิชพันธ์ (2560) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัดคณะวิชาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 ของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง 274 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง อยู่ในระดับไม่ผ่าน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.27 ซึ่งทักษะที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพกับคณะศิลปศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลัทธวรรณ วงษ์โพย และภัทรลดา วงษ์โยธา (2560) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษและศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุบลรัตน์พิทยาคม จังหวัดขอนแก่น ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 30.84 คิดเป็นร้อยละ 30.84 และหลังเรียนเท่ากับ 72.57 คิดเป็นร้อยละ 72.57 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก

ศิริพร พลະโซติ และอดิสร เนาวนนท์ (2561) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 21.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.62 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 14.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.36 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรัญญา ราชการกลาง (2561) ได้ศึกษาการสังเคราะห์รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM-TPS โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน (Comprehensible Input) ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจ และฝึก (Intake Activity) ขั้นที่ 4 ขั้นผล (Output) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

2) เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นการคิดเดี่ยว (Think) ขั้นการคิดคู่ (Pair) ขั้นการนำเสนอผลงาน (Share) และในขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) ได้บูรณาการเทคนิคเพื่อนคู่คิดเข้าไปในขั้นนี้ ส่วนที่ 4 นวัตกรรม ประกอบด้วย 1) สื่อการเรียนรู้ 2) วีดิทัศน์ ส่วนที่ 5 ความรู้/ทักษะ/ความพึงพอใจ

ศิริลักษณ์ ศรีเพชร (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบบทเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุตรดิตถ์ มี 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 18 ชั่วโมง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก งานวิจัยต่างประเทศ

Abu-Snobar. (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย Al-Balqa ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสองความสามารถด้านการฟังและความสามารถในการพูด ($r = 0.433$) T-Test ตัวอย่างอิสระยังพิสูจน์ด้วยว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากความแตกต่างทางเพศในความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียน EFL ประยุกต์ของมหาวิทยาลัย Al-Balqa

Yuna Seong (2017) ได้ศึกษาการประเมินความสามารถในการพูดเชิงวิชาการของภาษาที่สอง: ความต้องการวิธีการประเมินแบบอิงสถานการณ์ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนความคิดของความสามารถทางภาษาที่สองได้พัฒนาขึ้นเพื่อรวมความรู้และความสามารถที่กว้างขึ้น โดยกระตุ้นให้ผู้ทดสอบที่สองใช้วิธีการใหม่ ๆ ในการกำหนดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาที่สอง การทบทวนนี้กล่าวถึงวิวัฒนาการของความสามารถของภาษาที่สองและความสามารถในการพูดและแนะนำการประเมินตามสถานการณ์ (SBA) เป็นแนวทางปฏิบัติที่มีแนวโน้มในการ

ออกแบบการประเมินภาษาที่สามารถให้การตีความที่ครอบคลุมมากขึ้นของความสามารถในการพูดภาษาที่สองตัวอย่างของการประเมินการพูดเชิงวิชาการทางออนไลน์นั้นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและศักยภาพ

González (2018) จุดเริ่มต้นของการศึกษาครั้งนี้เพื่อช่วยสอนภาษาสเปนในประเทศไทยเนื่องจากการสอนหลักไวยากรณ์นั้นถือได้ว่าเป็นความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ต้องทำกับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำกริยาคำกริยาถูกสอน วัตถุประสงค์หลักคือพลังใส่คำกริยาให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถสอนนักเรียนไทยได้ง่ายขึ้นและเล็งเห็นถึงข้อผิดพลาดที่นักเรียนสามารถทำได้ การพัฒนาของการวิจัยได้ดำเนินการเริ่มจากการวิเคราะห์คำศัพท์พื้นฐานในการสร้างประโยคเช่น: หัวเรื่อง คำกริยา และคำกริยา พบคำจำกัดความทั้งภาษาสเปนและไทยเพื่อแสดงชัดเจนยิ่งขึ้นถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันทำให้สามารถเปรียบเทียบการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ได้ในทั้งสองภาษา ขอขอบคุณการเปรียบเทียบนี้ทำให้มีการแนะนำเมื่อต้องระมัดระวังเพื่อสอนและช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของมันในวิธีที่ง่ายขึ้นการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างพื้นฐานอยู่ที่ความเข้มงวดของภาษาไทยปรับเปลี่ยนลำดับของส่วนประกอบในโครงสร้างไวยากรณ์ซึ่งแตกต่างจากภาษาสเปนที่คำสั่งซื้อไม่เข้มงวดนัก ข้อเสนอแนะคือการเน้นคำสั่งขององค์ประกอบวลีไวยากรณ์และเมื่อสอนคำกริยานี้ทำกรรพิกกับตัวอย่างมากมายนักเรียนไทยมีโอกาสเข้าใจแนวคิดของคำกริยาเดียวกัน

Vafae และ Suzuki (2020) ได้ศึกษาความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของความรู้ทางไวยากรณ์และความรู้คำศัพท์ในความสามารถในการฟังภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในปัจจุบันคือการตรวจสอบความสำคัญของความรู้คำศัพท์ (VK) และความรู้ทางไวยากรณ์ (SK) ในภาษาที่สอง (L2) ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 263 คน ได้ทำการทดสอบการฟังมาตรฐาน (IELTS) และการทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์ และการทดสอบความรู้คำศัพท์- ครอบคลุมทั้งความกว้างและความลึกของความรู้คำศัพท์, การรับรู้ (การทดสอบหน่วยความจำในการทำงานสองครั้งและแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอภิปัญญา) และมาตรการทางอารมณ์ (แบบสอบถามความวิตกกังวลการฟังในภาษาที่สองทั้งสองรายการ) การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเปิดเผยว่าทั้งความรู้คำศัพท์และความรู้ทางไวยากรณ์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญของความสามารถในการฟังในภาษาที่สอง แม้กระนั้นความรู้คำศัพท์ เป็นตัวพยากรณ์ที่แข็งแกร่งกว่าด้วยขนาดเอฟเฟกต์เกือบสองเท่าของความรู้ทางไวยากรณ์ (0.55 เทียบกับ 0.28) ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับอภิปัญญาความจำในการทำงานและความวิตกกังวลในการฟังในภาษาที่สองเป็นตัวทำนายที่สำคัญของความสามารถในการฟังในภาษาที่สอง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบ B-SLIM สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาต่างประเทศที่สอง เนื่องจากเป็น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถด้านการฟัง การพูดและ

มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในชั้นเพื่อความเข้าใจและฝึก จึงสามารถเชื่อมั่นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม สามารถนำมาช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดได้ ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้นำข้อดีเทคนิคการ จัดการเรียนรู้ทั้งแบบ B-SLIM มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อ ประสม เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) จึงคาดหวังว่า กิจกรรมที่ออกแบบขึ้น นี้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนตามเป้าหมายที่กำหนดได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชา ป31201 ภาษาสเปน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 26 ที่มีคะแนนรายจุดประสงค์ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 จากภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ความสามารถด้านการฟัง ความสามารถด้านการพูด

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มเป้าหมายจำนวน(คน)
ความสามารถด้านการฟัง	27
ความสามารถด้านการพูด	30
ความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านการพูด	20**

**20 คนมีปัญหาความสามารถการฟังและความสามารถการพูด 7 คนมีปัญหาเฉพาะความสามารถการฟัง 10 คน มีปัญหาเฉพาะความสามารถการพูด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน รวมเป็น 18 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ แบบวัดความสามารถในการฟังโดยข้อสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ชุด ชุดละ 10 ข้อ
3. แบบประเมินความสามารถในการพูด ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ แบบวัดความสามารถแบบ rubric score จำนวน 5 ชุด ชุดละ 1 ข้อ
4. แบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เชิงคุณภาพ
5. แบบสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เชิงคุณภาพ

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บข้อมูลแต่ละวงจรปฏิบัติการ

วงจรปฏิบัติการ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
1	- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง (แผนการเรียนรู้ที่ 1-3)	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง แบบเลือกตอบ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ผ่าน/ไม่ผ่าน
	- แบบประเมินความสามารถด้านการพูด (แผนการเรียนรู้ที่ 1-3)	แบบประเมินความสามารถด้านการพูด Rubric Score	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ผ่าน/ไม่ผ่าน
	- แบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน	แบบสังเกต	พรรณนา
	- แบบสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน	แบบสัมภาษณ์	พรรณนา

ตาราง 3 (ต่อ)

วงจร ปฏิบัติการ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
2	- แบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการฟัง (แผนการเรียนรู้ที่ 1-3)	แบบวัดความสามารถ แบบเลือกตอบ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ผ่าน/ไม่ผ่าน
	- แบบประเมินความสามารถด้าน การพูด (แผนการเรียนรู้ที่ 1-3)	แบบประเมิน ความสามารถด้านการ พูด Rubric Score	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ผ่าน/ไม่ผ่าน
	- แบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ ภาษาสเปน	แบบสังเกต	พรรณนา
	- แบบสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ ภาษาสเปน	แบบสัมภาษณ์	พรรณนา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อ
ประสม ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน รวมเป็น 18 ชั่วโมง

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ศึกษาสาระมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรโรงเรียนผดุงนารี

1.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์
ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ ขอบข่ายและจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
และใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ความสามารถด้านการฟัง และเวลาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
1. Hola	การกล่าวทักทาย การกล่าวลา รวมถึงวัฒนธรรมการทักทาย	- ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคสนทนาการกล่าวทักทาย และกล่าวลาที่กำหนดให้ได้ - พุดนำเสนอโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค หรือบทสนทนาการแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้	2
2. Me llamo	การแนะนำตัวเบื้องต้น	- ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค บทสนทนา การแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้ - พุดนำเสนอโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค หรือบทสนทนาการแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้	4
3. La Tomatina	เทศกาลที่สำคัญของประเทศสเปน -เทศกาลปามะเขือเทศ	- ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลวิ่งวัวกระทิงที่กำหนดให้ได้ - พุดนำเสนอเทศกาลโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลปามะเขือเทศที่กำหนดให้ได้	4

ตาราง 4 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
4. San Fermin	เทศกาลที่สำคัญของ ประเทศสเปน -เทศกาลวิ่งวัวกระทิง	- ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลวิ่งวัวกระทิง ที่กำหนดให้ได้ - พุดนำเสนอเทศกาลโดยใช้ พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค เกี่ยวกับเทศกาลวิ่งวัวกระทิงที่ กำหนดให้ได้	4
5. Las Fallas	เทศกาลที่สำคัญของ ประเทศสเปน -เทศกาลเผาหุ่น	- ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลเผาหุ่นที่ กำหนดให้ได้ - พุดนำเสนอเทศกาลโดยใช้ พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค เกี่ยวกับเทศกาลเผาหุ่นที่ กำหนดให้ได้	4
รวม			18

1.3 ดำเนินการเขียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 จำนวน 3 แผน 10 ชั่วโมง และวงจรปฏิบัติที่ 2 จำนวน 2 แผน 8 ชั่วโมง โดยให้สอดคล้องระหว่างเนื้อหากับระยะเวลาที่กำหนดไว้

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา สาระการเรียนรู้สาระสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผลและนำแผนการจัดการเรียนรู้ มา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการนำจุดประสงค์การเรียนรู้กับ เนื้อหาที่จะใช้มาเขียนกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ในขั้นตอนและละชั้น ทั้ง 5 ชั้นให้ ชัดเจนว่าแต่ละชั้นนักเรียนทำอะไรกิจกรรมอะไรบ้าง ครูผู้ต้องทำหน้าที่โค้ชผู้เรียนอย่างไรและต้องใช้

สื่อประสมแบบใดใช้ในชั้นตอนไหนบ้าง อีกทั้งใบความรู้หรือใบงานที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนควรเขียนให้ชัดเจนว่าอยู่ในชั้นตอนไหนเพื่อความชัดเจนและครบถ้วน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาตามข้อเสนอแนะข้อ 1.4 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วย

1.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชวาล ศรีทอง วุฒิ ปร.ด. (การสอนภาษาสเปน) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาสเปน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.5.2 อาจารย์ ดร.เฟื่องเกษ ท่องวันชัย วุฒิ ปร.ด. (การสอนภาษาสเปน) ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาภาษาสเปน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.5.3 นายสกล มาบุญธรรม วุฒิ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนผดุงนารี ครู คศ.3 ชำนาญการพิเศษ

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยด้านเนื้อหาภาษาสเปนควรใช้คำศัพท์โดยการอธิบายให้นักเรียนให้แบ่งแยกประเภทของคำศัพท์ที่ชัดเจนว่า คำศัพท์นี้อยู่ในกลุ่มใด กลุ่มคำศัพท์ที่ใช้ทางการ กลุ่มคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กลุ่มคำศัพท์ที่ใช้ในประเทศลาตินอเมริกา เป็นต้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสนเมื่อนำไปใช้สนทนา ด้านไวยากรณ์ ควรแบ่งให้ชัดเจนเช่นกันว่า ไวยากรณ์นี้ที่เป็นทางการใช้กับผู้ใหญ่ หรือเป็นไวยากรณ์ปกติที่เราใช้กันทั่วไป เพราะเมื่อนักเรียนนำไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นจะได้มีพื้นฐานที่ดีและไม่เกิดความสับสน ด้านแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมชั้นตอนบางชั้นควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้เล็กๆหรือวิธีการสอนที่ชัดเจนว่าให้ดูวิดีโอที่รอบให้ฟังที่รอบและการทำกิจกรรมต้องมีการใช้สื่อประสมแบบใดให้เหมาะกับระดับของนักเรียน แผนการเรียนรู้แรก ๆ อาจจะไม่ต้องมีกิจกรรมเยอะมากแต่เน้นการใช้เวลาในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมความคุ้นเคยและความกล้าแสดงออกของนักเรียนด้วย จากนั้นนำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งเป็นคะแนนที่คำนวณจากแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ และพิจารณาระดับคุณภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพดี

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีคุณภาพพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพค่อนข้างต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพต่ำมากหรือควรปรับปรุง

กำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยค่าคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งผลการประเมินปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมมีค่าคุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 หมายถึง อยู่ในระดับดีมาก และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้รับข้อเสนอแนะ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ควรปรับให้เหมาะสมกับเวลา วางแผนขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้ดี

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงด้านกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา เขียนขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้ละเอียดมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบวัดความสามารถแบบเลือกตอบ ดำเนินการสร้างข้อสอบ ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน จาก Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) คือมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับ A1 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดความสามารถแบบเลือกตอบ ดังนี้

ตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน

ตอบผิด 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพ

7 - 10 คะแนน หมายถึง ผ่าน

0 - 6 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

2.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาสเปน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ตามวงจรปฏิบัติการเรียนดังตาราง 5 และตาราง 6

ตาราง 5 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการฟัง ที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่ออก	จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง
1. Hola การกล่าวทักทาย การกล่าวลา รวมถึงวัฒนธรรมการทักทาย	ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคสนทนาการกล่าวทักทาย และกล่าวลาที่กำหนดให้ได้	15 (ข้อสอบแบบเลือกตอบ)	10
2. Me llamo การแนะนำตัวเบื้องต้น	ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคบทสนทนาการแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้	15 (ข้อสอบแบบเลือกตอบ)	10
3. La Tomatina -เทศกาลปามะเขือเทศ	ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลปามะเขือเทศที่กำหนดให้ได้	15 (ข้อสอบแบบเลือกตอบ)	10

ตาราง 6 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการฟัง ที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่ออก	จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง
4. San Fermin -เทศกาลวิ่งวัวกระทิง	ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลวิ่งวัวกระทิงที่กำหนดให้ได้	15 (ข้อสอบแบบเลือกตอบ)	10
5. Las Fallas -เทศกาลเผาหุ่น	ฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลเผาหุ่นที่กำหนดให้ได้	15 (ข้อสอบแบบเลือกตอบ)	10

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ และนำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ

ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ คือ คลิปเสียงจะต้องมีความชัดเจน การเปิดซ้ำ 2 รอบครบถ้วนระยะห่างมากกว่านี้ มีการนำการลดสปีดของเสียงมาใช้ประกอบเพื่อความชัดเจนมากขึ้น

2.5 สร้างแบบประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์ ได้ +1 คะแนน
 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ ได้ 0 คะแนน
 ถ้าแน่ใจข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ ได้ -1 คะแนน

2.7 นำแบบทดสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้เรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทั้ง 3 ท่าน ชุดเดิมตามข้อ 1.5 เพื่อพิจารณาประเมินความ สอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ .50-1.00 ผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่า คือ .80-1.00 ได้รับข้อเสนอแนะ คือ การทดสอบความสามารถด้านการฟังควรวางแผนขั้นตอนดำเนินการสอบให้ดี คลิปเสียงและสื่อต้องมีความพร้อม

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง ภาษาสเปนฉบับสมบูรณ์ที่ถูกต้องไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. แบบประเมินวัดความสามารถในการพูด ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ Rubric score ให้เหมาะสมกับความสามารถ ตามเกณฑ์คะแนน 4 3 2 และ 1 จำนวน 5 แบบประเมิน มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างข้อสอบ ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินวัดความสามารถในการพูดภาษาสเปน จาก Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) คือมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน 3 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ด้านเนื้อหา/ความถูกต้องในการพูดออกเสียง มีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพ 1 2 3 และ 4 คะแนน

3.1.2 ด้านความคล่องแคล่วในการพูด มีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพ 1 2 และ 3 คะแนน

3.1.3 ด้านน้ำเสียง/กิริยาท่าทางประกอบการพูด มีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพ 1 2 และ 3 คะแนน

รวม 3 ด้าน คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีเกณฑ์การตัดสินคุณภาพการพูด ภาษาสเปน

7 - 10 คะแนน หมายถึง ผ่าน
0 - 6 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด แบบ Rubric scor

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
เนื้อหา/ความ ถูกต้องในการ ออกพูดออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์ วลี ใช้ โครงสร้าง ประโยคได้อย่าง ถูกต้องแม่นยำ	ออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้าง ประโยคได้เป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้าง ประโยคได้บ้าง	ออกเสียงคำศัพท์ วลีได้
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	-	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดตะกุก ตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ เพื่อให้สื่อสาร ได้ไม่ชัดเจน
น้ำเสียง/กิริยา ท่าทาง ประกอบการพูด	-	แสดงท่าทางและ พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับบท บรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับบท บรรยายแต่ไม่มี ท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ
รวม	10 คะแนน			

3.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาสเปน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนด
จำนวนข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ตามวงจรปฏิบัติการเรียน
ดังตาราง 8 และตาราง 9

ตาราง 8 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการพูดที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่ออก	จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง
1. Hola การกล่าวทักทาย การกล่าวลา รวมถึงวัฒนธรรมการทักทาย	พูดพยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค สนทนาการกล่าวทักทายและกล่าวลาที่กำหนดให้ได้	3 (ข้อสอบแบบ rubric score)	1
2. Me llamo การแนะนำตัวเบื้องต้น	พูดนำเสนอโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยค หรือ สนทนาการแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	3 (ข้อสอบแบบ rubric score)	1
3. La Tomatina -เทศกาลปามะเขือเทศ	พูดนำเสนอเทศกาลโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลปามะเขือเทศที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	3 (ข้อสอบแบบ rubric score)	1

ตาราง 9 การกำหนดจำนวนข้อสอบความสามารถด้านการพูดที่ต้องการให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่ออก	จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง
4. San Fermin -เทศกาลวิ่งวัวกระทิง	พูดนำเสนอเทศกาลโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลวิ่งวัวกระทิงที่กำหนดให้ได้	3 (ข้อสอบแบบ rubric score)	1
5. Las Fallas -เทศกาลเผาหุ่น	พูดนำเสนอเทศกาลโดยใช้พยางค์ คำศัพท์ วลี ประโยคเกี่ยวกับเทศกาลเผาหุ่นที่กำหนดให้ได้	3 (ข้อสอบแบบ rubric score)	1

3.4 สร้างแบบประเมินวัดความสามารถในการพูดให้ครอบคลุมเนื้อหา และ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ และนำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษาและปรับปรุง ตาข้อเสนอแนะ คือ ต้องกำหนดคำสำคัญในการประเมินให้ชัดเจน และดูเกณฑ์การประเมิน ให้รอบด้าน

3.5 สร้างแบบประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 นำแบบประเมินพร้อมแบบประเมิน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์ ได้ +1 คะแนน
 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ ได้ 0 คะแนน
 ถ้าแน่ใจข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ ได้ -1 คะแนน

3.7 นำแบบประเมินแบบวัดความสามารถในการพูดที่ปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ คำศัพท์ทดแทน คำสำคัญหรือคำศัพท์เวิร์ดทีและการใช้ไวยากรณ์ให้เหมาะสมตามสถานการณ์เรียบร้อย แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทั้ง 3 ท่าน ชุดเดิมตามข้อ 1.5 เพื่อพิจารณา ประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วคัดข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50–1.00 ซึ่ง เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ได้ค่า คือ 1.00 และ ผู้เชี่ยวชาญให้คำข้อเสนอแนะ คือ คำบางคำสามารถทดแทนกันได้ ให้มองการพูดเฉพาะคำสำคัญ

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาสเปนฉบับสมบูรณ์ที่ต้องไป ใช้กับกลุ่มเป้าหมายในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผู้ให้ คะแนนในวัดความสามารถในการพูดภาษาสเปน จำนวน 2 ท่าน

4. แบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน

แบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสังเกตแบบ กึ่งโครงสร้าง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ประเภทของการสังเกต และรูปแบบการสังเกต (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.2 สร้างแบบสังเกต ที่กำหนดข้อช่วยคำถามให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ ภาษาสเปน ตามรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford เนื่องจากเป็นรูปแบบที่พัฒนาเพื่อศึกษาพฤติ การเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาโดยเฉพาะ โดย Oxford ได้จัดแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ออกเป็น 2 ชนิด คือ

กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการจำ คือ การท่อง จำ
2. กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา คือ การฝึกฝน ทำซ้ำๆ
3. กลยุทธ์ด้านการทดแทน คือ การใช้คำศัพท์ภาษาอื่นแทน คำหรือประโยค

ที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาสเปนได้

กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา คือ การตั้งใจเรียนและซักถามทุกอย่างที่สงสัยกับ
2. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก คือ ผู้เรียนแสดงออกถึงความสนใจ
3. กลยุทธ์ด้านสังคม คือ ทำตามเพื่อนหรือบริบทรอบข้าง สอบถามเพื่อน

ผู้สอน

เฉพาะบางเรื่อง

เท่านั้น

4.3 นำแบบสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

จำนวน 3 ท่าน ชุดเดิมตามข้อ 1.5

4.4 ปรับปรุงแก้ไข โดยคน ๆ หนึ่งอาจจะสามารถใช้ได้หลายกลวิธีทั้งทางตรงและทางอ้อมไปพร้อมกัน ให้สังเกตให้ดีจากนั้นใช้ค่าเฉลี่ยในการสรุป จากนั้นจัดพิมพ์สังเกตกลวิธีการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ แล้วเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. แบบสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน

สัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ประเภทของการสัมภาษณ์ และตามรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford เนื่องจากเป็นรูปแบบที่พัฒนาเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษา

5.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ ที่กำหนดขอบข่ายคำถามให้สอดคล้องกับพฤติกรรม การเรียนรู้ภาษาสเปน ตามรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ของ Oxford โดยได้จัดแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด คือ

กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการจำ คือ การท่อง จำ
2. กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา คือ การฝึกฝน ทำซ้ำๆ

3. กลยุทธ์ด้านการทดแทน คือ การใช้คำศัพท์ภาษาอื่นแทน คำหรือประโยคที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาสเปนได้

กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา คือ การตั้งใจเรียนและซักถามทุกอย่างที่สงสัยกับผู้สอน
2. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก คือ ผู้เรียนแสดงออกถึงความสนใจเฉพาะบางเรื่อง
3. กลยุทธ์ด้านสังคม คือ ทำตามเพื่อนหรือบริบทรอบข้าง สอบถามเพื่อนเท่านั้น

5.3 นำแบบสัมภาษณ์นักเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจำนวน 3 ท่าน ชุดเดิมตามข้อ 1.5

5.4 ปรับปรุงแก้ไข โดยให้นักเรียนแสดงความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนและความคิดเห็นต่อภาษาสเปน จากนั้นจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินงานวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยในครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการการจัดการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแนวคิดของ Kurt Lewin (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2549) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน ปฏิบัติ การลงมือกระทำจริง การสังเกต และสะท้อนผลการปฏิบัติ ผู้วิจัย ได้นำหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนตามวงจร ดังนี้

วงจรปฏิบัติการที่ 1

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 โดยมีระดับผลการเฉลี่ย 53.03 ซึ่งมีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ จำนวน 28 คน

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารคู่มือการจัดการเรียนรู้ หนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมจำนวน 5 แผน แผนละ 2-4 ชั่วโมง รวมเวลา 18 ชั่วโมง มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) ครูผู้สอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา 2) ผู้สอนป้อน อธิบายความรู้ข้อมูลภาษาสเปนโดยใช้สื่อ ประสม 3) ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมที่กำหนดเพื่อฝึกความสามารถในการฟังและการพูด 4) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาสเปนโดย นำเสนอผล 5) ผู้สอนรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตหรือการซักถามผู้เรียน เพื่อทราบปัญหาและแก้ปัญหา

1.2.1 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

1.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม
3 แผน ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Hola.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Hola, Me llamo.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Tomatina.

1.2.1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง จำนวน 30 ข้อ
แบ่งออกเป็น 3 เรื่อง 1) Hola. จำนวน 10 ข้อ 2) Hola, Me llamo. จำนวน 10 ข้อ 3) Tomatina.
จำนวน 10 ข้อ

1.2.1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด จำนวน 30 ข้อ
แบ่งออกเป็น 3 เรื่อง 1) Hola. จำนวน 10 ข้อ 2) Hola, Me llamo. จำนวน 10 ข้อ 3) Tomatina.
จำนวน 10 ข้อ

1.2.1.4 แบบสัมภาษณ์นักเรียน

2. ขั้นตอนปฏิบัติการการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม แผนที่ 1-3 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้ครู จะเลือกกิจกรรมและเนื้อหา จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมในการสอนก่อนการสอนไป และเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาและกระตุ้น อยากรู้อยากเห็นโดยใช้สื่อประสม คือ รูปภาพ วีดิโอแบบย่อ

ขั้นที่ 2 ผู้สอนบ่อน อธิบายความรู้ข้อมูลภาษาสเปนโดยใช้สื่อประสม เช่น วีดีโอ รูปภาพ มาเสริมความเข้าใจของผู้เรียน ผู้สอนใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำ ๆ ชัดเจน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมที่กำหนดเพื่อฝึกความสามารถในการฟังและการพูด ยกตัวอย่างเช่น การฝึกพูดสนทนาเป็นคู่ เล่นเกมสื่อบัคคัพ โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนใช้ภาษาสเปนโดย นำเสนอผลงานกลุ่มหรือคู่โดยใช้การฟังและการพูด นำเสนอผลงานตามที่กำหนด

ขั้นที่ 5 ผู้สอนรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อทราบปัญหาและแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ส่วนการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนใช้การประเมินความสามารถตามสภาพจริงและการประเมินจากการทดสอบ

3. ขั้นสังเกต (Observe) ขั้นสังเกตการณ์เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล และการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นขั้นสังเกต และบันทึกกระบวนการของการทำกิจกรรม ซึ่งจะสังเกตโดยอาศัยเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกหลังสอนของแต่ละแผนการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์นักเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

วงจรปฏิบัติการที่ 2

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน โดยดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านการฟัง ภาษาสเปนของนักเรียน ของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏผลตามวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ดังนี้

1.1.1 นักเรียนยังไม่คุ้นชินกับสำเนียงการออกเสียง มีความสับสนในการฟัง

1.1.2 นักเรียนไม่สามารถจับใจความของคำศัพท์และประโยคที่ฟังได้

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียน ของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏผลตามวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ดังนี้

1.2.1 นักเรียนนักเรียนยังไม่กล้าแสดงออกในการพูด

1.2.2 นักเรียนยังไม่มั่นใจในการพูดออกเสียงเพราะกลัวผิด

1.2.3 นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในการทำกิจกรรม
ขาดความมั่นใจ 1.2.4 นักเรียนบางคนยังไม่สามารถพูดได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อ
ประสมจำนวน 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แผนการ
จัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) ครูผู้สอนกระตุ้นให้
ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา 2) ผู้สอนป้อน อธิบายความรู้ข้อมูลภาษาสเปนโดยใช้สื่อประสม 3)
ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมที่กำหนดเพื่อฝึกความสามารถในการฟังและการพูด 4) ให้ผู้เรียนใช้
ภาษาสเปนโดย นำเสนอผล 5) ผู้สอนรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อทราบปัญหา
และแก้ปัญหา

1.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

1.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม 2 แผน

ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง San Fermín.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Las Fallas.

1.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง จำนวน 20 ข้อ
แบ่งออกเป็น 2 เรื่อง 1) San Fermín. จำนวน 10 ข้อ 2) Las Fallas.จำนวน 10 ข้อ

1.3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด จำนวน 20 ข้อ
แบ่งออกเป็น 2 เรื่อง 1) San Fermín. จำนวน 10 ข้อ 2) Las Fallas.จำนวน 10 ข้อ

1.3.4 แบบสัมภาษณ์นักเรียน

2. ขั้นตอนปฏิบัติการการเรียนการสอน (Act) ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการ
เรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม แผนที่ 4-5 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้
ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหา จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมในการสอนก่อนการสอนไป
และเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาและกระตุ้น
อยากรู้อยากเห็นโดยใช้สื่อประสม คือ รูปภาพ, วีดีโอแบบย่อ

ขั้นที่ 2 ผู้สอนป้อน อธิบายความรู้ข้อมูลภาษาสเปนโดยใช้สื่อประสม เช่น
วีดีโอ รูปภาพ มาเสริมความเข้าใจของผู้เรียน ผู้สอนใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติม โดยเปิดวีดีโอ
ให้นักเรียนฟังแบบซ้ำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ให้นักเรียนฝึกฟังและพูดซ้ำ ๆ ชัดเจน และเปิดโอกาสให้
นักเรียนซักถามข้อสงสัย

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมที่กำหนดเพื่อฝึกความสามารถในการฟังและการพูด ยกตัวอย่างเช่น การฝึกพูดสนทนาเป็นคู่ เล่นเกมสื่อบอร์ด โดยมีการผู้สอนคอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนใช้ภาษาสเปนโดย นำเสนอผลงานกลุ่มหรือคู่โดยใช้การฟังและการพูด นำเสนอผลงานตามที่กำหนด

ขั้นที่ 5 ผู้สอนรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อทราบปัญหาและแก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไปส่วนการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนใช้การประเมินความสามารถตามสภาพจริงและการประเมินจากการทดสอบ

3. ขั้นสังเกต (Observe) ขั้นสังเกตการณ์เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นขั้นสังเกต และบันทึกกระบวนการของการทำกิจกรรม ซึ่งจะสังเกตโดยอาศัยเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกหลังสอนของแต่ละแผนการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์นักเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากขั้นตอนทั้งหมด 2 วงจรปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้แสดงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังตาราง 10 และ ตาราง 11

ตาราง 10 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1

วงจรปฏิบัติการ	แผนการจัดการเรียนรู้	เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการวัดเกณฑ์	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
1	1 - 3	แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง	ข้อสอบวัดความสามารถแบบเลือกตอบ	ผู้วิจัย	ระหว่างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 - 3
		แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูด	แบบประเมินวัดความสามารถแบบRubric Score	ผู้วิจัย	ระหว่างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 - 3
		แบบสังเกต	พรรณนา	นักเรียน	ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 3
		แบบสัมภาษณ์	พรรณนา	นักเรียน	หลังแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 3

ตาราง 11 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2

วงจร ปฏิบัติการ	แผนการ จัดการเรียนรู้	เครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล	วิธีการวัดเกณฑ์	ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลา
2	4 - 5	แบบทดสอบวัด ความสามารถ ด้านการฟัง	ข้อสอบวัด ความสามารถ แบบเลือกตอบ	ผู้วิจัย	ระหว่างแผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 4 - 5
		แบบประเมินวัด ความสามารถ ด้านการพูด	แบบประเมินวัด ความสามารถแบบ Rubric Score	ผู้วิจัย	ระหว่างแผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 4 - 5
2	4 - 5	แบบสังเกต	พรรณนา	นักเรียน	ระหว่างแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 4 - 5
		แบบสัมภาษณ์	พรรณนา	นักเรียน	หลังแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 - 5

การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เชิงปริมาณ

ศึกษาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์เกณฑ์วัดระดับคุณภาพ คือ จำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ
75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จึงจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. เชิงคุณภาพ

ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาสเปน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาสเปนหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นเนื้อหา (IC) โดยใช้สูตร (Rovinelli และ Hambleton, 1977) ดังนี้

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมข้อคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการ
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

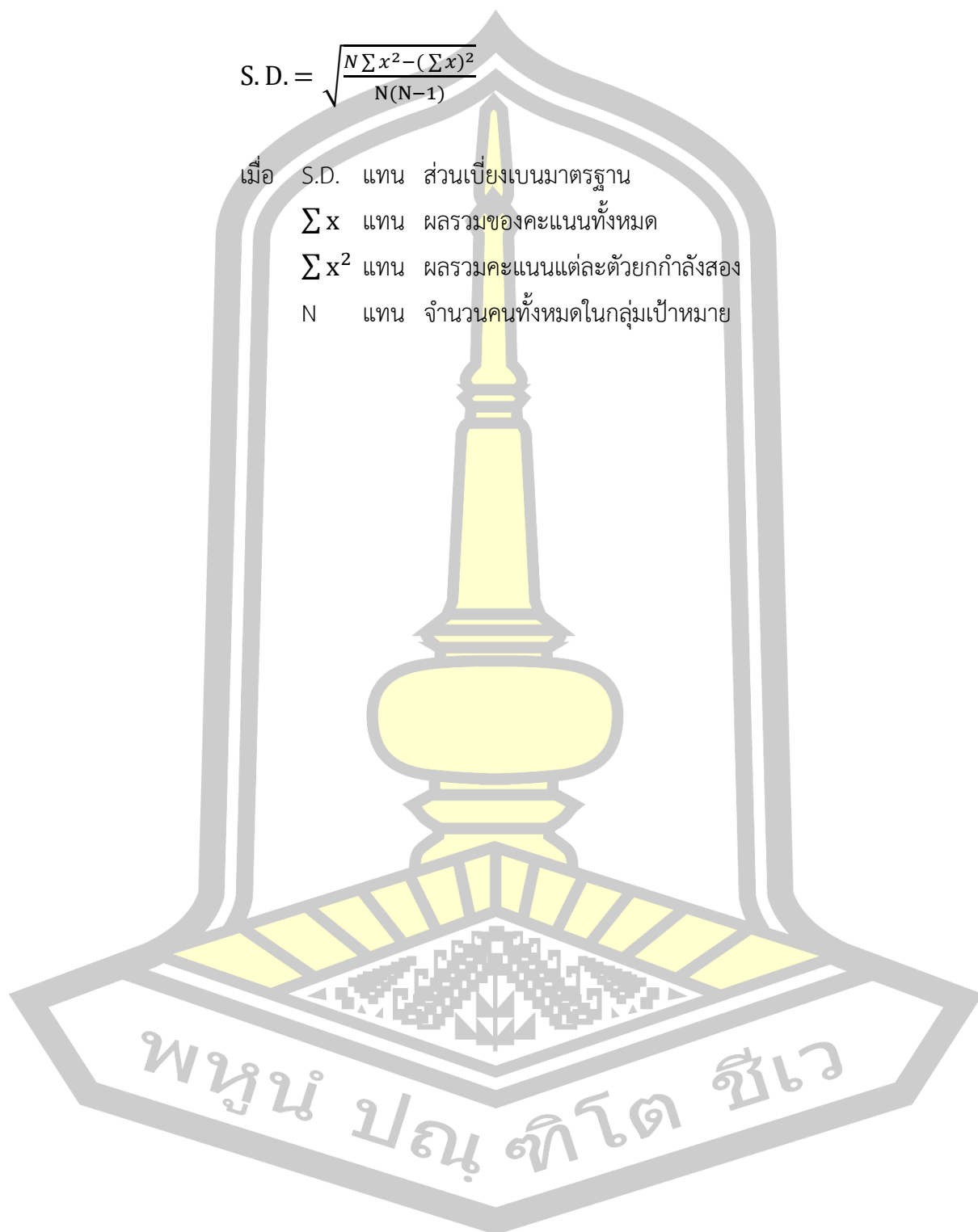
$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S. D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 วงจรปฏิบัติการ คือ วงจรปฏิบัติการที่ 1 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม แผนที่ 1-3 วงจรปฏิบัติการที่ 2 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม แผนที่ 4-5 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 1
ผลการวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง และแบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ปรากฏผล ดังตาราง 12 และตาราง 13

ตาราง 12 ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม
วงจรรูปปฏิบัติการที่ 1

วงจรรูปปฏิบัติการที่ 1		
ความสามารถ	ผ่านเกณฑ์จำนวน (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน (คน)
ด้านการฟังภาษาสเปน	5	22
ด้านการพูดภาษาสเปน	8	22

**22 คนไม่ผ่านเกณฑ์; 14 คนมีปัญหาความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูด 8 คน
มีปัญหาความสามารถการฟังเพียงอย่างเดียว 8 คนมีปัญหาความสามารถการพูดเพียงอย่างเดียว

ตาราง 13 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม
วงจรรูปปฏิบัติการที่ 1

วงจรรูปปฏิบัติการที่ 1			
ความสามารถ	คะแนนเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	คนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)
ด้านการฟังภาษาสเปน	21.00	77.78	5
ด้านการพูดภาษาสเปน	20.33	67.78	8

ผลจกตาราง 12 และตาราง 13 พบว่า วงจรรูปปฏิบัติการที่ 1 ความสามารถด้านการฟัง
การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM
ร่วมกับสื่อประสม

1. ความสามารถด้านการฟัง นักเรียนมีคะแนนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00
จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 คน
จากนักเรียนทั้งหมด 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75
เพราะนักเรียนที่เกิดการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนมากขึ้นผ่านการทำกิจกรรมการฟัง
เช่น การฝึกฟังจากคลิปเสียง การเล่นเกมฟังคำศัพท์ โดยประเด็นที่นักเรียนมียังไม่ผ่านเกณฑ์ คือ

ยังไม่คุ้นชินกับสำเนียงการออกเสียง มีความสับสนในการฟัง ไม่สามารถจับใจความของคำศัพท์และประโยคที่ฟังได้

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.33 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 8 คน จากนักเรียนทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 เพราะนักเรียนได้รับการฝึกฝนความสามารถด้านพูดในห้องเรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ และเกิดการเรียนรู้ความสามารถในการพูดภาษาสเปนมากยิ่งขึ้น โดยประเด็นที่นักเรียนมียังไม่ผ่านเกณฑ์ นักเรียนยังไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในการพูดออกเสียงเพราะกลัวผิด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในการทำกิจกรรม ขาดความมั่นใจจนไม่สามารถพูดได้

3. ชั้นการสะท้อนผลปฏิบัติการ (Reflect)

จากวงจรปฏิบัติการที่ 1 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามวงจรปฏิบัติการพบว่า 1) นักเรียนเกิดความสนใจ สนุกสนานกับการเรียน ชื่นชอบสื่อวิดีโอ 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนเพิ่มขึ้น

3.1 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 คน จากนักเรียนทั้งหมด 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75

โดยประเด็นที่นักเรียนทั้ง 22 คนยังไม่สามารถทำได้มีดังนี้ 1) นักเรียนยังไม่คุ้นชินกับสำเนียงการออกเสียง มีความสับสนในการฟัง 2) ไม่สามารถจับใจความของคำศัพท์และประโยคที่ฟังได้

3.2 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.33 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 8 คน จากนักเรียนทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 โดยประเด็นที่นักเรียนทั้ง 28 คนยังไม่สามารถทำได้มีดังนี้ 1) นักเรียนยังไม่กล้าแสดงออก 2) นักเรียนยังไม่มั่นใจในการพูดออกเสียงเพราะกลัวผิด 3) นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในการทำกิจกรรม ขาดความมั่นใจ 4) นักเรียนบางคนยังไม่สามารถพูดได้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและพัฒนาในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม โดยเน้นขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ละเอียดชัดเจนมากขึ้น เพิ่มรายละเอียดในขั้นป้อนความรู้มากยิ่งขึ้น เน้นส่วนการฟังให้ช้าลงและชัดเจนมากขึ้น ให้นักเรียนได้ฝึกการฟังและการพูดมากยิ่งขึ้นในชั้นปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ เพิ่มเวลาใน

การทำกิจกรรมแบบกลุ่มและแบบคู่ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังคอยเพิ่มเติมและแก้ไขข้อผิดพลาดรายบุคคลเพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 2

ผลการวัดความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปน จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง และแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-5 ปรากฏผลดังตาราง 14 และตาราง 15

ตาราง 14 ความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2

วงจรปฏิบัติการที่ 2		
ความสามารถ	ผ่านเกณฑ์จำนวน (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน (คน)
ด้านการฟังภาษาสเปน	18	4**
ด้านการพูดภาษาสเปน	14	4**

**4 คนมีปัญหาความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านการพูด

ตาราง 15 คะแนนความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม วงจรปฏิบัติการที่ 2

วงจรปฏิบัติการที่ 2			
ความสามารถ	คะแนนเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	คนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)
ด้านการฟังภาษาสเปน	16.73	76.03	18
ด้านการพูดภาษาสเปน	16.55	75.21	18

ผลจากตาราง 14 และ ตาราง 15 พบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 2 ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง ภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.73 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.03 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน จากนักเรียนทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความคุ้นชินกับสำเนียง การออกเสียง คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้มากยิ่งขึ้น สามารถจับใจความของคำศัพท์และ ประโยคที่ฟังได้

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูด ภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.55 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.21 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน จากนักเรียนทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 เพราะนักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น มั่นใจมากขึ้นในการพูดออกเสียงเพราะเริ่มไม่กลัวผิด กล้าที่จะซักถาม และแสดงความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการพูดคุย แลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อนในการทำกิจกรรม อีกทั้งยังนักเรียนส่วนใหญ่ยังสามารถสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง ผลเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเข้มข้นและบ่อยๆครั้ง ทำให้เกิดเกิดความคุ้นเคย ความชำนาญ อีกทั้งในนำเอาสื่อ ประสมมาประกอบการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีการช่วยในการฝึกฝนมากยิ่งขึ้น นักเรียนกล้าที่จะใช้ความสามารถด้านการฟัง การพูดสื่อสารโดยใช้ภาษาสเปนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาสเปนและมีความมั่นใจในการสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้น และยังผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลจากการสังเกต กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 1

การเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 1-3 ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการ พบว่า นักเรียนมีกลวิธีการเรียนที่แตกต่างหลายหลายมาก โดยสามารถจำแนกจาก พฤติกรรมที่แสดงออกในห้องเรียนได้ ดังนี้ 1.นักเรียนส่วนใหญ่จะเน้นการจดข้อมูลต่าง ๆ ทั้งเป็น คำศัพท์และประโยคต่าง ๆ ลงสมุด แต่นักเรียนแต่ละคนก็จะมีวิธีจดที่ต่างกันไป อาทิ จดประโยค ภาษาสเปนแล้วเขียนคำอ่านภาษาไทยกำกับ หรือบางคนจำคำคล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษบ้าง

2. นักเรียนบางคนสามารถฟังและพูดออกเสียงตามได้ในครั้งแรก แต่นักเรียนบางคนต้องฟังสองหรือสามครั้งจึงจะเริ่มพูดออกเสียงตามได้ ดังนั้นนักเรียนบางคนจึงมีพัฒนาการทางด้านความสามารถด้านการฟัง การพูดที่ไม่เท่ากันเนื่องจากความกล้าแสดงออกในการพูดของนักเรียนบางคนต้องรอให้มั่นใจว่าถูกต้องก่อนจึงจะพูดออกมา นักเรียนกลุ่มนี้จะอาศัยฝึกฝนพูดบ่อย ๆ โดยจับคำศัพท์ที่เป็นใจความสำคัญหรือประโยคสั้น ๆ แม้กระทั่งการท่อง ซึ่งแต่ละคนใช้เวลาในการฝึกฝนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถ 3. นักเรียนกลุ่มนี้จะมีความสามารถด้านการฟังที่ดีเพราะเน้นการจำคำศัพท์ โดยไม่ได้สนใจโครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์มากนัก มักจะนำคำศัพท์มาใช้พูดอธิบาย โดยอาจจะไม่ได้มีการเรียงประโยคและมีการใช้ภาษาท่าทางหรือใช้ภาษาไทยในการสื่อสารแทนในกรณีที่ไม่สามารถนึกคำในภาษาสเปนได้ อาทิ นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน พูดคำศัพท์เป็นคำ ๆ ต่อกัน โดยไม่มีการใช้ประโยคแต่เกิดการลืมคำศัพท์ นักเรียนได้มีการแสดงท่าทางเพื่อให้เพื่อนหรือครูช่วย แต่ถ้าแสดงท่าทางแล้วไม่มีใครตอบรับก็จะพูดเป็นภาษาไทยออกมาแทน 4. นักเรียนที่ตั้งใจเรียน สอบถามทุกสิ่งทุกอย่างที่สงสัยกับครูผู้สอนทั้งในชั้นที่ครูอธิบายและชั้นทำกิจกรรมและนำมาปรับใช้ในการพูดนำเสนอผลงาน แต่เป็นเพียงนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้กลวิธีแบบนี้ 5. นักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจในเทศกาลวิ่งวัวกระทิงเพราะเคยเห็นจากในภาพยนตร์และมีความสนใจส่วนตัว ซึ่งสิ่งนี้จะเป็แรงผลักดันทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น 6. นักเรียนถาม ไม่กล้าถามข้อสงสัยต่อครูผู้สอน แต่จะคำถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจกับเพื่อนในชั้นการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ชอบการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เช่น ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกลุ่มได้ แต่ไม่กล้าแสดงออกแบบเดี่ยว ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้จะมีการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดที่ค่อนข้างน้อย เพราะไม่กล้าแสดงออกในการพูดและไม่ได้ซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัย 7. จากการสังเกตก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ ยังไม่กล้าแสดงออกด้านการพูดเท่าที่ควร ไม่กล้าตอบคำถามของครู เพราะกลัวตอบคำถามผิด ยังมีนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานกลุ่มยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนบางคนไม่ได้ลงมือปฏิบัติ ไม่ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้ฟังหรือไม่แสดงออกด้านการพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและแสดงออกค่อนข้างน้อย

ขั้นการสะท้อนผลปฏิบัติการเชิงคุณภาพ (Reflect)

จากวงจรปฏิบัติการที่ 1 ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามวงจรปฏิบัติการพบว่า จากการสังเกตก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่แน่ใจในกลวิธีเรียนรู้ของตนเองว่าเหมาะสมกับแบบไหน ยังไม่กล้าแสดงออกด้านการพูดเท่าที่ควร ไม่กล้าตอบคำถามของครู เพราะกลัวตอบคำถามผิด ยังมีนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานกลุ่มยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนบางคนไม่ได้ลงมือปฏิบัติ ไม่ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้ฟังหรือไม่แสดงออกด้านการพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและแสดงออกค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่สามารถบอกได้ว่าใช้กลวิธี

เรียนรู้แบบไหน ขณะเดียวกันก็มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ชอบการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ โดยให้เหตุผลว่ามีหลากหลายขั้นตอน อีกทั้งต้องพูดนำเสนอและมีชิ้นงาน จากการสัมภาษณ์นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีวิดีโอหรือวีดิทัศน์หลายๆอัน มีเวลาในการทำกิจกรรมและฝึกนำเสนอผลงานให้มากขึ้น

ผลจากการสังเกต กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 2

การเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 4-5 ผู้วิจัยได้จำแนกผลกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาสเปนจากการสังเกต ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ

1. กลวิธีการเรียนรู้ทางตรง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

1.1 นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้ด้านการจำ มีพฤติกรรมที่จะเน้นการจดจำข้อมูลต่าง ๆ ทั้งเป็นคำศัพท์และประโยคซึ่งเป็นกลวิธีที่นักเรียนใช้กันเยอะ แต่นักเรียนแต่ละคนก็จะมีวิธีจดจำแตกต่างกันไป อาทิ จำจากภาษาอังกฤษแล้วมาต่อยอดเป็นภาษาสเปน หรือบางคนจำคำคล้ายคลึงบ้าง บางคนสามารถฟังและพูดได้ในครั้งแรก แต่บางคนต้องสองหรือสามครั้ง โดยเคล็ดลับที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่มีการจำภาษาสเปนกับภาษาแม่(ภาษาไทยและภาษาอีสาน) ยกตัวอย่างเช่น คำว่า Cinturon ออกเสียงว่า ซิน-ตู-รอน แปลว่า เข็มขัด นักเรียนก็จะจำเป็นภาษาอีสานว่า ซิน-ตู-หล่น คือ กางเกงหล่นแน่ถ้าไม่ใช่เข็มขัด ซึ่งเป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนต้องการจำให้ได้ว่าออกเสียงว่าอย่างไร และแปลว่าอย่างไร ซึ่งการจำเป็นกลวิธีการเรียนภาษาสเปนอันดับแรกๆที่นักเรียนใช้ และเป็นกลวิธีทางตรงที่เห็นผลชัดเจน ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านการจำ

1.2 นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้โดยการฝึก คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมผ่านฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความมั่นใจ โดยจับคำศัพท์ที่เป็นใจความสำคัญหรือประโยคสั้น ๆ อาทิ นักเรียนใช้วิธีการจากการจดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง หรือแม้กระทั่งฝึกพูดซ้ำๆจนเกิดความมั่นใจ ซึ่งแต่ละคนใช้เวลาในการฝึกฝนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถ โดยเคล็ดลับที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่ฝึกพูดซ้ำ ๆ หลาย ๆ รอบ โดยรอบที่ 1-3 นักเรียนจะดูกระดาษหรือเอกสารที่นักเรียนจะพูดแล้วเตรียมมารอบที่ 4-6 นักเรียนจะพูดโดยการดูเอกสารบ้างในบางคำหรือประโยคไหนที่ไม่แน่ใจ รอบที่ 7-10 จะฝึกพูดโดยไม่ดูเอกสารใด ๆ แล้วแต่จะยังพูดติดขัดอยู่ แล้วเมื่อฝึกไปเรื่อย ๆ จะพูดได้คล่องขึ้นและจะมานำเสนอผลงานเมื่อมั่นใจว่าทำได้แล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนกลุ่มนี้จะกล้าพูดก็ต่อเมื่อนักเรียนเกิดความมั่นใจในตัวเองแล้ว ในตอนแรกๆต้องดูเอกสารเพราะกลัวผิดแต่ก็พยายามฝึกฝนจนมั่นใจในที่สุด ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้ทางตรงด้านพุทธิปัญญา

1.3. นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้ด้านการทดแทน คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนจะนำคำศัพท์มาใช้พูดอธิบาย โดยอาจจะไม่ได้มีการเรียนประโยคและมีการใช้ภาษาท่าทางหรือใช้ภาษาไทยในการสื่อสารแทนในกรณีที่ไม่สามารถนึกคำในภาษาสเปนได้ อาทิ นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน พูดคำศัพท์เป็นคำ ๆ ต่อกันโดยไม่มีการใช้ประโยคแต่เกิดการลืม

คำศัพท์ นักเรียนได้มีการแสดงท่าทางเพื่อให้เพื่อนหรือครูช่วย แต่ถ้าแสดงท่าทางแล้วไม่มีใครตอบรับ ก็จะพูดเป็นภาษาไทยออกมาแทน โดยเคสที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่มีความกล้าแสดงออกและไม่กลัวที่จะสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนออกมานำเสนองานเรื่องเทศกาลเผาหุ่น นักเรียนต้องการพูดคำว่า Fuego (ฟูเอโก้) ที่แปลว่า ไฟ แต่นักเรียนเกิดการลืมหรือ คิดไม่ออก นักเรียนก็ใช้คำว่า Fire (ไฟล์ หรือ ไฟเอ้อ) ในภาษาอังกฤษแทน เพื่อที่จะได้ไม่ติดขัดในการนำเสนอ ซึ่งเป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนต้องการสื่อสารให้ครบถ้วนแต่เกิดการลืมทำให้ต้องนำสิ่งที่รู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ทดแทน ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านการทดแทน

2. กลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อมแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

2.1. นักเรียนที่สนใจและใส่ใจในการเรียนในห้อง คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมสอบถามทุกสิ่งที่ยสงสัยกับครูผู้สอนทั้งในชั้นที่ครูอธิบายและชั้นทำกิจกรรม มีการหาข้อมูลเพิ่มเติมในการเรียนรู้คำศัพท์ และการหาโอกาสฝึกฝนแล้วนำมาปรับใช้ในการพูดนำเสนอผลงาน แต่เป็นเพียงนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้กลวิธีแบบนี้ โดยเคสที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนภาษาสเปนอยู่แล้ว ในชั้นครูป้อนข้อมูล นักเรียนจะยกมือถามถึงข้อสงสัย รายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ และอยากแชร์ประสบการณ์ที่ใกล้เคียงในเรื่องนั้น ๆ เมื่อถึงชั้นทำกิจกรรมนักเรียนกลุ่มนี้จะมีการถามว่าพูดแบบนี้ได้ไหม ทำแบบนี้ถูกต้องไหม แล้วก็จะนำสิ่งที่ครูแนะนำไปปรับใช้ ซึ่งเป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนมีความสนใจและใส่ใจอยู่เป็นพื้นฐาน และมีความกล้าที่จะสอบถามและไม่กลัวผิด ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านอภิปัญญา

2.2 นักเรียนที่ใช้ด้านอารมณ์และความรู้สึก คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรม การเรียนเป็นการอาศัยแรงจูงใจ ความสนใจและความรู้สึกส่วนบุคคลของนักเรียน อาทิ นักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจในเทศกาลวิ่งวัวกระทิงเพราะเคยเห็นจากในภาพยนตร์และมีความสนใจส่วนตัว โดยเคสที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่ไม่สนใจเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับภาษาสเปน แต่มีความสนใจมากขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศสเปน เช่น เทศกาลปามะเขือเทศ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเริ่มเปิดสื่อวีดิทัศน์ให้ดูนักเรียนจะมีความสนใจมาเป็นพิเศษกว่าแผนการจัดการเรียนรู้อื่น มีการเชื่อมโยงกับเทศกาลสงกรานต์ของไทย มีการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นเช่นนี้เนื่องจากแรงผลักดัน อารมณ์และความรู้สึกร่วมทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านอารมณ์และความรู้สึก

2.3 นักเรียนที่ใช้การเรียนแบบกลุ่ม คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าถามข้อสงสัยต่อครูผู้สอนในชั้นการสอน แต่จะคำถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจกับเพื่อนในชั้นการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ชอบการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เช่น ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกลุ่มได้ แต่ไม่กล้าแสดงออกแบบเดี่ยว โดยเคสที่น่าสนใจ คือ นักเรียนที่มักไม่แสดงความคิดเห็นในการทำงาน

กลุ่ม ทำกิจกรรมต่างๆน้อยมากและไม่กล้าที่จะซักถามใดๆ เมื่อครูให้พูดนำเสนองานแบบเดี่ยว จะมีความติดขัด มองดูเพื่อนตลอดเวลา พยายามหาตัวช่วย แต่เมื่อทำงานกลุ่ม ทุกคนช่วยกันคิดสิ่งที่ จะพูดนำเสนอแล้วก็สามารถพูดในส่วนที่ได้รับมอบหมายได้แต่เป็นส่วนเล็กๆเท่านั้น ซึ่งเป็นเช่นนี้ เนื่องจากยังไม่กล้าแสดงออกด้านการพูดเท่าที่ควร กลัวตอบคำถามหรือพูดผิด ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านสังคม

ผลจากการสังเกตกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม สรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน นักเรียนมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายตามแต่ละสถานการณ์และประสบการณ์พื้นฐาน โดยส่วนใหญ่ นักเรียนจะใช้การฝึกฝนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ อาจจะมีการจดหรือการท่องจำเข้ามาเกี่ยวข้อง ด้วยในตอนแรกแต่เมื่อนักเรียนฝึกฝนมากขึ้นก็จะมีความสามารถในการฟัง การพูดภาษาสเปน ที่เพิ่มขึ้น

ผลจากการสัมภาษณ์ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 1

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน จากการสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้

เชิงบวก นักเรียนมีความรู้สึกสนุก และตื่นเต้นกับการเรียนเนื่องจากได้เรียนรู้ จากคลิปวิดีโอ ครูใช้อธิบายอย่างละเอียดและช่วยกันทำกิจกรรม ได้เรียนรู้วัฒนธรรมและเทศกาลที่ ไม่เคยรู้จักจากคลิปวิดีโอ มีการทำกิจกรรมร่วมกันและทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ชอบให้คุณครู เล่าเรื่องประกอบวิดีโอ นักเรียนบางคนมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อภาษาสเปนว่าภาษาสเปนก็ไม่ยากอย่างที่คิด ผลเป็นเช่นนี้เพราะ

“...รู้สึกสนุก และตื่นเต้นกับการเรียนเนื่องจากได้เรียนรู้จากคลิปวิดีโอ ครูใช้อธิบายอย่างละเอียดและช่วยกันทำกิจกรรม...”

(นักเรียนคนที่ 1, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...คลิปวิดีโอสนุก แปลกใหม่ ครูมีการอธิบายเพิ่มเติมในบางสิ่งที่ฟังวิดีโอ ไม่เข้าใจ มีการหยุดวิดีโอแล้วบรรยายในรอบที่ 2 ทำให้เข้าใจมากขึ้น...”

(นักเรียนคนที่ 3, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

และนักเรียนคนที่ 9 พูดว่า

“...ได้เรียนรู้วัฒนธรรมและเทศกาลที่ไม่เคยรู้จักจากคลิปวิดีโอ
มีทำกิจกรรมร่วมกันและทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน...”

(นักเรียนคนที่ 9, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

เชิงลบ นักเรียนบางคนไม่อยากทำกิจกรรมกลุ่ม บางคนที่ไม่กล้าแสดงออกมี
ปัญหาในการพูดผลเป็นเช่นนี้เพราะ

“...ทำไม่ต้องทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ไม่อยากพูดเป็นกลุ่มเพราะบางคน
ไม่ยอมช่วยพูดเลย...”

(นักเรียนคนที่ 7, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

2. นักเรียนใช้เทคนิคอะไรในเรียนรู้ภาษาสเปน

ด้านการฟังภาษาสเปน นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีตั้งใจฟัง ฟังบ่อยๆ ออกเสียง
ตามให้มากที่สุด นักเรียนบางคนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ได้
บ้างนิดหน่อย นักเรียนมีวิธีการฟังโดยเชื่อมโยงกับคำใกล้เคียงหรือคำที่ได้ยินจากเพลงภาษาสเปน
ประสบการณ์เดิมด้านภาษาอังกฤษบ้าง ภาษาอีสานบ้าง จำเป็นเรื่องแบบในนิทานหรือวิดีโอที่ดู ผล
เป็นเช่นนี้เพราะ

“...พยายามฟังและจด อันไหนฟังไม่ทันก็ถามเพื่อน สิ่งไหนที่เข้าใจ
แล้วก็ช่วยกันทำกิจกรรมได้...”

(นักเรียนคนที่ 2, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...คำบางคำที่ฟังเขียนเหมือนภาษาอังกฤษ ก็ออกเสียงตามภาษาอังกฤษ
ไปเลย โดยเติมได้ เดี๋ ตามหลัง...”

(นักเรียนคนที่ 9, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

ด้านการพูดภาษาสเปน นักเรียนใช้วิธีการจดและมาฝึกฝนพูด โดยในตอนแรก
จะเขียนคำอ่านภาษาไทยเอาไว้ แล้วนำมาฝึกพูดให้เพื่อนฟัง นักเรียนบางคนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษดี
สามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ได้บ้างนิดหน่อย นักเรียนใช้วิธีพยายามคิดภาษาสเปนให้ได้
มากที่สุด ถ้าคิดไม่ออกก็แสดงท่าทาง หรือเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษไปเลยเพราะคำศัพท์
มีความใกล้เคียงกัน ผลเป็นเช่นนี้เพราะ

“...ใช้วิธีการจดและมาฝึกฝน โดยการเขียนเป็นประโยคและเขียนคำอ่านภาษาไทยเอาไว้ แล้วนำมาฝึกอ่านและทดลองพูดให้เพื่อฟัง...”

(นักเรียนคนที่ 4, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

“...ใช้วิธีการจำโดยจำจากคำใกล้เคียงหรือคำที่ได้ยินในภาษาอังกฤษบ้าง ภาษาอีสานบ้าง จำเป็นเรื่องแบบในนิทานหรือวิดีโอที่ดู...”

(นักเรียนคนที่ 10, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

3. นักเรียนมีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาสเปนหรือไม่ อย่างไร
ด้านการฟังภาษาสเปน บางครั้งวิดีโอสนุกมากทำให้ไม่ได้ตั้งใจฟัง สำเนียงของบางคลิปวิดีโอฟังยากเหมือนออกเสียงในลำคอ ภาษาสเปนพูดเร็วมากฟังทันบ้างไม่ทันบ้าง ผลเป็นเช่นนี้เนื่องจาก

“...มี ดูวิดีโอสนุกเพราะไม่เคยเห็นเลยไม่ได้ตั้งใจฟังและสำเนียงภาษาสเปนฟังยาก บางครั้งก็ออกเสียงอยู่ในลำคอ...”

(นักเรียนคนที่ 5, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...มี ภาษาสเปนพูดเร็วมากฟังทันบ้างไม่ทันบ้าง...”

(นักเรียนคนที่ 6, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

ด้านการพูดภาษาสเปน นักเรียนบางคนไม่กล้าพูดเพราะกลัวผิด
บางครั้งนักเรียนไม่แน่ใจในการออกเสียงว่าสำเนียงถูกต้องหรือไม่ ผลเป็นเช่นนี้เนื่องจาก

“...มี ไม่กล้าพูดกลัวผิด...”

(นักเรียนคนที่ 6, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...มี บางครั้งไม่แน่ใจในการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ ...”

(นักเรียนคนที่ 7, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

4. ถ้ามีนักเรียนมีวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาษาสเปนนั้นอย่างไร
นักเรียนบางส่วนใช้วิธีสอบถามครูผู้สอนให้อธิบายหรือเปิดคลิปเสียงเพิ่มเติมอีกครั้ง นักเรียนบางส่วนใช้แอปพลิเคชันภาษาสเปนในการฟังการออกเสียงและพูดตาม นักเรียนบางส่วนสอบถามเพื่อน ให้เพื่อนช่วยเขียนบทให้แล้วท่องจำแล้วนำมาพูด ผลเป็นเช่นนี้เนื่องจาก

“...สิ่งไหนที่ไม่เข้าใจก็ถามเพื่อน ไม่ก็ลองเสิร์ชหาดู ให้เพื่อช่วยดู
บทพูดให้ ...”

(นักเรียนคนที่ 6, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561 ครั้งที่ 1 : การสัมภาษณ์)

“...สอบถามครูผู้สอน หรือใช้แอปพลิเคชันภาษาสเปน...”

(นักเรียนคนที่ 7, วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ครั้งที่ 2 : การสัมภาษณ์)

ผลจากการสัมภาษณ์ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน วงจรปฏิบัติการที่ 2

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน จากการสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม
ผู้วิจัยได้จำแนกผลกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาสเปนจากการสังเกต ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ

1. กลวิธีการเรียนรู้ทางตรง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

1.1 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านการจำ นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้
ด้านการจำ นักเรียนกลุ่มนี้จะเน้นการจดจำข้อมูลต่างๆ ทั้งเป็นคำศัพท์และประโยคซึ่งเป็นกลวิธีที่
นักเรียนใช้กันเยอะ แต่นักเรียนแต่ละคนก็จะมีวิธีจดจำแตกต่างกันไป อาทิ จำจากภาษาอังกฤษแล้ว
มาต่อยอดเป็นภาษาสเปน หรือบางคนจำคำคล้ายคลึงบ้าง บางคนสามารถฟังและพูดได้ในครั้งแรก
แต่บางคนต้องสองหรือสามครั้ง

“...จดสิ่งที่ครูสอนไปท่องจำ จำเป็นประโยค...”

(นักเรียนคนที่ 1, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...จำตัวเขียนภาษาอังกฤษมาใช้ในการพูด จำว่าคำนี้ออกเสียงแบบ
ไหน...”

(นักเรียนคนที่ 1, วันที่ 17 กันยายน 2561 ครั้งที่ 4 : การสัมภาษณ์)

1.2 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านพุทธิปัญญา นักเรียนที่มีกลวิธีการ
เรียนรู้โดยการฝึกฝนบ่อย ๆ โดยจับคำศัพท์ที่เป็นใจความสำคัญหรือประโยคสั้น ๆ อาทิ นักเรียนใช้
วิธีการจากการจดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง หรือแม้กระทั่งการท่องจำ ซึ่งแต่ละคนใช้เวลาในการฝึกฝน
แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถ

“...ใช้วิธีการจดและมาฝึกพูดครับ โดยการเขียนเป็นประโยคและเขียนคำ
อ่านภาษาไทยเอาไว้ แล้วนำมาฝึกอ่านและทดลองพูดให้เพื่อฟัง...”

(นักเรียนคนที่ 4, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...ฝึกฟังมาก ๆ เปิดคำศัพท์ฟังบ่อย ๆ เมื่อฟังได้ดีก็ออกเสียงตามค่ะ...”

(นักเรียนคนที่ 9, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

1.3 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านการทดแทน นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้โดยนักเรียนจะนำคำศัพท์มาใช้พูดอธิบาย โดยอาจจะไม่ได้มีการเรียนประโยคและมีการใช้ภาษาท่าทางหรือใช้ภาษาไทยในการสื่อสารแทนในกรณีที่ไม่สามารถนึกคำในภาษาสเปนได้ อาทิ นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน พูดคำศัพท์เป็นคำๆต่อกันโดยไม่ได้มีการใช้ประโยคแต่เกิดการลืมนำคำศัพท์ นักเรียนได้มีการแสดงท่าทางเพื่อให้เพื่อนหรือครูช่วย แต่ถ้าแสดงท่าทางแล้วไม่มีใครตอบรับก็จะพูดเป็นภาษาไทยออกมาแทน

“...การพูดนำเสนอภาษาสเปนบางครั้งนึกคำศัพท์ไม่ออกทั้งที่เคยพูดแล้ว หนูก็พูดภาษาไทยแทนเลยค่ะ...”

(นักเรียนคนที่ 4, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

2. กลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อมแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ

2.1 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านอภิปัญญา นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้โดยนักเรียนที่ตั้งใจเรียน สอบถามทุกสิ่งทุกอย่างที่สงสัยกับครูผู้สอนทั้งในชั้นที่ครูอธิบายและชั้นทำกิจกรรม มีการหาข้อมูลเพิ่มเติมในการเรียนรู้คำศัพท์และการหาโอกาสฝึกฝนแล้วนำมาปรับใช้ในการพูดนำเสนอผลงาน แต่เป็นเพียงนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้กลวิธีแบบนี้

“...ภาษาสเปนหาสื่อหรือสิ่งที่ต้องการในอินเทอร์เน็ตยาก ฉะนั้นเลยต้องตั้งใจเรียน ถามทุกอย่างที่ไม่เข้าใจค่ะ เพราะจะได้ไม่ต้องไปสืบค้นเพิ่มเติมอีกค่ะ...”

(นักเรียนคนที่ 7, วันที่ 17 กันยายน 2561 ครั้งที่ 4 : การสัมภาษณ์)

2.2 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านอารมณ์และความรู้สึก นักเรียนที่มีกลวิธีการเรียนรู้โดยอาศัยแรงจูงใจ ความสนใจและความรู้สึกส่วนบุคคลของนักเรียน อาทิ นักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจในเทศกาลวิงวัวร์เพราะเคยเห็นจากในภาพยนตร์และมีความสนใจส่วนตัว ซึ่งสิ่งนี้จะเป็แรงผลักดันทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้และทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

“...อยากให้คุณครูสอนเทศกาลเยอะ ๆ มันน่าสนใจมากครับ...”

(นักเรียนคนที่ 4, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...อยากให้คุณครูสอนเกี่ยวกับฟุตบอลสเปนด้วยครับ...”

(นักเรียนคนที่ 10, วันที่ 17 กันยายน 2561 ครั้งที่ 4 : การสัมภาษณ์)

2.3 นักเรียนที่มีกลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านสังคม นักเรียนที่ไม่กล้าถาม

ข้อสงสัยต่อครูผู้สอนในชั้นการสอน แต่จะคำถามในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจกับเพื่อนในชั้นการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ชอบการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เช่น ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกลุ่มได้แต่ไม่กล้าแสดง ออกแบบเดี่ยว จากการสังเกตก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่แน่ใจในกลวิธีการเรียนรู้ของตนเองว่า เหมาะสมกับแบบไหน ยังไม่กล้าแสดงออกด้านการพูดเท่าที่ควร ไม่กล้าตอบคำถามของครู เพราะกลัวตอบคำถามผิด ยังมีนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานกลุ่มยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนบางคนไม่ได้ลงมือปฏิบัติ ไม่ให้ความสนใจกับข้อมูลที่ได้ฟังหรือไม่แสดงออกด้านการพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและแสดงออกค่อนข้างน้อย

“...ไม่อยากทำกิจกรรมกลุ่ม ทำไมต้องพูดทุกคน...”

(นักเรียนคนที่ 4, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...ลอกเพื่อน ให้เพื่อนเขียนบทให้แล้วท่องเอาค่ะ ไม่กล้าถามครู
กลัวครูดุ...”

(นักเรียนคนที่ 6, วันที่ 3 กันยายน 2561 ครั้งที่ 3 : การสัมภาษณ์)

“...สิ่งไหนไม่เข้าใจก็ถามเพื่อนบ้าง...”

(นักเรียนคนที่ 10, วันที่ 17 กันยายน 2561 ครั้งที่ 4 : การสัมภาษณ์)

ผลการสัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีตั้งใจ ฟัง ฟังบ่อย ๆ ออกเสียงตามให้มากที่สุด ด้านการพูดภาษาสเปน นักเรียนใช้วิธีการจดและมาฝึกฝน พูดให้เพื่อนช่วยฟัง นักเรียนบางคนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีสามารถนำภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ได้บ้างนิดหน่อย นักเรียนมีความมั่นใจในการฟัง การพูดภาษาสเปนมากขึ้น มีการศึกษาค้นคว้าจาก แอปพลิเคชันหรืออินเทอร์เน็ตด้วยตนเองและใช้เพื่อนช่วยเพื่อน และควรเพิ่มเวลาให้กับนักเรียนได้ ฝึกฝนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น จากการที่ผลการสัมภาษณ์สามารถอภิปรายได้ว่า นักเรียนใช้กลวิธีการ เรียนภาษาสเปนเหมือนกับกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาอื่นๆโดยเรียงจากกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการเรียนรู้ทางตรงด้านการจำ กลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านพุทธิปัญญา กลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้าน อภิปัญญา กลวิธีเรียนรู้ทางอ้อมด้านสังคม กลวิธีเรียนรู้ทางตรงด้านพูดด้านการทดแทน กลวิธีเรียนรู้ ทางอ้อมด้านอารมณ์และความรู้สึก ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาสเปน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 วงจรปฏิบัติการ ลักษณะการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

สรุปผล

1. นักเรียนจำนวน 23 คนจากนักเรียนทั้งหมด 27 คน คิดเป็นร้อยละ 85.18 ผ่านเกณฑ์ความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
2. นักเรียนจำนวน 26 คนจากนักเรียนทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ผ่านเกณฑ์ความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาจุดด้อยด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนให้ดีขึ้น จึงควรส่งเสริม สนับสนุนรูปแบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ไปใช้ในพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จ

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสมพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน

1.1 วงจรปฏิบัติการที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสม นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 คน จากนักเรียนทั้งหมด 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 ผลเป็นเช่นนี้เนื่องจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสมเป็นการสอนทำให้ผู้เรียนมีการฝึกความสามารถด้านการฟังซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนดีขึ้นตามลำดับแต่อาจจะยังพัฒนาได้ไม่ทั้งหมด

1.2 วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสม นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.73 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.03 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน จากนักเรียนทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 จากการที่ผลการวิจัยปรากฏสามารถอภิปรายได้ว่า ผู้สอนใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสมที่ละเอียดและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนให้ความสำคัญกับขั้นตอนการป้อนความรู้ใหม่โดยการป้อนที่ละเอียดชัดเจน มีการอธิบาย บรรยายเพิ่มเติม มีการใช้สื่อประสมมาช่วยในการเรียนรู้ด้านการฟัง นอกจากนี้ นักเรียนมีเวลามากขึ้นในขั้นตอนการฝึกทำกิจกรรม โดยฝึกความสามารถด้านการฟังซ้ำ ๆ ย้ำ ๆ ไปเรื่อย ๆ และจนทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการฟังทำให้สามารถฟังได้อย่างชัดเจนและจับประเด็นต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลข้างต้นและการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสม จึงทำให้ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารณัท ศุภพิมล และและจารุณี มณีกุล (2561) ได้ศึกษาการใช้การสอนแบบปัสลิมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปัสลิม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญรัตน์ นุ่นจีน (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จังหวัดพังงา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 32 คน รวม ทั้งสิ้น 64 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการเรียนภาคเรียนก่อนหน้าซึ่งปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ผลจากการสุ่มอย่างง่ายเพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลองการสอนโดยรูปแบบ B-SLIM Model และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 32 คน เป็นห้องที่ใช้รูปแบบการสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติและ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย รูปแบบ B-SLIM Model มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับทฤษฎีของ รูปทอง กว่างสวาสดี (2549) และ Bilash (2002) รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM เป็นรูปแบบการสอนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารโดยใช้ความสามารถด้านต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเน้นการให้ปัจจัยตัวป้อนที่มีความหมายเข้าใจได้และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะประสบผลสำเร็จดังที่คาดหมายได้ หากครูเข้าใจวิธีการจัดปัจจัยตัวป้อน (Input) เตรียมสื่ออุปกรณ์ และจัดกิจกรรม ให้นักเรียนเข้าใจและจำบทเรียน โดยการให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ในการฝึกกิจกรรมนักเรียนได้ฝึกความสามารถทางภาษา ทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน

2.1 วงจรปฏิบัติการที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.33 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67.78 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 8 คน จากนักเรียนทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 ผลเป็นเช่นนี้เนื่องจาก การใช้

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมเป็นการสอนทำให้ผู้เรียนมีการฝึกความสามารถด้านการพูดซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนดีขึ้นตามลำดับแต่อาจจะยังพัฒนาได้ไม่ทั้งหมด

2.2 วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อ นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.73 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.03 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน จากนักเรียนทั้งหมด 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 จากการศึกษาผลการวิจัยปรากฏสามารถอภิปรายได้ว่า ผู้สอนใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมที่ละเอียดและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนให้ความสำคัญกับขั้นตอนการป้อนความรู้ใหม่โดยการป้อนที่ละเอียดชัดเจน มีการอธิบาย บรรยายเพิ่มเติม มีการใช้สื่อประสมมาช่วยในการเรียนรู้ด้านการพูด นอกจากนี้นักเรียนมีเวลามากขึ้นในขั้นตอนการฝึกทำกิจกรรม โดยฝึกความสามารถด้านการพูดซ้ำ ๆ ย้ำ ๆ ไปเรื่อย ๆ และจนทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการพูดทำให้สามารถพูดสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้อย่างชัดเจนด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลข้างต้นและการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมทำให้ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรวรรณ บุญยีน (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแล้ง อำเภอสาโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ B-SLIM Model ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ B-SLIM Model ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งในแต่ละวงรอบปฏิบัติการศึกษาค้นคว้าได้ดำเนิน การพัฒนาความสามารถทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กันทำให้ครูและนักเรียน มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 4 ความสามารถคือ ฟัง พูด อ่านและเขียนดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะครูต้องจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชมาสิริ โชติกลาง (2546) พบว่า การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ B-SLIM Model ผู้เรียนมีความสนใจเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ผู้เรียนฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ ฟังแล้วพูดตามได้ ฟังแล้วสามารถตอบคำถามได้ และสามารถพูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้านความสามารถการฟัง-พูด เพิ่มขึ้น ที่กล่าวมาทั้งหมด อาจเป็นส่วนหนึ่งที่แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้มีประสิทธิภาพเป็นไปได้

ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับทฤษฎีของ ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) และ Bilash (2002) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Bilash's Second Language Instructional Method เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้โดยการป้อนข้อมูลใหม่ที่อยู่บนฐานความรู้เดิม มีการใช้สื่อสภาพจริงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สร้างความมั่นใจ ลดความวิตกกังวลเรียนรู้จากสิ่งที่ย้ายไปยาก เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจทำให้เกิดแรงจูงใจ การสอนภาษาที่สองตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกำหนดขั้นตอนการจัดการกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ เพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความสามารถการสื่อสาร การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาสเปน) ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

3. ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน

ผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม สรุปได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนเหมือนกับกลวิธีเรียนรู้ทางภาษาอื่น ๆ ผู้เรียนมีการใช้กลวิธีเรียนรู้ที่หลากหลายตามแต่ละสถานการณ์และประสบการณ์พื้นฐาน โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนจะใช้เวลาฝึกฝนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ อาจจะมีการจดหรือการท่องจำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในตอนแรก แต่เมื่อนักเรียนฝึกฝนมากขึ้นก็จะมีความสามารถในการฟัง การพูดภาษาสเปนที่เพิ่มขึ้น โดยเรียงจากกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีพุทธิปัญญา กลวิธีกรำ กลวิธีอภิปัญญา กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีกลวิธีทดแทนตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียดพบว่า ผู้เรียนมีกลุ่มมีลักษณะการใช้กลวิธีที่แตกต่างกันนั้นน่าจะมีปัจจัยหนึ่งมาจากพื้นฐานทางการเรียนของผู้เรียน การหล่อหลอมมาจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง และในห้องเรียน แม้ว่าพื้นฐานและประสบการณ์จะไม่ได้เป็นปัจจัยเดียวที่มีผลต่อการเรียนภาษาสเปน แต่พื้นฐานและประสบการณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนและการใช้กลวิธีเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีเรียนรู้ภาษา และเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนภาษาสเปน

ด้วยเหตุผลข้างต้นและการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมทำผลการศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) ได้ให้ผลการวิจัยว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาระดับสูงย่อมมีการใช้กลวิธีเรียนหลายด้านมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาระดับต่ำ ส่วนกลวิธีเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับสูงมีการใช้มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่ำ คือ กลวิธีด้านการจำ กลวิธีด้านปัญญา และกลวิธีด้านอภิปัญญา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องมาจาก

ลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีนจะเน้นให้ผู้เรียนฝึกความสามารถภาษาจีนทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน การจดจำตัวอักษร การใช้คำศัพท์ วลี และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ของภาษาจีน และสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Oxford (1990) ได้แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาไว้ 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ เนื้อหาที่เรียนซึ่งใช้การประมวลความรู้ภายในสมองของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับ จัด เก็บ และ ใช้ข้อมูลทางภาษา กลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม หมายถึง กลวิธีที่ช่วยสนับสนุนและกำกับกับการเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การวางแผนการอ่านทบทวน การให้กำลังใจตัวเองในการเรียน การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลวิธีการเรียนภาษาโดยตรงเท่านั้นเนื่องจากการศึกษากลวิธีในการเรียน ภาษาสเปนในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นยังไม่มีการศึกษาไว้มากนัก ซึ่งเมื่อเรียนภาษาผู้เรียน จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเรียนโดยตรง การศึกษาเฉพาะกลวิธีการเรียนโดยตรงเพียงกลวิธี เดียวก่อนนั้นจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมทั้ง 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นวางแผนและเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน ชั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจ และฝึก ชั้นที่ 4. ชั้นผล ชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล จากการเรียนการสอนพบว่าขั้นตอนการป้อนข้อมูล และการเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก ครูจึงควรวางแผนการจัดการ เรียนรู้ให้รัดกุม โดยชั้นป้อนข้อมูลต้องสอนอย่างละเอียดชัดเจน ไม่ซ้ำหรือเร็วจนเกินไป ใช้สื่อให้ เหมาะสมและส่งเสริมให้นักเรียนฟังและพูดภาษาสเปนตามไปพร้อมๆกันได้ ครูควรต้องศึกษาขั้นตอน และวางแผนของการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมให้เข้าใจอย่างละเอียดลึกซึ้งก่อน และต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน ความเหมาะสมของเนื้อหาตลอดจนสถานการณ์ที่ใช้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย

1.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ไปใช้ในกิจกรรม การเรียนรู้ทางภาษาอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นกระบวนการขั้นตอนที่นำไปสู่การพัฒนาความสามารถ การฟัง การพูด และยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมและฝึกฝนการสื่อสารแต่ต้องคำนึงถึง ความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในด้านการฟัง การพูดภาษาสเปนผู้วิจัยควร ชี้แนะแนวทางในแต่ละขั้นการจัดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด และนำการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM

ร่วมกับสื่อประสมไปใช้อย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดได้ดีขึ้น

1.4 สำหรับกลวิธีในการเรียนรู้ทางภาษา มีหลากหลายกลวิธีการในการเรียนรู้เพราะแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ผู้สอนควรเลือกกลวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสถานการณ์

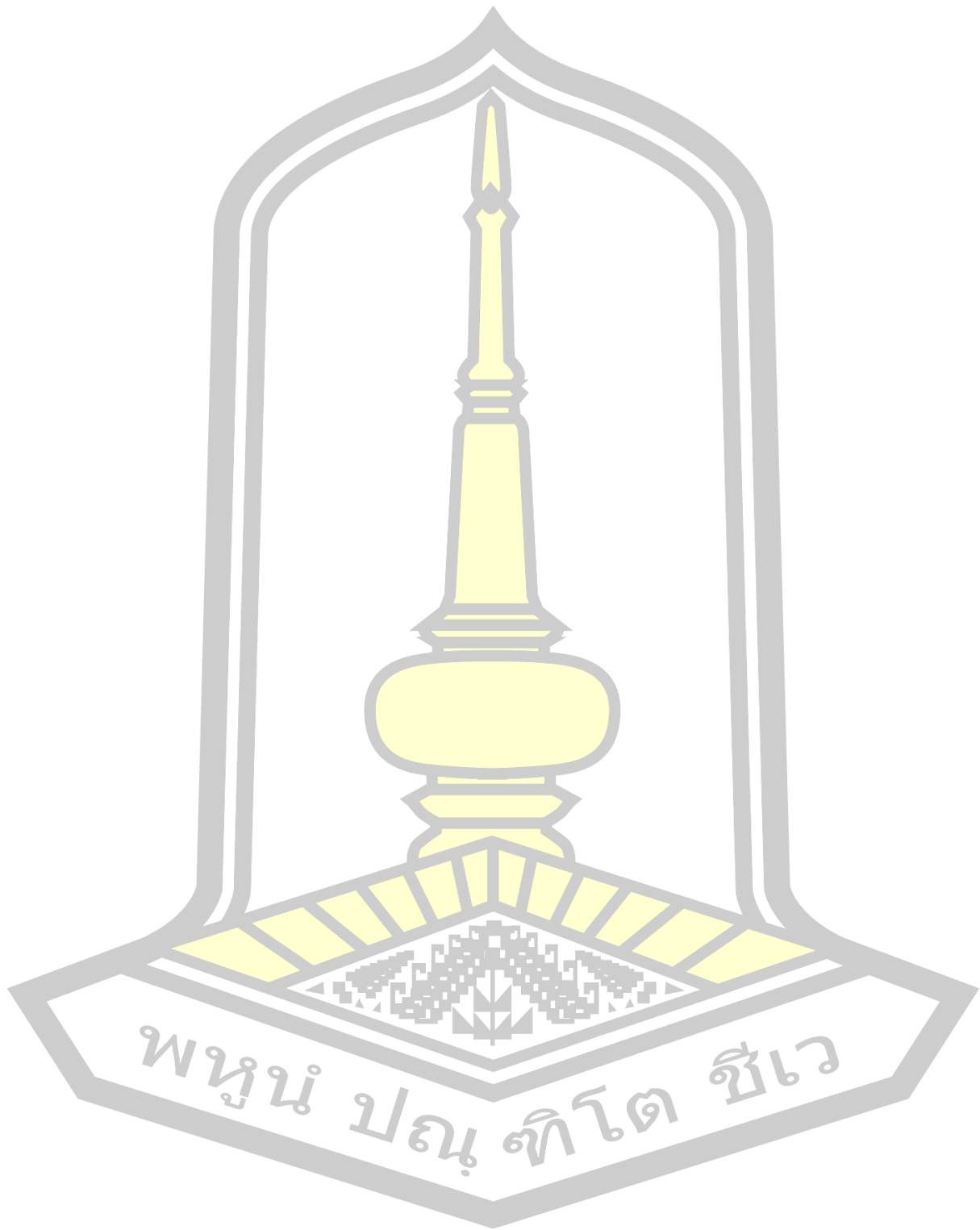
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบหรือเทคนิคอื่นที่สัมพันธ์กับ B-SLIM เพื่อที่จะได้มีเกิดเทคนิควิธีใหม่ ๆ ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อจะได้พัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้ทางภาษากับตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถด้านการอ่าน การเขียน เพื่อจะได้พัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้เรียนให้ครบทุกความสามารถ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

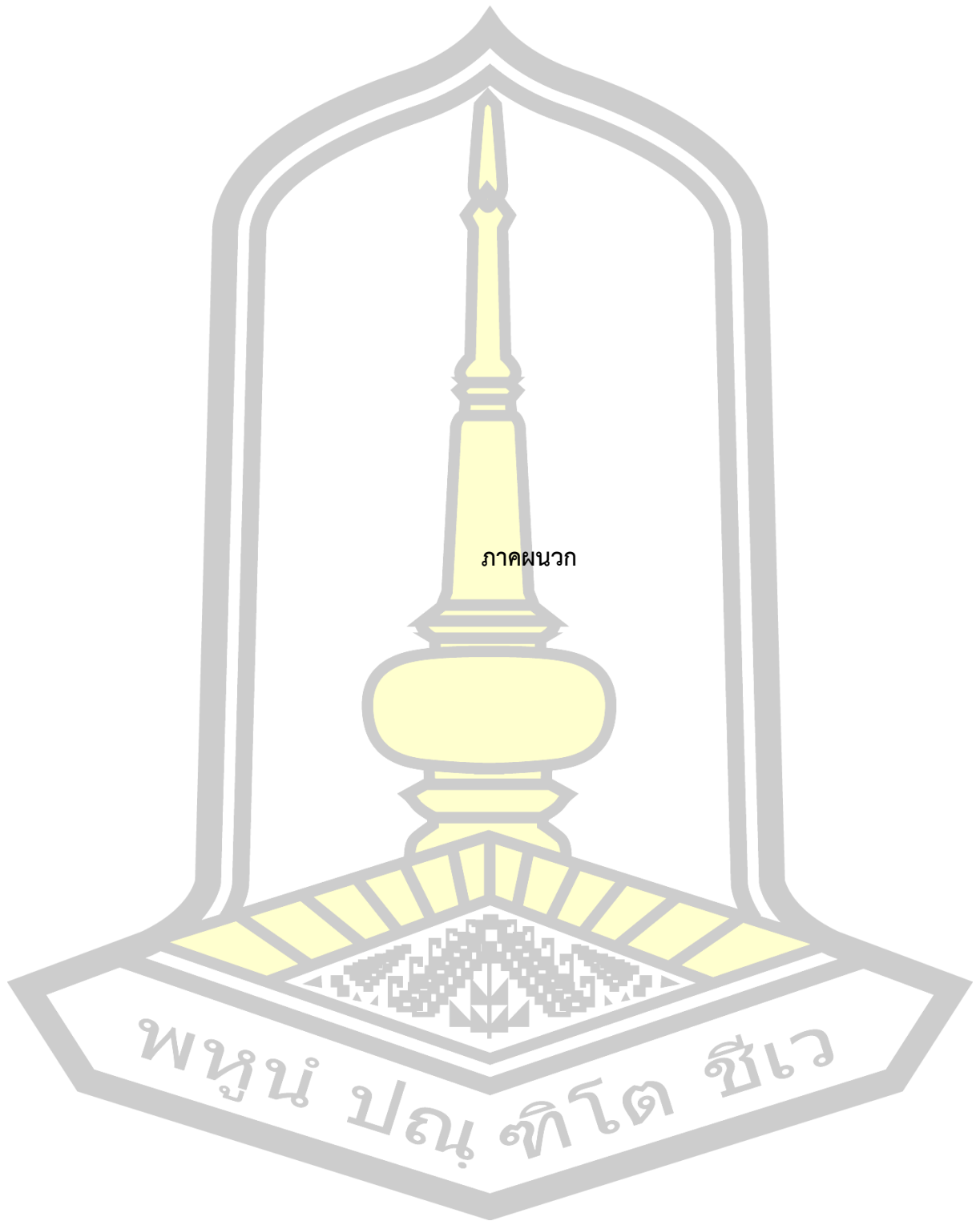
- กรมวิชาการ. (2545). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- กุกยา แสงเดช. (2548). *หนังสือส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- จิราวดี ทองประศรี. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อผสม
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์*.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนว
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด
และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการสอน*. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูเกียรติ จารัตน์. (2535). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และสอนตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ศิริณห์ ชันนาค และสุทัศน์ นาคจัน. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์. วารสารวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 27(3), 44-54.*
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอ เอส
พรินติ้งเฮ้าส์.

- ทวีศักดิ์ ชันยศ. (2550). รายงานการวิจัยการศึกษากลวิธีเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
ทีศนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์.
- ธูปทอง กว่างสวัสดิ์. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการความสามารถและการ
ปฏิบัติกร. วารสารวิชาการ, 5(7), 52-66.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2527). หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิษณุโลก :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ปารณัท ศุกพิมล และและจากรุณี มณีกุล. (2561). การใช้การสอนแบบปัสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทาง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,
20(3), 130-140.
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). สอดยอติวิธีการสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). เทคโนโลยีและสื่อการสอน. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งพนอ รักอยู่ และสุชาดา รัตนวณิชย์พันธ์. (2560). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคกลาง. วารสารชุมชนวิจัย, 11(3), 81-94.
- โรงเรียนผดุงนารี. (2559). คะแนนรายจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาสเปน. มหาสารคาม :
โรงเรียนผดุงนารี.
- ลัทธวรรณ วงษ์ไพย และภัทรลดา วงษ์โยธา. (2560). ผลการใช้เทคนิคบทสนทนาเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการ
พระพุทธศาสนาเขตลุ่มน้ำโขง, 1(1), 58-79.

- วาทีณี ศรีแปะบัว. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดและ
ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้อรรถ
ลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
รวิโรฒ.
- ศิริพร พละโชติ และอดิศร เนาวนนท์. (2561). การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.
วารสารราชพฤกษ์, 16(3), 81-89.
- ศิริลักษณ์ ศรีเพชร. (2562). การพัฒนาบทเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน
เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชมასิริ โชติกลาง. (2546). การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ B-
SLIM Model. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.
- เสาวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนรัชศิริวงศ์สวานิต. (2535). หลักการพูดขั้นพื้นฐานล้างเขปสาระสำคัญ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อรรวรรณ บุญยีน. (2548). การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ B-SLIM Model. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรัญญา ราชการกลาง. (2561). การสังเคราะห์รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิค
การสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วิดีโอทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและ
นวัตกรรม, 5(1), 73-87.

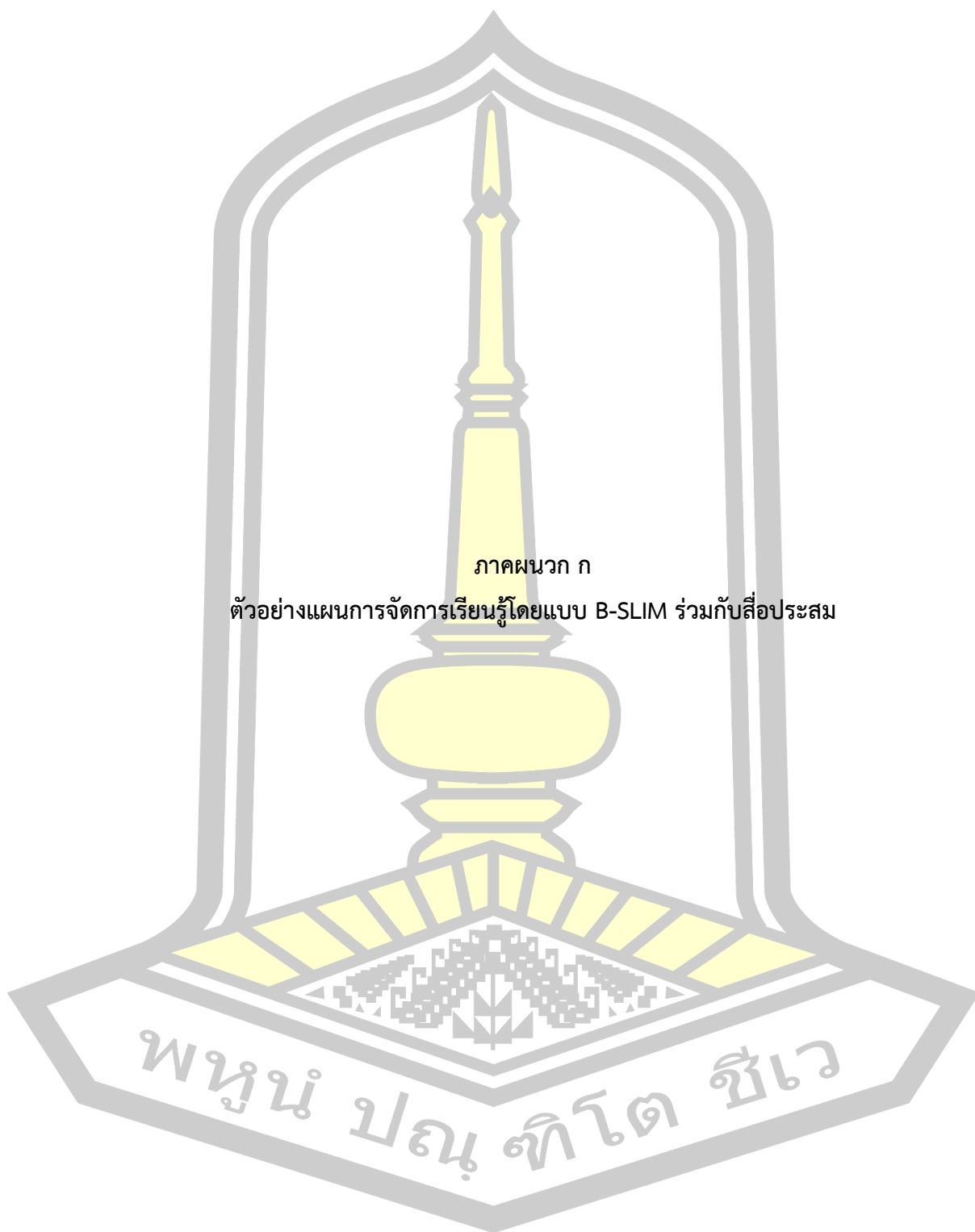
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญรัตน์ นุ่นจิ้น. (2559). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อิทธิพล เหล็กกล้า. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Abu-Snoubar, T.K. (2017). On the Relationship between Listening and Speaking Grades of Al-Balqa Applied University English as a Foreign Language Students. *International Education Studies*, 10(12), 130-139.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice*. Virginia : The Centre for Applied Linguistics.
- Bilash, O.S.E. (2002). The Challenges and successes of Developing a Literacy Community in a Minority Language in Western Canada : An Action Research Study. *Foreign Language Annals*, 35(3), 307-319.
- Bowen, J.D., Madsen, H. and A. Hilferty. (1985). *TESOL techniques and procedures*. Rowley, MA : Newbury House Publishers.
- Doff, A.. (1991). *Teach English*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Eckard, R. and M. Kearny. (1981). *Teaching Conversational Skills in ESL*. Washington : Center of Applied Linguistics.
- Finocchiaro, M. and C. Brumfit. (1983). *The Functional-Notional Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford Press.
- González, D.J.S. (2018). *Análisis contrastivo español-tailandés*. Lusófonos : Verbo gustar.
- Harris, D.P. (1974). *Teaching English As A Second Language*. Bombay : McGraw-Hill.
- Husen, T. and T.N. Postlethwaite. (1994). *The International Encyclopedia of Education*. 2nd ed. Great Britain : Pergamon Press.
- McDonnell, W. (1992). *Language and Cognitive Development through Cooperative Group Work*. New Jersey : Prentice hall Regents.

- Morley, J. (2001). Aural comprehension instruction: Principles and practices. In M. Celce Murcia (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language* (3rd ed., pp. 69-85). Boston : Heinle & Heinle Publishers.
- Nunan, D. (1997). *Listening in Lanuage Learning*. [online]. Available from : http://jalt-publications.org/old_tlt/files/97/sep. [accessed 13 January 2020].
- Oller, J.W. (1979). *English Testing at School*. London : Longman Group.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. Massachusetts : Heinle and Heinle Publishers.
- Paulston, C.B. and M.N. Bruder. (1976). *Teaching English as a second language: Techniques and procedures*. Cambridge MA : Winthrop.
- Rivers, W.M. (1980). *Teaching Foreign Language Skills*. Chicago : The University of Chicago
- Rost, J.C. (1991). *Leadership for the Twenty-First Century*. New York : Praeger.
- Rovinelli, R.J. and R.K. Hambleton. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Scott, R. (1981). Speaking, In Keith Johnson and Keith Morrow, eds., *Communication in the Classroom*. Longman Group Ltd.
- Vafae, P. and Y. Suzuki. (2020). The Relative Significance of Syntactic Knowledge and Vocabulary Knowledge in Second Language Listening Ability. *Studies in Second Language Acquisition*, 42(2), 383-410.
- Valette, R.M. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Yuna Seong. (2017). Assessing L2 Academic Speaking Ability: The Need for a Scenario-based Assessment Approach. *Teachers College, Columbia University Working Papers in Applied Linguistics & TESOL*, 17(2), 36-40.

ภาคผนวก

พหุ ประจักษ์ ชาติ ชัยเว

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม

พหุมนั ปณุ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสมวิชาภาษาสเปน (ป31201)

ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม ให้มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 75 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาสเปนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม แบ่งออกเป็น 2 หน่วย จำนวน 5 แผน รวมเป็น 18 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยที่ 1 : Besos (วัฒนธรรมการทักทาย, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการทักทาย)

Topic : Hola จำนวน 1 แผน 2 ชั่วโมง

Topic : Hola, Me llamo จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 2 : La Fiesta (ประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศสเปน)

Topic : Tomatina จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

Topic : San Fermín จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

Topic : Las Fallas จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด:

มาตรฐาน ต 1.1 (1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 (1) สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองกิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ต 1.3 (1) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 2.1 (1) ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาสเปนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ B-SILM ร่วมกับสื่อประสม
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาสเปน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Hola, Me llamo จำนวน 4 ชั่วโมง
 วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้/สาระสำคัญ

การทักทายเป็นกิจวัตรประจำวันของทุกคนและการแนะนำตัวเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสาร
 ในชีวิตประจำวันนอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาแล้ว ยังได้เรียนรู้
 และเข้าใจวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษาทำให้สามารถสื่อสารได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 1.2 (1) สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองกิจกรรม และ
 สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ต 1.3 (1) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน
 ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 2.1 (1) ใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยา ท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาท
 สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังและเข้าใจบทสนทนาการแนะนำตัวที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. พูดแนะนำตัวเบื้องต้นให้ผู้อื่นฟังได้อย่างถูกต้อง
3. สนทนาแนะนำตัวโดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองถูกต้องเหมาะสม

เนื้อหา

Vocabularios : ¡Hola! สวัสดี Buenos días. สวัสดีตอนเช้า
 Buenas tardes. สวัสดีตอนบ่าย Buenas noches. สวัสดีตอนเย็น
 Tailandia ประเทศไทย Mucho gusto /Encantado/-a ยินดีที่ได้รู้จัก

Estructura : ¿Cómo te llamas?/ ¿Cómo se llama? Me llamo.....(ชื่อ-นามสกุล).....
 ¿Cuántos años tienes? Tengo.....(อายุ).....años.
 ¿De donde eres? Soy de.....(ประเทศเกิด).....
 ¿Y tú? / ¿Y usted? แล้วคุณล่ะ

Por ejemplo :

A : ¡Hola! Buenos días, ¿Cómo te llamas?

B : ¡Hola! Buenos días, Me llamo.....(ชื่อ-นามสกุล)....., ¿Y tú?

A : Me llamo.....(ชื่อ-นามสกุล)....., Encantado/-a

B : Encantado/-a.

กิจกรรมการเรียนการสอน

Profesor/-a ครู	Estudiante นักเรียน
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและเตรียม</p> <p>ในขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหา จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมในการสอนก่อนการสอนไป และเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาและกระตุ้นอยากรู้อยากเห็นโดยใช้สื่อประสม คือ รูปภาพ, วิดีโอแบบย่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูเปิดวิดีโอ เรื่อง Hola, Me llamo เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน 3. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับวิดีโอ เรื่อง Hola, Me llamo โดยใช้คำถาม เช่น - ¿Cómo te llamas? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนกล่าวทักทายครู 2. นักเรียนดูวิดีโอประกอบเพลง เรื่อง Hola, Me llamo. 3. นักเรียนทุกคนช่วยกันตอบคำถามครู
<p>ขั้นที่ 2 ผู้สอนป้อน อธิบายความรู้ข้อมูลภาษาสเปน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจก text 1 ให้นักเรียน และเปิดวิดีโอให้ดูและฟังอีกหนึ่งรอบ 2. ครูใช้ Power point และบัตรคำ อธิบายคำศัพท์ทีละคำพร้อมเสียงคำศัพท์และอธิบายหลักการใช่วิวยากรณ์เรื่อง Hola, Me llamo 1 รอบ และเปิดเสียงคำศัพท์ วิวยากรณ์อีกรอบ เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกพูดออกเสียงตาม 3. ครูเปิดวิดีโอเกี่ยวกับ Hola, Me llamo ให้นักเรียนทุกคนฟัง 1 รอบ จากนั้นเปิดบทสนทนาในรอบที่สองเพื่อให้นักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนรับ Text 1 จากครู จากนั้นดู text 1 ไปพร้อมกับการออกเสียงของวิดีโอ 2. นักเรียนตั้งใจฟังคำศัพท์ที่และหลักการใช่วิวยากรณ์ จากนั้นนักเรียนฝึกพูดออกเสียงตาม 3. นักเรียนฟัง 1 รอบ และฝึกพูดตามที่ละประโยค

Profesor/-a ครู	Estudiante นักเรียน
ฝึกพูดตามทีละประโยคและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย	
<p>ขั้นที่ 3 ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทำกิจกรรม</p> <p>Actividad 1</p> <p>1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อธิบายกิจกรรม</p> <p>2. ครูเปิดคำศัพท์ ประโยค ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ จากนั้นให้นักเรียน ค้นหาคำศัพท์ที่ได้ฟัง กลุ่มไหนค้นหาคำศัพท์ได้ถูกต้องจะได้คะแนน</p> <p>Actividad 2</p> <p>3. ครูให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมซ้อนกัน 2 วงและอธิบายกิจกรรม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมถามชื่อทักทายเพื่อนใหม่โดยใช้ภาษาสเปน เมื่อเสร็จจากคู่ตรงหน้าให้เลื่อนไปทางขวาทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ</p> <p>5. ครูสังเกตพฤติกรรมและคอยให้คำแนะนำ</p> <p>Actividad 3</p> <p>6. ครูให้นักเรียนจับคู่และฝึกแนะนำตัวหน้าชั้นเรียนกับคู่ของตัวเอง</p>	<p>1. นักเรียนยืนเป็นวงกลมและฟังคำอธิบายกิจกรรม</p> <p>2. นักเรียนทำกิจกรรมโดยการฟังคำศัพท์ หรือ ประโยคที่กำหนด จากนั้นค้นหาคำศัพท์หรือประโยคที่ได้ฟังแล้วชูขึ้นพร้อมทั้งออกเสียง</p> <p>3. นักเรียนยืนเป็นวงกลมและฟังคำอธิบายกิจกรรม</p> <p>4. นักเรียนทำกิจกรรมถามชื่อเพื่อน เมื่อเสร็จจากคู่ตรงหน้าให้เลื่อนไปทางขวา</p> <p>5. นักเรียนฝึกทำกิจกรรมแนะนำตัวหน้าชั้นเรียนกับคู่ของตัวเอง</p>
<p>ขั้นที่ 4 ผู้เรียนใช้ภาษาสเปนโดยนำเสนอ</p> <p>ผลงาน</p> <p>1. ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานการแนะนำตัวหน้าชั้นเรียน หรือ การสนทนาทักทายเพื่อนใหม่ โดยการจับสลาก</p> <p>2. ครูผู้สอนประเมินการพูด</p>	<p>1. นักเรียนออกมาจับสลากว่าได้รับการแนะนำตัวหรือการสนทนาทักทายเพื่อนใหม่ จากนั้นทำแนะนำตัวหรือการสนทนาทักทายเพื่อนใหม่ตามที่กำหนด</p>

Profesor/-a ครู	Estudiante นักเรียน
<p>ขั้นที่ 5 ผู้สอนรวบรวมข้อมูลตามสภาพจริง และการประเมินจากการทดสอบ</p> <p>1. ครูแจกข้อสอบการฟังให้นักเรียน จากนั้นเปิดเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคให้นักเรียนฟัง 2 รอบ</p> <p>2. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปทบทวนคำศัพท์ ประโยคที่ได้เรียนพร้อมสอบถามปัญหาและแนวทางการแก้ไข</p>	<p>1. นักเรียนรับแบบทดสอบฟังจากนั้นเลือกตอบ ข้อสอบฟังตามที่ได้ฟัง</p> <p>2. นักเรียนช่วยกันพูดออกเสียงคำศัพท์ ประโยคที่ได้เรียน และบอกปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน และช่วยกันเสนอแนวทางการแก้ไข</p>

สื่อการเรียนรู้

1. Power point
2. Text 1,
3. Conversation sound
4. VDO
5. บัตรภาพ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการวัดและประเมินผล

1. ประเมินผลการฟังจากการตรวจข้อสอบการฟังแบบเลือกตอบ 10 คะแนน
2. ประเมินการพูดนำเสนอผลงานการแนะนำตัว 10 คะแนน
3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินผลการฟังจากการตรวจข้อสอบ
2. แบบประเมินผลการฟังประเมินการพูดโดยใช้ Rubric Score
3. แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์นักเรียน

เกณฑ์การประเมินผล

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง ได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 75 คือ 7.5 คะแนน
2. นักเรียนมีความสามารถด้านการพูด ได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 75 คือ 7.5 คะแนน
3. แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์นักเรียน

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

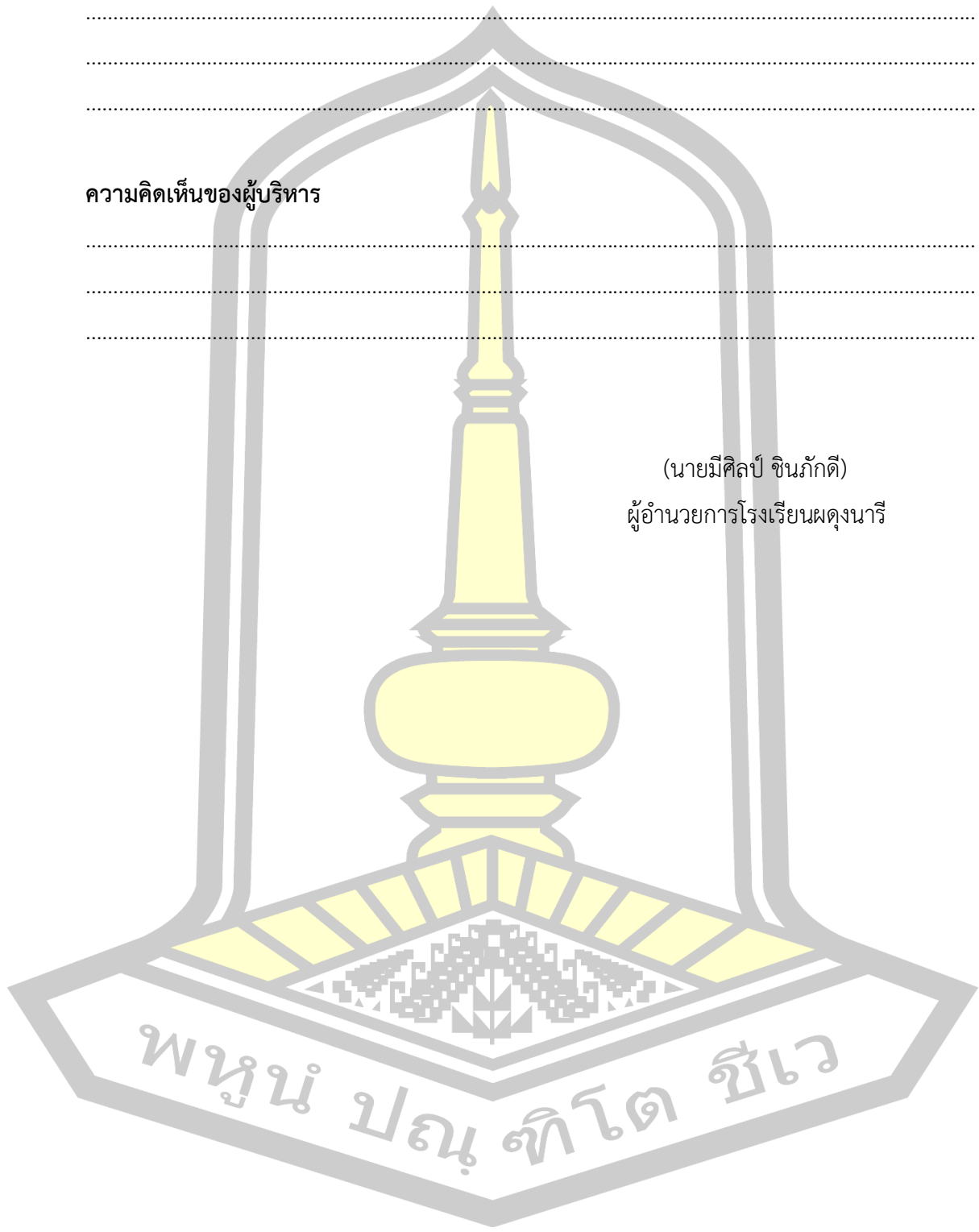
ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(นายมีศิลป์ ชินภักดี)
ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

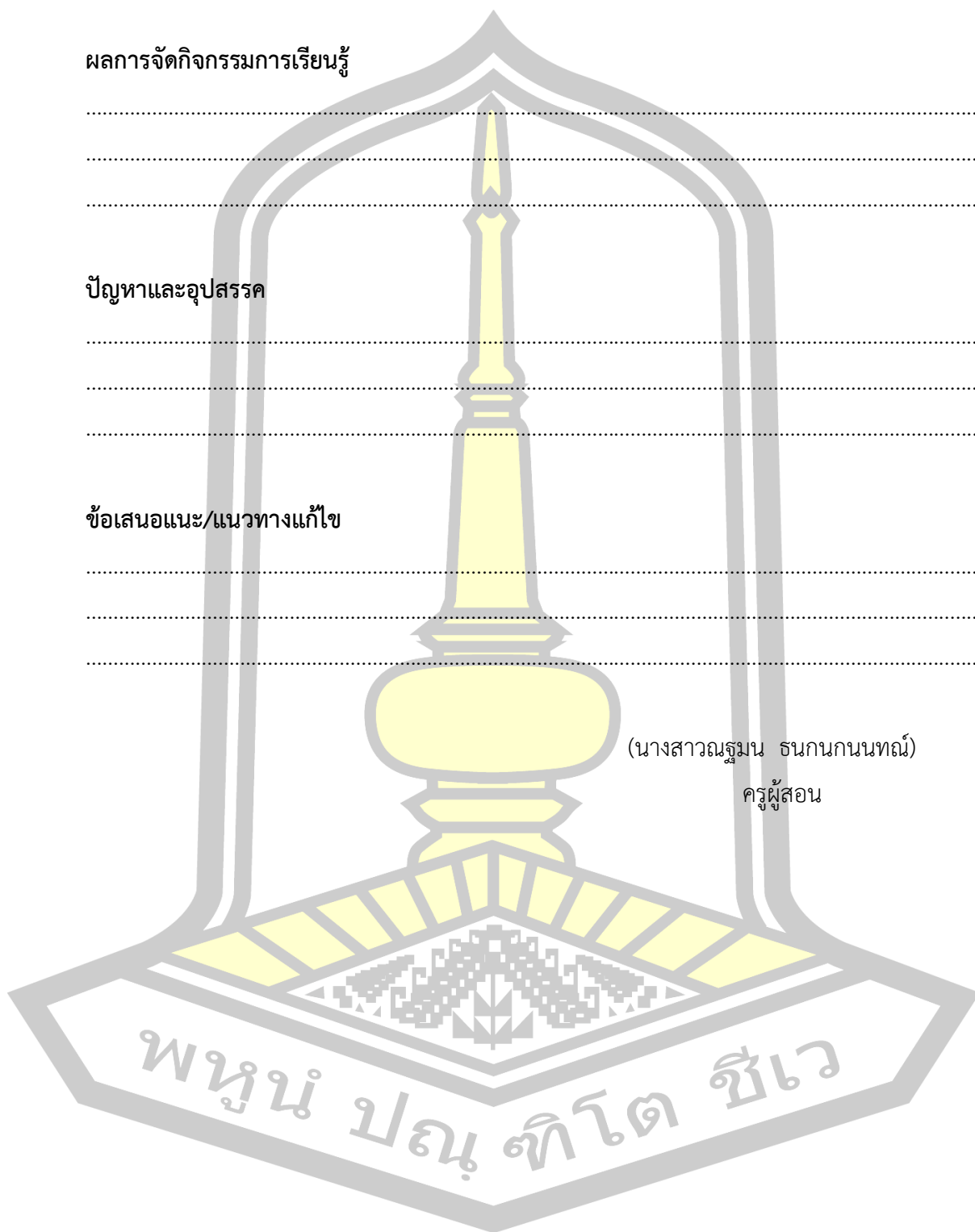
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

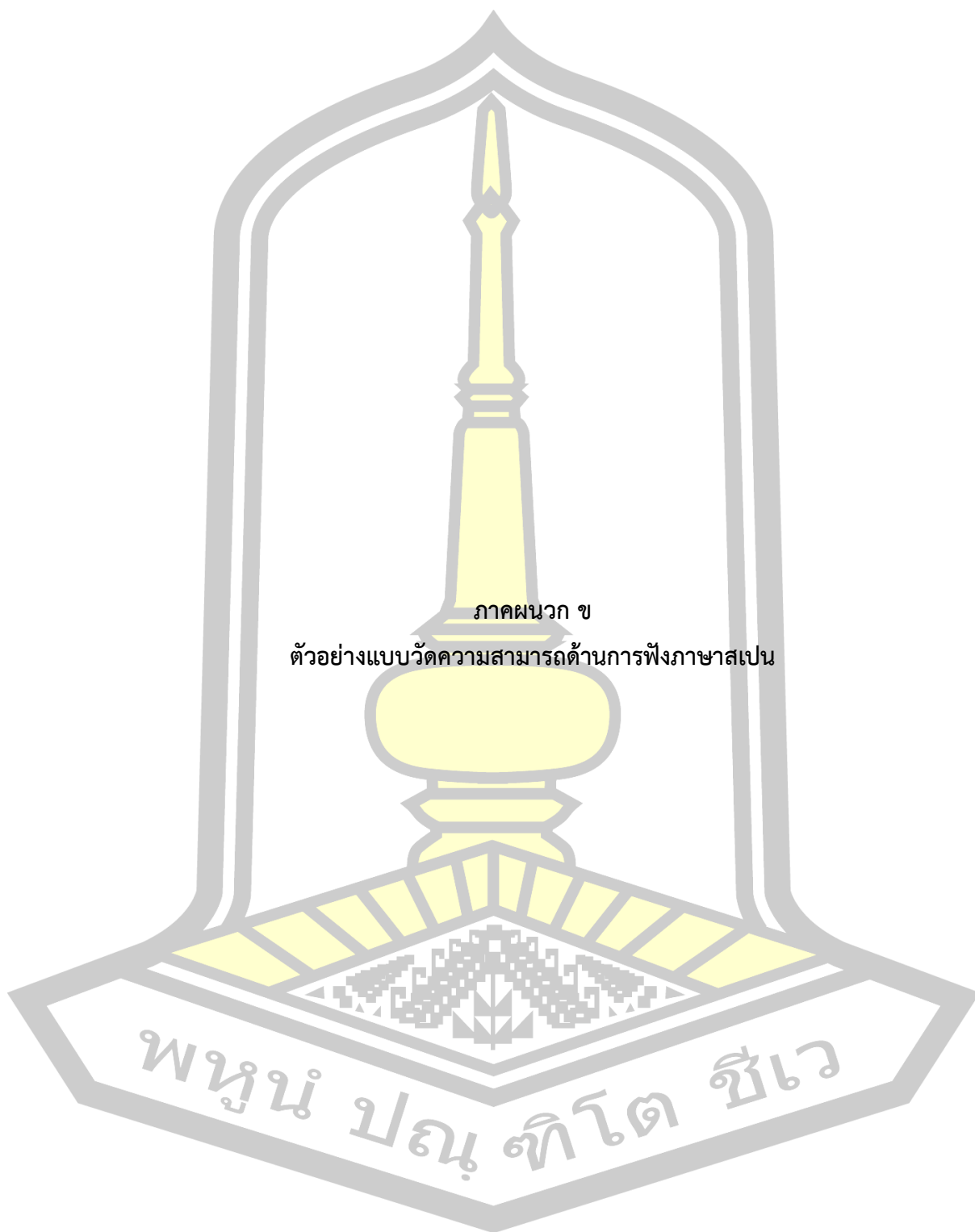
.....
.....
.....

(นางสาวณัฐมน ธนกันจนนท์)

ครูผู้สอน

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน

พหุบัณฑิตยาลัย

แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาสเปน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Me llamo.....

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วงจรปฏิบัติที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ วลี ประโยคหรือบทสนทนา เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในข้อ A B C และ D ในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมีทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ

<p>1. ▶ 0:00 / 0:04</p> <p>☐ A. ¡Hola!</p> <p>☐ B. Buenos días.</p> <p>☐ C. Buenas tardes.</p> <p>☐ D. Buenas noches.</p>	<p>6. ▶ 0:00 / 0:38</p> <p>De conversación ¿De que Tiempo? จากบทสนทนา ทั้งสองสนทนากันตอนเวลาใด</p> <p>☐ A. Días. ☐ C. Noches.</p> <p>☐ B. Tardes. ☐ D. Todos</p>
<p>2. ▶ 0:00 / 0:14</p> <p>☐ A. ¡Hola!</p> <p>☐ B. Buenos días.</p> <p>☐ C. Buenas tardes.</p> <p>☐ D. Buenas noches.</p>	<p>7. ▶ 0:00 / 0:38</p> <p>De conversación ¿Cómo se llama, la chica? จากบทสนทนา เด็กผู้หญิงชื่อว่าอะไร</p> <p>☐ A. Rose ☐ C. Rosa</p> <p>☐ B. Juan ☐ D. Javier</p>
<p>3. ▶ 0:00 / 0:14</p> <p>☐ A. ¿Cómo te llamas?</p> <p>☐ B. ¿Cómo te llama?</p> <p>☐ C. ¿Cómo se llama?</p> <p>☐ D. ¿Cómo se llamas?</p>	<p>8. ▶ 0:00 / 0:38</p> <p>De conversación ¿De donde eres, la mujer? จากบทสนทนา ผู้หญิงมาจากที่ไหน</p> <p>☐ A. Soy de Thailandia.</p> <p>☐ B. Soy Thaiandesa.</p> <p>☐ C. Soy de Tailandia.</p> <p>☐ D. Soy Tailandes.</p>
<p>4. ▶ 0:00 / 0:14</p> <p>☐ A. Thailandia.</p> <p>☐ B. Thaiandes.</p> <p>☐ C. Tailandia.</p> <p>☐ D. Tailandes.</p>	<p>9. ▶ 0:00 / 0:38</p> <p>De conversación ¿Cuántos años tienes, Bonita? จากบทสนทนา โบนิตาอายุเท่าไร</p> <p>☐ A. cartorce. ☐ C. quince.</p> <p>☐ B. dieciseis. ☐ D. diecisiete.</p>
<p>5. ▶ 0:00 / 0:14</p> <p>☐ A. Mucho gusto.</p> <p>☐ B. Mucha gusta.</p> <p>☐ C. Encantado.</p> <p>☐ D. Encantada.</p>	

10. ▶ 0:00 / 0:38 ◀ ⋮

¿ Es la conversación formal or informal?

¿Y por qué? บทสนทนาข้างต้นเป็นทางการ
หรือไม่เป็นทางการ เพราะคำใด

- Formal porque usa ¿Y tú?
- Formal porque usa ¿Y usted?
- Informal porque usa ¿Y tú?
- Informal porque usa ¿Y usted

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดความด้านการฟังภาษาสเปนแบบเลือกตอบ ดังนี้

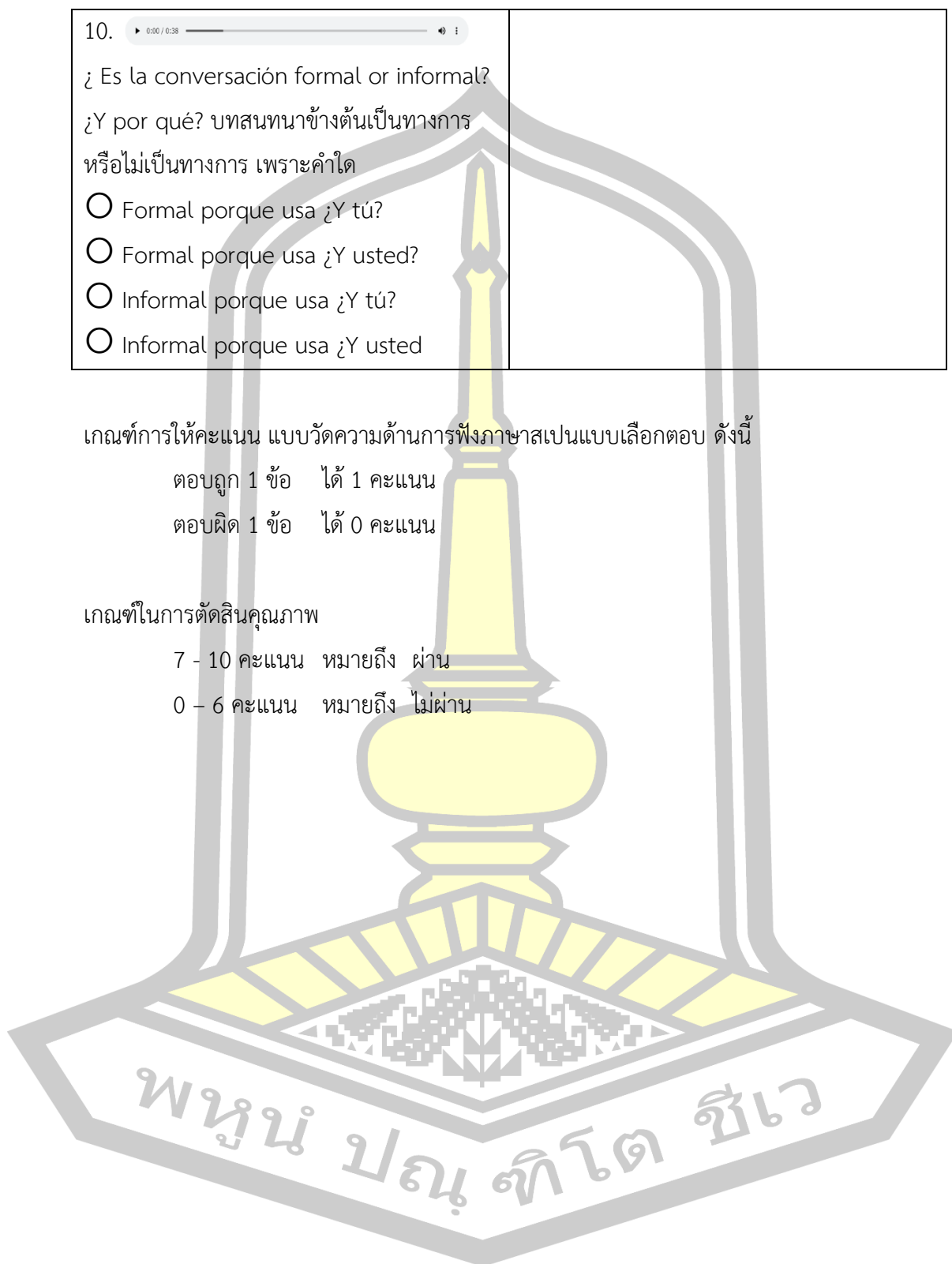
ตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน

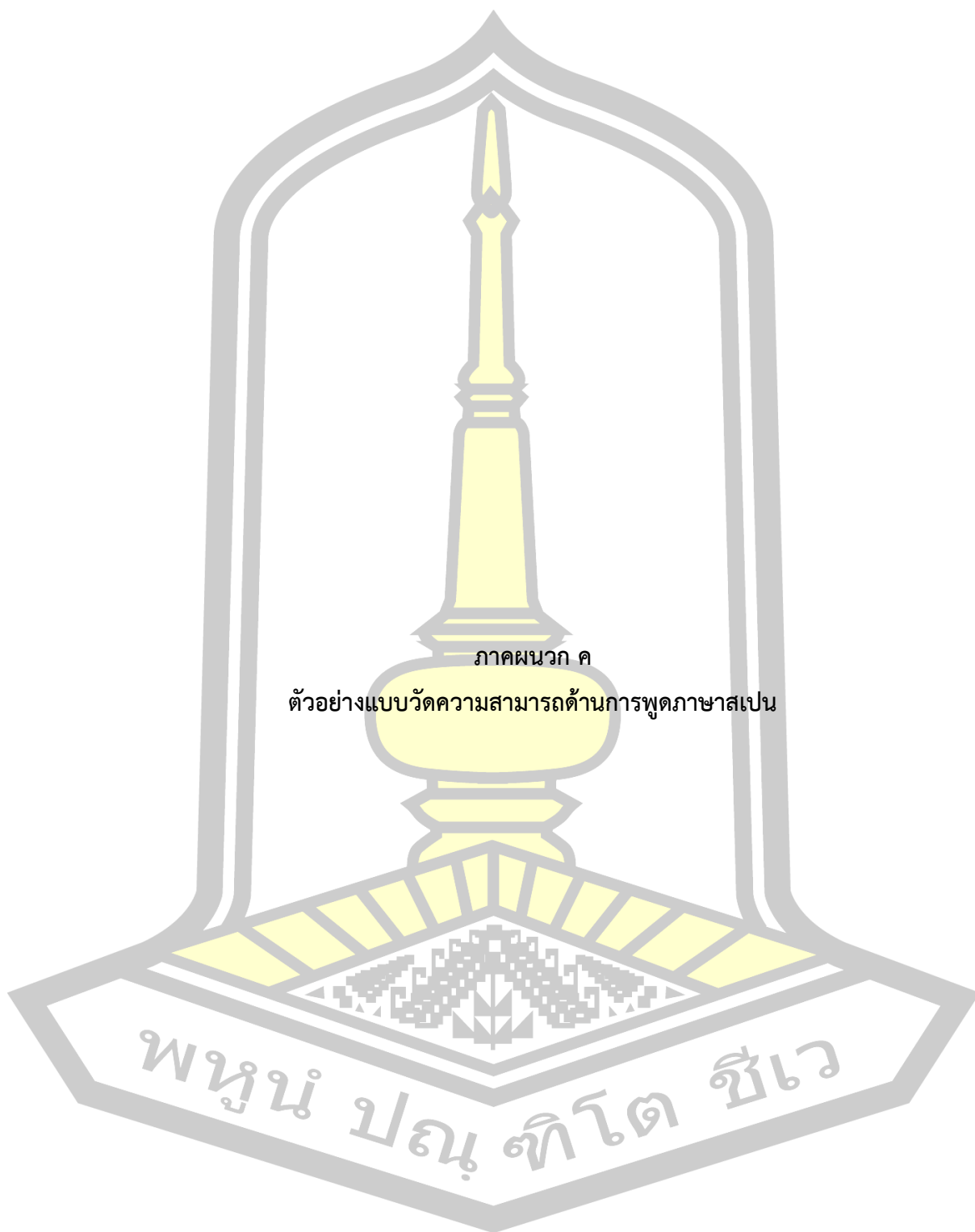
ตอบผิด 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพ

7 - 10 คะแนน หมายถึง ผ่าน

0 - 6 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาสเปน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Me llamo.....

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วงจรปฏิบัติที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดภาษาสเปนตามคำศัพท์ วลี ประโยคหรือบทสนทนาที่กำหนดให้

1. ¡Hola!
2. Buenos días. / Buenas tardes. / Buenas noches.
3. ¿Cómo te llamas? / ¿Cómo se llama?
4. Me llamo.....
5. ¿Y tú? / ¿Y usted?
6. ¿Cuántos años tienes? / ¿Cuántos años tiene?
7. Tengo.....(อายุ).....años.
8. ¿De donde eres? / ¿De donde es?
9. Soy de.....(ประเทศเกิด)..... / Soy(สัญชาติ).....
10. Mucho gusta. / Encantado. / Encantada.

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดความสามารถด้านฟังภาษาสเปนแบบ Rubric score ดังนี้

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
เนื้อหา/ความถูกต้องในการออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างน้อย 9-10 ข้อ	ออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างน้อย 7-8 ข้อ	ออกเสียงคำศัพท์ วลี ใช้โครงสร้างประโยคได้อย่างน้อย 4-6 ข้อ	ออกเสียงคำศัพท์ วลีได้ อย่างน้อย 1-3 ข้อ
ความคล่องแคล่วในการพูด	-	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ดี	พูดตะกุก ตะกัก บ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ เพื่อให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
น้ำเสียง/กิริยาท่าทางประกอบการพูด	-	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยายแต่ไม่มีท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ
รวม	10 คะแนน			

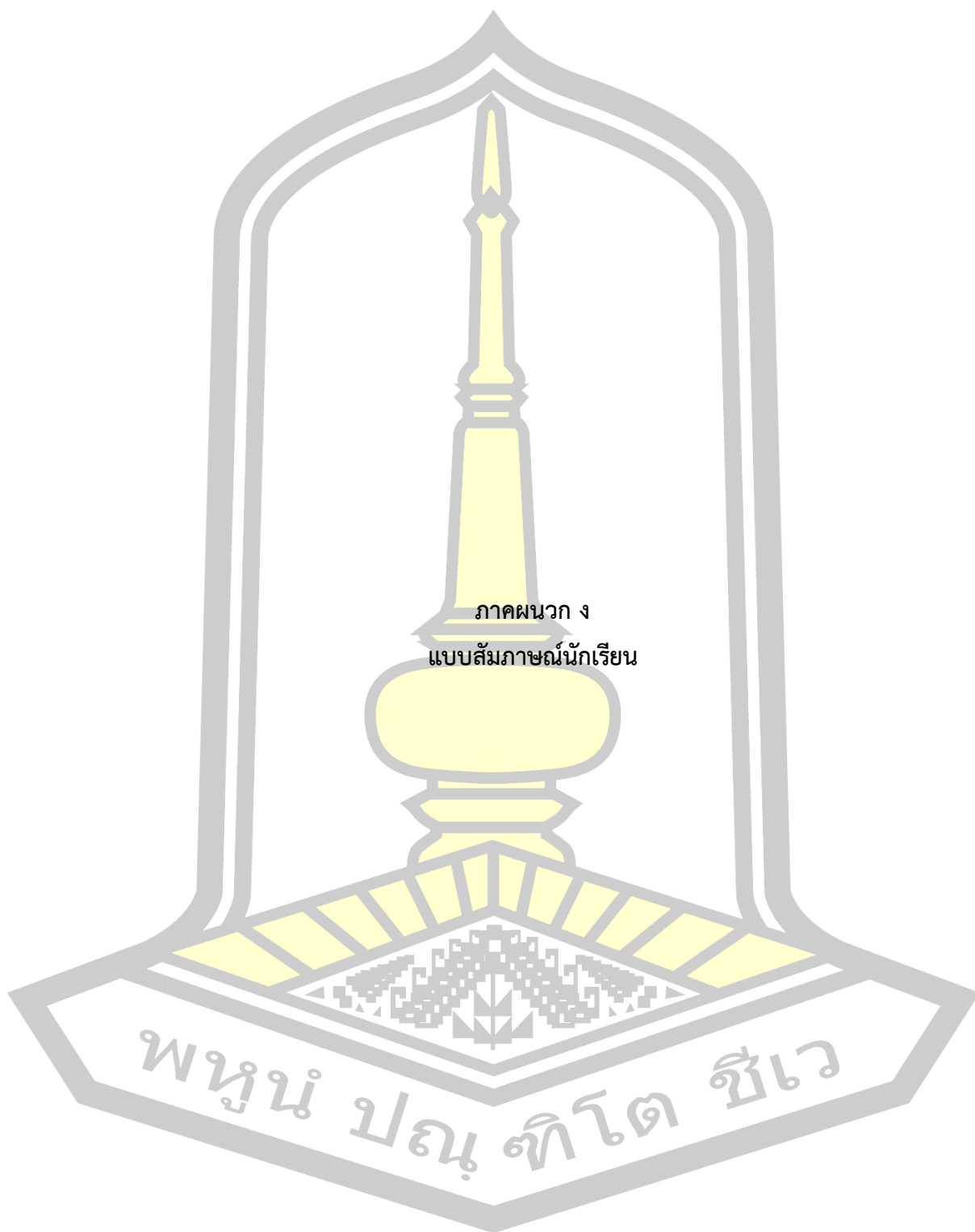
เกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพ

7 - 10 คะแนน หมายถึง ผ่าน

0 - 6 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

หมายเหตุ การวัดความสามารถด้านการพูดใช้ผู้ให้คะแนน 2 ท่าน คือ 1. ครูผู้สอน และ
2. ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาสเปน

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์นักเรียน

พหุ ประทีป วิทย์

แบบสัมภาษณ์นักเรียน

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับสื่อประสม

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลผู้รับสัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

โรงเรียน.....

สัมภาษณ์วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ส่วนที่ 2 : กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสเปน

คำถาม : นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้

.....

คำถาม : นักเรียนใช้เทคนิคอะไรในการฟัง การพูด หรือเรียนรู้ภาษาสเปน

.....

คำถาม : นักเรียนมีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาสเปนหรือไม่

.....

คำถาม : (ถ้ามี)นักเรียนมีวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคภาษาสเปนนั้นอย่างไร

.....

คำถาม : ข้อเสนอแนะ หรือ อยากบอกอะไร

.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวณัฐมน ชนกันกนทณ์
วันเกิด	วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านมนสิการ์ บ้านเลขที่ 4 ซอยศรีสวัสดิ์ดำเนิน 31/1 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เลขที่ 143 ถนนผดุงวิถี ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2551 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2555 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาสเปน มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2563 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ ทิโต ชีเว